

غرض که می خواهم این کتاب را
در خزانة کتب اسلامیه

بسم الله الرحمن الرحيم
بعد حمد و ثنای مقدری که ملک بومیشنی زوال و زبان قاهر
در شکر نعمتش لال است و نعت رسالت ثانی که نطق بشر را حمیه
صحیف اوصاف حمیده و در معرض عقد لسان انداخت و اندک
تعریف عالم و جلالتش بوار بجزیرت بروی عالمیا مفتوح خست
اضعف ترین بندگان کبریا یعنی محمد انور فدوی مہاراجا
که علی الدوام مورد انوار مہربانی و مہدر آثار قدر دانی میجویم
یا لم صاحب سپادری ماند التماس دارد در آیامیکه بہادر
موصوف اکثر با مولوی نظام الدین مرحوم کہ در فنون نظم و نثر
متبحر استادان عصر بودند صحبتی سیداشتند و بمقتضای
فرصت وقت بملاحظہ حقانوق کتاب تاریخ احمد نیری ملصقا
می گیرم خستند ترجمہ سہری نیری و دو بار کتاب مستطاب را جمع

و تکلف قلمی فرمودند و روزی برای غایت ترکیب عبارت
 انگریزی و اظهار قوت طبع منیر و انداز رسانی تحریر مورخ انگریز
 ترجمه لفظی بعضی فقرات کتاب مذکور را بلا تقدیم و تاخیر نیت
 بخشیدند و مولوی مرحوم را روابط عبارات و بندش کلمات
 مورخ ضرور نهایت مطبوع افتاد و بحیال ایشان رسید که ترجمه
 لفظی ابواب این کتاب به خوبیتر ازین صورت خواهد بست
 و سیاق عبارت انگریزی فارسی مناسبی خواهد داشت
 چنانچه بهادر محمد و حبیب صلاح و صواب دیدم مرحوم مذکور ترجمه
 چند ابواب کتاب مرحوم الصدوق بقلم الطاف رقم آوردند
 و آن را مولوی مرحوم به پیرایه فارسی راستند مگر هنوز نو
 مسوده به مبیضه و عبارتش از نظر ثانی با صلاح نرسیده
 که جان بحق تسلیم گشتند و حالا بهادر محمد و صوفی القدر
 فرصت نیت که از استاد کسی شخص قابل بدستی و اصلاح

پروازند اگر چه صورت این معنی خاطر خواسته نقش نه بسته است و در هر
سبب توار و ... چایه خانه از منبری در چهار و نی بلده خنده
حیدر آباد و صانه الله تعالی عن الشر والفساد و باب ترجم
مستور به نیازمند محبت گردید و ارشاد شد که بنابر استفا
ارزومندان ... از پنج تذمیر چایه این اجرا باید رخت
غرض از ترجمه بعضی ... این ابواب همین است که بعضی
ارباب فرست و اصحاب کیاست اینجا از انداز و آئین
سوال و جواب سرکار عظمت مدار با متعهدان عالی اقدار
سرشته آگهی و اطلاع بدست آرند و مورخان فارسی هم از
طرز و ترکیب تحریر تاریخ اهل ولایت که صحیح تر و بلا مباه
و کلف است فواید تعلیم حاصل سازند و بدانند که تمهید تصنع
فسانه طرازی و بی حرفه سبائی بر این خط و عبت کتاب
ریخ که محل اظهار حقایق و مخفیست و هیچ غرض از این نیست و در

حقیقت است و آثار مترجمه و استدراک آن بدانانی و محکم است
و استفاده صاحب نظر را کم نمی سازد بلکه وجود کتاب را موجب
تعلیم صاحب طبع سلیم می نماید چه بلکه بعضی فقرات عبارت
ترجمه مذکور مطابق ترکیب کتاب تاریخ انگریزی مترجم گردید
هر آینه در باب وی النظر بیافیکان وضع این تحریر منافی محاور
فارسی معلوم و بدریافت طالب آن وقتی مفهوم خواهد شد
و به نگاره خوض و تامل اصحاب استعداد و واقعین جاده ترجمه
و تشریح معنی مضامینش مانند صورت آئینه منکشف و بین
خوار پشت در تصویرت بسخن سخنجان حقیقت آگاه و
پسندان ژرف نگاره لازم است که هرگاه که اراده استطلاع
عالات این کتاب و آنکه مطالعه سوانحات مرقومه این ابواب
نخستین موقوفی مذکور را درین طرز نشر که کنایات راز رعایت
عبارت مترجم نموده است معذورند و دارند بلکه به کمال طلبی و قای^{بست}

این جای سخن و سخن است که برای هر بوط ساختن تر ترجمه لفظی از پنج
 انگریزی عباری با وجود تباین ترکیب فارسی و ترکیب انگلیسی از الفاظ رایج
 و کلماتی فایده بعد رنویں حکم خورده باشند: انحصار حیات مبارک مندرجه آخر
 ابواب مطهره مشتمل بر حالات متعلقه را به دست آید به دست خط
 حاصل گردیده اند و در عبارت فیض مانتی نعمت رقیق طریقی از این عبارت
 توصیف پر وجهی است: هر فرازی نیم نیکو است و آنرا غرض از این
 رنگی هر جود و نوال لغت به آیه است و احلال را جایان را به
 راجه چند و عمل بهاد و مد ظله العالی به اهتمام چسبیده است که در
 زبانی و بی نعمتی که از روی مدبری و داناتی مقتضای امر است
 مملکت آرائی به تشیّد بنیان استخوان کمارین و تحفیظ
 سرشته دوستی طریقین من کل احوال و بهر دست و دلیقه
 از وقایع این است و استقامت را به سنجش و سنجش و سنجش
 نگه داشته است و استقامت را به سنجش و سنجش و سنجش

ب نهم ایزک ب حساب که شتمل چند مقدمه است

۱	اول در بیان حالات اود بیاید
۲	انتظام که لازم است در امور بنای
۳	و مطبوع خاطر حکام ولایت گشت
۴	در بیان تبدیل عده منظوره
۵	لار دمار نشین
۶	استیصال انکه نیران که سبک
۷	ملازمت کمپنی نبودند
۸	پانگان در شوش انداز عبور
۹	کوشش بدرمایه شاکت سینده
۱۰	هشتم ترک انداده ان شرکت
۱۱	تفصیل ساختن نواب از ان
۱۲	سوال کردن نواب از شرکت
۱۳	و تقریر جانشینی برای خود
۱۴	اصرار کردن کورنر ترک است
۱۵	و تقسیم آن در کمپنی

۱۳ انکار بودن اما بزرگان

۱۴ غنای کور در جناب

۱۵ بکار کردن کور سرافراز

۱۶ برابر اصحاب که عبارت از پنج گونی

انواع نواب است

۱۷ معامله اندام ضعیف بفرست

بجمل آوردن

۱۸ ایراد کردن نواب وزیر عذر عدا

داخل دریر و خشت چنین جمعیت بزرگ

۱۹ استنباط کردن کور نر از این ایراد

۲۰ بیلی زمانی خد حکومت ملک و غیر

۲۱ اجماعاً اگر لواست تمام ملک

۲۲ بزرگ از ملک که بخواه جمعیت بخوا

۲۳ باشد عجز گرفت شود

۲۴ این باریه ملک زیاده از نصف

۲۵ حصه ملک بوده

۲۶ کندوشتن در دست وزیر

۲۷ اقتدار با اختیار پادشاهی مملکت او

۲۸ عجز نمودن وزیر بپادشاهی

۲۹ روانگی از مرز بپادشاهی و نرزی

۳۰ نواب بپادشاه حصول صورت قبول است

۳۱ تسلیم حصه ملک ضروری بپادشاه

۳۲ تقرر امینان بکسری و کی پادشاه

۳۳ وزیر برای قبول است

۳۴ سیاحت نمودن کور نر بپادشاه

۳۵ مقدمات عاید و فحاشی

۳۶ مقدمات عاید و فحاشی

۲۸ سوانا پو پو پو

۲۹ نامل نمودن کورت در تقرر و لزمی

۳۰ رو کردن مرور کورت را بورت که ضابطه اند

۳۱ آدن ریاست مخرج آباد و قضیه کمینه

۳۲ اشتیاق ملک سلمه

۳۳ تحسین بکلی حکام ولایت بر اشتیاق سلمه و لزمی

۳۴ گرفتن قلعه ساسنی و پیا کره و بغاوت راجه انجا

۳۵ گرفتن قلعه چور او جنگ راجه حیر سال ۵

باب نهم مقدمه اول در بیان حالات او

۱
 انظام خست کوز ^{کلی} حیران شود در باب ریاست او و خاطر منجم او بدریا
 مقصود وسیع و بی اقتداران لندن را که عبارت از درگاه ریاست
 جمعی بخشید و در مکاتبه مورخانی و هم می ^{۱۹} استنبیهای از مرکز خوش ^{کشان} به کار
 ریاست هند ملنون خاطر داشته این فقرات را بمندرج کرده اند
 یعنی از رسوای عهد نامه تحقیق منفصله لکن موطا هر آمد خلعت ^{عظمت} سرکار
 در ممالک و نیز بر خاطر خواه بر طبق شروط بدون اندراج توهم که از خل
 شرف ملکی بار باب ریاست ناکوار نکرد و متحقق گشت و ما را از او را
 این معنی که بیست و یک سال ^{نیم} از فرود و ما و او ای بر قوه و وار و ^{نقص} که رو به

بجالت الوقت بتقریب غلبه می تقریر شده و نیز از حصول قله و قعر
مکان او که مقرر شد اشل از مرتبه محافظت کامل و عهد و ترس با اخذ
و شرایط دیگر که برای دستی و تیمار عیوب بقعه متعلقه امور کلی مقرر
کافی و هم از دادن مکار عظمت مدارا چنین بالایشی که هر آینه از آن
بحصول فواید ظاهره و در طرفین کوتاهی نمیتوان کرد و جمعیت حاضران
حاصل است و ما هر گونه توقع داریم که این هر آینه ترکیب عمل
در مجاری او و میتوان رسید چه تا الی الآن سلسله سحی از سالها
با بهتام آن محرک سیکست اما آن را با نضام نمی سازند کورن
ما قوی وجه اشتغال را در خاطر گذاشته بود که بال و پایش از آن
بعد از نصب عادت علیجا بر ریاست مد اخلت انگلستان رقم مشخص
غالباً صورت کمی خواهد نمود و سعادت علیجا را ایفای اقرارات
کمینی با دایمی مبلغ بغایت مشکل خواهد افتاد و وجه وجهی مقرر شده
پایان نمود پس درین صورت از طر حظه حساس تمام که یوزد آن نمره

بر قسم بالای شکرده لک روپیه باقی است جای استعجاب نیست اما چونکه لاژو
 بمعرض نیانیکونه آوردند اندک ماعتاد داریم که نواب حتی الامکان در جبهه
 نمودن با و ای این بقایا نارسیده و طرح انداختن چنان بنای تنظیم
 و کفایت نمودن در بند و بست مدخل مکی که هر آئینه از آن آوای قم
 آئیده بر وقت محرم و میتون نمودن آراوه صادق و در پس توقع شوق
 داریم که هر وجه که باین قیل است بالکلیه مستوفی گردد
 مقدمه دوم تبدیل غده که لا در مار نشین منظور است
 مصالح ملک او و نوعی مشظم گشت که از آن امید قیام دوامی حاصل
 از سود مکان به سرکاری شما مورخه هفدهم ایرین سنه یکم از او مقصد
 نود و هشت ظاهر شد که اشراط کامل و بند و بست شامل مملکت
 وزیر و ریاست و نیز عزم کور و سرماغی از عرق و نیم و نیم اکتوبر سنه
 یکم از او مقصد و نود و هشت به افرون جمعیت به طوق هر کوز کوز
 نایب از اجنت محرم او و سرماغی از مافقه بود و نیز از این هم شفاغی

در سطح نظر دارند که غل افواج نو نگار داشته اصوب یا احتیاج نصب
السبب نماید از آنجا که در این اقتدار این ولایت بدین مقام که از کونیه
بستد است و در بنای قوه بود، خود خود را جایگاه و میرسانند و بر توقع قیام
نظام خود را برده داشته بر خود می نمایند و کورنر خزل حال رصد و فکر
تبدیل عظیم مشغول و متحرک و پیوسته در مقدمه کلیات بحاله در خطی موضوع
اکنون که یکبار و مقصد و نمود و در تمام حکام و ولایت اطلاع داد که
خزل با درک مجاری احوال موجوده مقدمات او و مشغول خصوص
به بر آوردن حسن ترکیبی که باطنین از ان رقم نعلبندی بر وقت
معهوده میرسد باشد و فوج نواب با صلاح در آید بهمت خود مقصود
باشند اند مورخ گوید به تاریخ پست سیوم و سیم در همان سال کونیه
خزل در خط خاکی سفیر او را میگویند بقلم او رد که ضرورت هر انجام شود
محافظت کرناگ و تجدید عهد نامه های مجدد از متعاهدان خوشنود
و جنوب بند و همچنان کسیر شدند و از افرون هر سبب مقتضای وقت

بردارنی در او دو خواه بانحصار توجه کلی مادر اصلاح مقدمات خوب
 وزیر مرا فرستی بناد بر اینهمه دوسه امر مقدم متعلقه او در اینجا
 که خاصه پیش نظر شما بیارم چه اراده دارم که در عرصه قریب
 بدخلت کامله مجاری بندوبستی بر همان پایه بانضمام خوفیه
 یعنی در حینیکه الماس جان نمود مرکز قالب تهی سازد آن زمان بدیاری
 فواید شمله عهد نامی که شرحه شود صاحب از وقوع همین اشغال
 که مرا برای حصول رقم نعلبندی در هر اوقات ضرور معلوم میکرد و در
 بحصول خواهد انجامید پس باید که به سر کار عظمت مدار قایم مقام
 اقتدار الماس مفوض شود و اگر ایالت ملک و و آبه با حجاز
 که تعهد دارش بود نشود کاربرد از این در دست مایان ستم
 کرد و بعد وضع رقم نعلبندی بر چه پس انداز کرد و خواهیم رسید
 در خیال قوت ماله حدت شمال و مغرب خواهد افزود و الا
 در صورت و چاره شدن اجل الماس از این امر قایم مقام

اگر او در قابلیت و چالاکی با الناس وی باشد و یا از ضعف آثار
 و مستی کردارش اگر با وی در چالاکی و قابلیت کم باشد
 و یا از تقسیم ملک در دست مستاجران منعقد جایی تشویش ^{خط}
 خواهد گشت چه در صورت نخستین جایی اندیشه فساد خانگی
 مترتب و در هر دو صورت آخر سر حد او را از مقابل ابدایی
 و دیگر حمله او از بس بر در کم قوت خواهد گشت این عیاج
 و تیمار خیرانی با همین که اختیار ملک و و امانت و مقبضه کار
 عظمی دارد در آید حقا که حالات جمعیت نواب و وزیر مایل
 بحکم جمعی دیگر که نهایت و خنق انداخته است و حاجتی ندارد که مانا ^{فرمانی}
 و بچهار کی آن افواج را طولاً و تفصیلاً پیش شما شرح دهم چنانچه
 بروقت مناسب اتفاقاً ساختن بر دل غزل تمام این جمعیت را ما و
 ک نیکو کار جلود و توزک و بنا بر تحصیل زر ملکی بکار آیند عزم جزم
 منست و بجای این عوام الناس که هر زمان مطلع خود را دارند ^{ارند}

و هر آن صلاهی دعوت خانگی بدیشان نمایند و اوردن چنین جماعت
 کمپنی سوار و پیاده که تبعه او از آنها افزون باشند تجویز کرد و ام
 که نقل و حمل آنها وقت بوقت بوده او ارشان از سر کار نواب ماندا
 می رسیده باشد و از اینجا هفده رجبست پیاده بخیاں تفویض گردان
 سه رجبست از آن برای تقدیم خدمت نواب در ملک ملازمت
 آوردن شروع کرده و در مقدمات نظم و ملکی در زیر تر کتب
 زیاده طلبی در تحصیل و فتح توان این انصاف پس از ورود مادر لکنو
 بچیک است و شکست آن نمیتوان صورت بست

مقدمه سوم استیصال نکریم که در ملازمت کمپنی نبوده

مرا که مخالف کورنر جنرال از اقوام خویش که آنها بدون عداوت
 در دست کمپنی جایجا در اضلاع بند گردند... در دست خود باشند
 بودند و بدون تبصره یک حرف از سبب این در بیان خط باین نوع
 منتظ گشت زیرا که این نواب... نکریم زیرا باشند و

با صلاح او و چندان خرابیها عاید است که حاجت شرش نیست
 پس استیصال هر یک از آنها بی یورب سوا بی طار زمان سرکار کمینی
 اراده ماست که مطبوع و جمعی خاطر من است که حتی الامکان بآیه
 کم آید می رسیده باشد اما از دست دادن راه کلیات متعذر
 و هرائینه از کجای توقع انیمعنی مخطور کرد که در حصر چنین احاطه وسیع
 با نیکو نه بد و گشت بعضی جا هم درشتی و سبب غیورانه رسیده
 از خاتم کلام کورنر متفاد میگرد که مردم کثیر باین بلا مبتلا
 خواهند گشت کورنر پیش از جرات به بر باد بی افوام کثیره خوش
 باعلا و آشکار بر زبان نیاورد و آن قباحست را اثبات نمود
 که از اقوام مذکور عاید شده بود پس کدام سبب باعث بوده پیش
 آنکه بیکه میند که در ریاست اکثر نیز جواب بی از بعضی حکام
 متعلق پس انمعنی چه مفهوم دارد که در مدور چنین حرکت از کورنر
 مواخذه کلی گشت و از بودن انچه در هر چه منافع متصور بوده بر همه کس

ظاهر و حقا که این سواران تا هنوز بی پاسخ مانده است که در کجا
چه قیامت یا مترتب بود

مقدمه چهارم در بیان تشویش که از روی وزیر شاه راجه

صورت رعب زمان شاه ابدالی به تبلیغ اعتراضات نوابان
در خدمت وزیر کورنر جنرال راجه معقول بخشید و این شاه بعد از
پدر خود تیمور که خلف احمد شاهی مشهور که اول از مسند نشینان
مذکور است در سن یک هزار و هفت صد و نود و دو حکم را نازل فرمود

و محروسه سلطنت او را از دهنه هندوستان تا خط متوازی

شیمیر و از سرحد کپهان باندک فاصله شرقی را در دریای

نحان الگ تا متصل ترشیز با شتال منگالت قابل و قندمار و شاپور

و غزنین و غور و سجد و خراسان و کشمیر منتهی گشت و در سال

یک هزار و هفت صد و دو شش شاه مذکور تالاهای هور و اردو

و چندین تعداد از سواران را به دست آورد و به دست آورد

سواران بودند بر این هم غبار خوف بردا من مره نشست
 بلکه ریاست انگر نیز را نیز تردید و خسلجانی عاید گشت
 و در آنده شته کردید که مافی الضمیر شاه مذکور نیست که
 در دوستان تیموری را که قربت خویش و ندی با وی دارد
 رونقی نخت و دین واجب را در تمام ممالک رواجی دهد
 و بنظر رسید که سکه هم سه ریش شکست و مره از تنایع
 و تباین خاندانی استطاعت متقابل هر چه باید و شاید انداخته
 بلکه مره افواج کثیر گرد آورده بود که دهلی را از آن محفوظ
 می توان درستی و در تعاقب آنها را اذیت رسانیدن
 می توانستی بر اینهم در خاطر کوزن ملکن درشت که درود شاه
 بهلی بآن جمعیت قلید که ملکه هور را آورد در سود و بهبود بکار
 غنمت مدار خطر اندوز است و کمان غالب گشت که افغانه
 و مله خبری بترک قوت و نه نیت قیامت و چندی

از همدینی و هم از تطاول که از دست وزیر و اکثر نیز یافته بودند
 سپیم و شریک خواهند کردید بلکه کورنر خود تحریر نمود که افغان
 و روسیه بجهت رغبت جنگ و از باعث هوشیار
 شرکت او را اختیار خواهند ساخت اما حقیقت حالت
 که روسیه مشاغل زراعت بجهت اویدی و نفع کشی در
 اقوام بنده بی نظیر و رغبت جنگ و طمع شان به غارتگری
 همین معنی دارد که این قوم از دیگر اقوام زیاده قوی و متجمل
 میباشند در این صورت منظور است که در ممالک وزیر هر چه
 این شاه حوادث واقع خواهد گشت کورنری فرماید
 که افواج الماس علی بن که مستاجرانه به نمر ملک و زیر که بهر و هر
 و عبور افغان گشته ده راه بوده است تا بل اعتماد بر و موجب
 دیگر وزیر بخیر قلمی و با بار و مکار جمعیت اکثر نه
 به پیر و بدون کوشش و امر از جسر نباشد

اعانت و سعی بحکیم سر نعمتوان نمود و آن ملک بر در و عبور
 تراج کمان چنان معمور میشد که سد باب مدخل تاجندیک
 میکشت احیاناً اگر این فساد فی الفور انتقام نمی یافت
 آخر الانجام شورش و تکامه برپا میست سر جان شورا
 اشغال این انتظام و اختیار این مهام در شکافی انداخته بود
 یعنی مرثیه بسپهر شکست افواج خویش با آنکه نیز در مقابل
 افغان استند عا ساخته لیکن نرد سر جان شورش سیرا قندار مرثیه
 از همه سوانح مقدم تر بود و علی الرغم آن اگر زمان شاه و
 فتحی دست دادی از نیمه می زیاده تر خطرناک میکشتی و اگر مرثیه
 بمساعی ذاتی بر زمان شاه استیلا یافتی هر آینه اقتدار سیه
 آنها با فراط میر سیدی و یا اگر نرسد کرده فراموش که بنام سینه
 عامل آن ضلع که متصور بود که افغانه اراده همان ضلع دارند
 درین حقیقت سپهر خود را مالک ضلع متنازع فیه سیاحتی بسپهر

شور صاحب این انجام بدتر از تمام حوادث متصور بود
 الغرض پیش از آنکه ریاست انگریز بملاحظه آرد که
 مقتضای وقت است که دست سعی در از کندن که یک بار
 باغی شاه در مملکتش فساد می پیداساخت و شاه را در شروع
 سال بکزار و مئو صد و نود و هفت هزار لاهور انصرافی داد
 و درین مابین شکر فرودگاه کان پور و فتح کره بخیم تقیم
 و دو رجنت پیاده زیاده به نکا بهرشت رسیده بود
 و فی الحقیقت کورنر جنرل بخیم داشت بود که در روز ماه
 بلاهور با چپین مردم قلیل امتحانی بوده نه مقدمه جنگ
 اما اسمعنی قابل ادراک است که آيا شاه افغان را سهیل بود
 که با موکب کثیر در آید و هم مکنون حاکم انگریز بوده که بر دل شاه
 تسخیر نه هر چند آری تمود باری نیست اما با وصف آن وقوع
 این حادثه مظلونی نبود و ضرورتی نداشت که ...

و افر احتیاطی سازند

مقدمه پنجم کوشش ساختن بدر یافتن شرکت سیدیه

و در سال یک هزار و هفصد و نود و هشت از روی افواه بخت
 خبر طایری افغانه برای مهم ارسه نوبه رخاست لیکن از حصول
 اخبار آخر ستمبر که در محالک او مفاسد حادث گشته و از درازا
 مهجور و بقعه مارش انداخت و غصه ریاست انگریز موقوف
 گشت و بر اثرش خبری آمد که شاه بدبسم اکتوبر معهود کرده
 است که از کابل سمیت هند کسبل کرد و اگر چه صد قسنت این
 افواه شتبه گشت بر اینهم ریاست انگریز بر وفق کلام خوش
 و جب داشت که هر نوع با مکان وقوع سواخ که بشمول
 عزیمتیم و فرایس سنکین می توان شد احتیاط مرعی سازند
 و در القاساختن بر دل دولت را و انعطاف از نواح جنوبی
 سعی یگار بر بند کلاک خلیش را بحسن ترکیب محفوظ دارد

و کورنر

و کور نر خزل توقعات پیشمار به بیان آورد که مشور مصلحت
خواهد آورد و بایلی داشته سرکار سینه به یکلمات خویش حکم
نافذ کردید که انضباط دار مدار محافظت هم دیگر در حین مراجعت
به بند و ستان با عهد و شرف و طی که از ان تأیید کامل از انواع مرثیه
مترتب باشد با کمتر تفرق جمعیت از محافظت سرحد او
تا امکان حاصل سازند و ما در ای این بایلی حکم فرمود که برای
حصول مراجعت به پیش آمد شاه بر جناح استعجال از فاصله
دور دشت هر قدر که ممکن باشد از سرحدت او به استمال
سر تذکره ای را بصورت و سکن بنا بر مقابل در اول ورود و مو
عابره سعی با کبار بر بند و در ماه اکتوبر بر سر کرده فوج برای طیاره
تہا نجات جمعیت بنواح بالانی و همچنین بند و بست مجدد
فوجی که با نظر بنظر ... این را از حمله افاغنه محافظت
یکامل باشد حکم صادر گشت و ملت

دو رجنست تازه و ارسال پنج کمپنی انولید یعنی معذور بجنار کرده
 و پنج ازین بانه آباد بنابر فارس طلب کردن افواج آنجا
 بنابر حفاظت شهر بنارس مطبوع طبع کورنر کشت و بایلیچی
 لکهنو باین کلمات حکمی صادر کشت که ضرورت و حاجت فرما
 آوردن افراب توپ و پیادگان و سواران هر قدر که ممکن
 باشد با صلوات بر وزیر القاسم زنند و بشرط احتیاج در تبعیت کرده
 انکیز بوده و بطریق تعلیم سپه سالار کل آنجا را بکار آرند
 و بارسل غله بانه آباد هر قدر که سر کرده جمعیت استعداد دارد
 و در حصول احکام و امداد از نواب در وقت احتیاج بار
 تمام کشتی ها که بکار جمعیت نباشد نیز جلبد بند و بت سازند
 مقدمه ششم در ترک آنرا ده شرکت سیندیه
 با وصف امید صرف حصول عهد نامه بحفاظت و اتحاد شرکت
 بدو بیکر که از سیندیه به جنوب و خاطر نشان بوده منتظما حکومت

بندی بزی اقتدار آن ولایت باین کلمات تحریر نمودند که از سواد
 مرقوم موسوم به سفیر سرکار سینه همیه مورخه بیت و ششم
 اکتوبر سنه یک هزار و هفت صد و نود و هفت استنباط
 خوانند فرمود که سکونت سینه همیه در پونه فوخته گری و عدم
 استقامت سر تذکر مالیش و اشتباه اقتدارش عدم
 استقامت او و دوند و ستان از تکمیل مجوزات خوش
 مارا باز داشته است در سبادی ماه اکتوبر کار پر دازان
 هند مرکوزه قیاس خود را بندی اقتدار آن ولایت
 رسانیده بودند که در اتفاق سینه همیه فایده عظیم عاید
 خواهد گشت و پیش از اختتام اینجاه کار پر دازان فرور
 حالات سینه همیه را برای منوال می یابند که حالا کدام
 طایفه بنام "رام اثنت" ام مجوز و مصلحت نذر ضعف
 سینه همیه محبت میدن سران بخیر و بر اقتدار او

به پایه قایم گشت که بر همان اساس امور کلیه طرح کردید
 یعنی چیدن ماه نمشید که ضرورتی داعی شد که بعرف
 آوردن خزانه عاید به کار عظمت مدار باسند به
 طرح تبدیل آمد آمد ظاهر ا حقیقت حال نیست که سید
 نیکون حاکم خود و رود شاه زمان را غالباً محمول شد
 گو که این سوانح در حقیقت از حوادث ریاستهای دیگر
 ریاده تر خرابی رسان بود بر اینهم سکونت پونه بنا بر
 حصول آن مقاصد که با این حال در آن مشغولی داشت
 بر گزیده پیر و از آن می نویسد که بمصلحت وقت
 تفریبات شد در حال ورود شاه به حدات متعده
 ما در استعمال محافظت ملک مقدمه کار زار را موقوف
 خواهم داشت و ما بر این عزم مستقیم هستیم که در هر حال
 موکب خویش از محروسه مملکت وزیر بیرون نخواهم

اندخت بجز آنکه پیش روی این افواج بنا بر حفاظت ^{مرا}
 اود و مملکت ما از سالار فوج مناسب و ضرور مفهوم کردد

پس از چندین طیاری و مصارف که شاه زمان
 تا دارالاسلام لاہور رسیدہ بود بچارم جنوری ^{انجمن} مراجعت

نمود و بخدمت شاه عالم و کلیش معروض داشت که غایت

اسالہ بمہم نیت املاشہ بیکس توقع انجام ترقی آئندہ

بر آئندہ دارد از افواہ کو کہ سبب مراجعت بہ بیرون آمد

اما ہمان خبر بدرجہ اعتبار رسید یعنی برادرش متصل بہ

باقوت جمعیت سری بر آوردہ است

مقدمہ بفتح نباشد ن عہدہ و کالت نزد و ایرا ^{شان}

در ماہ ستم سال مذکور دالکین صاحب کورنر منشی کورنر جنرل

حالی تھو کہ شخوہ ^{نامی} مرا آگاہ ساخت کہ لو

چونکہ راہی ایران است از حکم سرک ^{اورا}

بزرگنشین شاه ایران و حمله نمودن بر افغانستان مغرب شاه زمان
 از غرم مجوزه مهم هند بازداشتن توقع کامل حاصل است
 اما در حقیقت این بود که بابا خان یعنی شاه ایران حامی
 و معین محمود و برادر شاه زمان بوده چرا که او فرزند کلان
 دوارث حقیقی شاه ماضی بود و هر چند بابا خان پیش ازین
 بنواح خراسان حمله ننمود اما با آنست رخ نموده بود و در صورت
 مهدی علیخان را و کالت مفوض گشت چونکه همان امور مطبوع
 خاطر شاه مغلیه بود لهذا بخوبی نتیجه آن دست داد و برهانم
 این سفارت اطمینان بخش بردی که منجوات هر امر را بعظم
 و شان بجلوه آورد غنیمت و کافی گشت و کور نر خزل تبقر
 سفارت با طمطراق نزد بابا خان طیار ی ساخت و کپتان
 مالکم که دوم ایلچی حیدر آباد بوده از باعث زبان داسینه
 فارسی و بشمول خوبهائی دیگر منتخب گشت و همین عهده و کالت

بطور گفته این وکیل حسن ترکیب و کمال جلوه گری هر چه
 بار و یه بادشاه در رسوم خلقت آنجا در مملکتی که میرود
 و نیز بر تبه دولت و قدرت ریاستی که از آنجا می آید
 موافق آید تقریر یافت حقا که معنی این کلام بتصریح
 اینست که این وکالت بمهر فهای وافر که المبذرحرم
 نتیجه اش بود قرار گرفت و این وکیل در کتاب
 مولف خود می نویسد که از تقرر وکالت مقصود
 کلی حصول پوست یعنی شاه ایران را تهی برانمیخیزد
 نه برانکینست که شاه مجدداً بر ملک خراسان یورش نماید
 که از آن زمان شاه عزم خود را بملک هند باز دارد
 بلکه عهدنامه معاملات تجازت و اتحاد جانبین
 منعقد گشت . خدمت این سفارت بیست و یک
 و سیم سنه پیمزاره . . . بود و نه در . . .

فت

و آخر سال دوم شهر ابط عهد نامه صورت انعام پذیر
 و در سوا و عهد نامه انیکونه شهر ابط اشتراط یافت
 که اگر افغانه بغرم جزم مهم بند یلغار نماید بایا خان
 باجماع کثیر بر مملکت افغانه تاخت و تاراج نموده
 مستمال سازد و شاه مدوح بدون حصول پناهی
 قوی از افغانه برانمیخیزد که گاهی بدو انگریز سبقت
 و پشتیبانی نمایند صلح سازد و اگر جماعه فرسین
 فرودگاه در جزیره یا در مکانی از فارس عازم باشد
 در آن حین افواج هر دو متعاهد در مقابل آمده باعت
 یکدیگر پنج کبی آنها بکار آرند و اگر احدی از قوم فرسین
 هم نباشد باشد فارس داعی گردد هر آینه او را
 مجاز سازند و در فرمان مندرجه همان عهد نامه که
 موسومہ ناظمان و نایبان شاه ایران صدور گشت

چنین

چنین سمت تحریر یافت بود که احياناً اگر احدی از قوم
 فراسیس اراده کذار خویش از راه دریای که آن ^{شمار} ~~شمار~~
 باشد نماید یا میل سکونت خود خواه در کنار دریا و خوا
 به حدات فارس سازد باید که ^{اینجا} ~~شمار~~ از اینجا خوا
 ساخته مهندم سازند و کاهی این معنی هرگز جایز ^{انکارند}
 که پای قیام فراسیس بر کسی جا و مقام قرار گیرد و شمار
 اجازت و حکم است که شما انهارا بی عزت سازند و بکشند
 دهند هر چند جزو این حکم صلبه حقا که از طبایع ^{مغلب} ~~مغلب~~
 سر برزده است اما بمقتضای انصاف انگریزان را
 نیز محل ندامت حاصل چه ایلی حکومت قوم انگریز
 چند ساله پیشتر که همین زیانکاری در طینت آن زمان بود
 بسبب ^{بسیار} ~~بسیار~~ در خاطر ملاحظه می آوردند و چنین احکام سخت
 و تعدی نای درشت را کثرت او پر درخت ^{بسیار} ~~بسیار~~

۴۷
 حقا که بعد و چنین حکم حاجت آخر نبود که او سب
 صد و چنین حکم کشت خلاصه در همان عهد نامه
 از جانب انگلیز اینگونه اقرایه قرار گرفت که در حینکه
 شاه اقلان با کسی از سر تذکره های قوم فراسین بابا خان
 طرح جنگ اندازد و دروب و ساز و سامان آن
 و کلبه بان و متعلقانش چند آنکه امکان داشته باشد
 آماده سازند و در یکی از شهرهای فارس مفوض نمایند
 از آنجا که قبح این شهر ط چنین بود که این چنان
 جایی و مقامی را مقید و مخصوص نموده اند بلکه بر تمام
 مناقشات شاه ایران خصوصاً با خلائق همایون
 که بابت آنجا صلح یک وقت هم متصور نبود انگلیز را
 شامل داشت در این صورت علاقه جنگ و جدال را
 وسعت داده که آنرا بی حکومت اعظم و ولایت

عرف درین باب حرف امتناع بر زبان نیاورده اند
 بلکه الزامی داشتند که اینمعنی بود و بهبود و حرمت
 خلایق ما غیر مطابق است و عهدنامه تجارت از عملهای
 خفیه بود و بجز این محلی نداشت که امانی معامله را
 از شد و سوء و اگران را از تعدی که جبلت خلایق
 و حشی بران مقصود است طمانیتی بخشد و بحصول ثمر
 و بامنیت مملوک سوداگران انگلیز را مصلح باشد
 الغرض بر محصل این امور ایلمی ذات خود را بهایی گران
 مقرر ساخته اند و می نگارند که سواد این عهد نامحیات
 فراسین را از ممالک فارس دورانه اخت و بر انگیز
 تمامی فواید که از ارتباط مغلان حاصل گشته بود عاید
 ساختند . پایه می نویسد که شبهتی را در نمی بینی
 کنجا شیر . داد که اگر ما این اتحاد را بهمان نگاه

دورین و نافذ که سلسله آن از آغاز اینگونه محرک شده
 بود ترمیتی میدادیم رشد ریاست انگریز را بان ستمها
 از حمله های موفوره که بر اثر آن حادث گشت مامون
 میداشت مورخ گوید بایلچی زیبا و مستی کمال بود
 اگر نمودار سیاحت که در حله وی آن اخراجا که در سر کار
 فارس بنابر انضباط و ترمیت روابط از ایران بمصر
 رسانید از آن کدام نفع به سرکار عظمت مدار حاصل ساخت
 هر چه انجام در باره شاه افغان حاصل شد
 ضرورت است که بمعرض تبیان در اید یعنی سال تمام بکیر
 هشتصد چندی آیام از آن در کارزار و چیزی در سوا
 جواب فیما بین بابا خان و زمان شاه منقضي گشت
 و در سال بکیرار و هشتصد و یک شاهزاده باغی علیه
 محمود شاه چندین جمعیتی گرد آورد که فقط از آن دستا

۳
انهم دادن محصورنداشت بلکه برادر را هم سیرخت
مقدمه هشتم هنگامه پردازی وزیر علی خان
سکونت نواب خارجی او یعنی وزیر علی در بنارس که مافوق
سابق چری اتصال داشت امر احتیاطی متصور نکشت
وزیر علی را از اراده خویش که او را بگلکته روانه
می سازند متنبه ساخت و وزیر علی این حمل و نقل را
بغایت منافی مزاج در نظر آورد و شکایت و عذر
بالحاج غیر موثر افتاد و وقت عنقریب رسیده بود
که در بجا آوری آن اراده طبّاری کرد و تباریج حیاض
جنوری سه یکشنبه را بیهفت و نود و نه علی الصباح وزیر علی
همایکسان سمرقانی در مکان چری صاحب بنابر حصول
ملاقات نشست این قائم مقام کورنر مکان خود را
بست میکنند کرده از محوطه بنارس میداشت غرض

بعد از وقوع تعارفات رسمی از طرفین وزیر علی سلسله
 مقدمه سخن باطنها را سختی و تشنه و ما در نقل مکان محک
 ساخت اول سخن کلمه می کلام در کتب و آخر الا انجام
 سخن می بیاختاری رسیدیم بی محاسب که از روی
 و اختطاط که از اخلاق ذاتی او بود وزیر علی را بخود
 کرده و دیده ساخته بود کونیه نظر بر این از اله غلبه فهمی
 او را بجلالیت اراده نمود و بروی القا ساخت که کلام
 وجه باعث کشت که مراتب رنجش شما بر من عاید کرد
 درین مطارحات این نوجوان جاهل تنیز و عنیف تحجیک
 آتش جنون که همین زمان مشتعل کشت یا از پیشتر در دل
 نمکین داشت از جای خود برخاست و شمشیر را از نیام
 بر آورد و بر طبق مرسومات اهل هند که ایما می است بر روی
 خویش خواه تعلیم و خواه بعبادت جاریه دفعه تیغها

هر یکی علم کردید چیری صاحب عزم نمود که ازین مهلکه
 از راه دریچه خود را در چسند آتایی از رفتاری وزیر علی
 در رسیده ضربت کتار بر چیری صاحب زده بر زمین
 انداخت و دو صاحب دیگر که در همان اوتاق می بودند
 نیز طعم تیغ بید ریخ کردند من بعد آن همین قاتلان
 بفرودگاه های صاحبان دیگر خود را در افکندند و همین
 حیص پس دو جانی دیگر از کالبد تپسی ساختند و در منزلگاه
 صاحب بوم خود را رسانیدند از همان صاحب مقابل
 قوی بهمان اوج پیوست که صاحب ممد و محمد پناه
 یکدیگر را بکوی یک کوفته از رسیدن خون ریخته
 نایل گردید که بایر رسیدن چند سوار شرب فرقه متوجه
 کشت قاتلان مذکور بجز و ملاحظه انیمعنی فی الزمان
 بر تبار کردند و وزیر عثمانی میثای این حادثه چند

که اثبات البت خویش هر چه داشت گذاشتن افتاد یعنی
 اسباب زنانه و فیلمان بلکه چند اسپ هم گذاشت
 و در صحرائی بوته و از خود را بکنار کشید و در آنجا چندین
 زمیندار باغی و منخرف با وی یار گردیدند و شیوع این بویا
 در لکهنو شور شب بسیار برانگیخت و در آنجا مظنه گشت
 که این ساخته بخته محض برای ایندهام ریاست است
 و هر آینه در اینجا دانه چند آن پنجه ری بود که بعضی علاقه داران
 سعادت علی خان هم با وی ربط علاقه داشته باشند
 و رئیس که در طبیعت او از همه و اتم غالب تر بود و در خاطر
 داشت که درد لها از من کینه است با هر یکی مشتبه گردید
 بلکه با جمعیت خویش هم متوهم گشت و خود التماس
 ساخت که پلانت انگر نری از فردگاه کان پور بنیاد
 ز آتش کسل کرد و هرگاه با سعادت علی خان این سوال بعمل

که شما معارف خود آمده در تادیب اهل نجاست باشکد
 انکه نیز شریک شوند این رئیس تجربه یک خست و بددنی و تن
 استانی و عدم میل که بطرف محنت داشت باقبال کردن
 آن امر عذر آورده بهانه انگیزت و اشتباه خویش با جمیع
 خود بیان ساخت و موکب خود را خالی از اعتدال
 و وفاداری نمودار کرده گفت که ازکینکه جایی سیه
 متصور نباشد از اعانت شان کدام فایده مترتب خواهد بود
 القصه آینده نواب را دادن بهای کمران این وقت اندیشه
 بر کردن افتاد چه بمن عذر را کورنر جبراً بفعل آوردن
 اموری که روح نواب از آن در پیر و از بود تو چپهای خست
 با و مسف اظهار کورنر سر جان شور که علی العموم هر دو هم
 همگی وزیر عیال حقیقت ریاست خالی میدانند
 و حقیقت عظیم یعنی وارد گشته که در آن زمان متقدم

۳۵
 عظیم یعنی اخراج رئیسی و نصب دیگری بران طرح کشت
 لار و مار نشین صاحب در مکاتبه موسومه ایچی مورخه
 بیت دوم جنوری سده یک هزار و هشتصد و یک صراحت
 مرقوم میسازد که اعانت کافی و علی العموم از رعایای
 وزیر به نسبت آن معمول که پیشتر ازین چند روز وزیر علی
 مشتبه بود رسید بلکه علی الظاهر چندین از موکب وزیر
 که برای انهدام بنای آن مفید بمعرض طلب آمده بودند
 فی الحقیقه با وی شریک دیار گشتند ^{بعد چند روز}
 وزیر علیخان بهم پانگی چند هزار مردم در میدان کورک پور
 که من جمله تعلقات ترقیه او است با جمعیت فرود آمد
 و تمام ریاست را بدغدغه انداخت و فوج انگریز مقابل
 فراهم گشت که که سر اسیری طرح مقابل انداخت اما او این
 نقصان فوراً یافت چرا که میدان آذوقه و عارتگری ^ن نداشت

اکثر مردم

اکثر مردم پیران خاطر کشته رفاقتش را در گذاشتند
 و وزیر علی در پناه راجه راجپوت خود را کشیده تا ماه
 دسمبر در هانجا قیام نمود در مدت همان روزها این راجه
 به عهد و پیمان از سه کار عظمت مدار پیر و خسته از راه
 فریب وزیر علی را در دست سه کار عظمت مدار
 گرفتار ساخت که از آنجا او را بقلعه کلکته برده محبوس
 ساختند مقدمه نهم اصلاح نصیب فوجی با برار تمام نزد وزیر
 در ماه جنوری سنه یک هزار و هفتصد و نود و نه
 کورنر جنرل مکاتباتی بوزیر و ایلمچی خویش در لکهنو
 تحریر ساخت که از آن مرکز خاطر بود که اصلاح جمعیت
 از ته دل نام گذاشته اند تحریک سازند و صاحبان حکومت
 حمایت متعاقب آن در خط مورخه پانزدهم می سنه
 یک هزار و هفتصد و نود و نه مشتمل بر بیان اصلاحی نامه

در باره بند و بست او و که از دست سر جانشور قرار یافته بود
 و توجه ظاهر نواب هم بادای مسلخ خطیر که درخواست شده
 بود و نیز تقرر اصلاح در مقدمه ملکی که از آن صرف ایفای
 درخواست امکانی داشت تحریر فرمود و در باره اخراجات
 جمعیت باین کلمات کنایه ساخت که افواج موفوره بیچاره
 بمصارف کثیر در ملک او اصلاحش بکم خرجی نرزد ما مقدم
 است و ما را از حصول انیمقدمه سرور خاطر حاصل است که این
 امر از پنجاه در خیال شما در آمده است و کورنر در مکتوب خود
 موسوم به ایلمچی تحریر میسازد مکنون خاطر ماست که نواب
 وزیر بر سپیل استعجال بمکی افواج خویش را معزول نماید
 و خبر وثانی آن کلام این بود که این جمعیت را با تمام کتب
 انگریزی مبادله سازد و همین معنی بود که کورنر خبر را
 بادیکر انگریزان جمعیت کل نواب را انهدام ساختن

و نواب دست متوکلانه در دامن غیری زدن و ملک
خویش در قبضه جمعیت ریاست دیگر و گذشتن
به اصلاح جمعیت موسوم ساخت نواب وزیر جمعی
که بکار تحصیل بکار آید و نیزی که برای توزک و جلومهر
رسد نگاه دارد و حقا که نصب اینقدر جمعیت نبرد
عمال و تحصیل در هم بمهر معاش میرسیدی ایچی
حکمی نافذ گشت که برای القاسا ختن بر دل نواب
ضرورت اقبال پی تا ملان غرایم کورنر را شما خوف
کردن از دغدغه که با فواه مهم شاه افاغنه وزیر در
سهمنا کی افتاده است از دست نهند و همان خطب
است که شما نواب باید آن آیام خوانند داد که نواب خود
بمعرض بیان زور بود که فوج نواب بر سیدن کدام
اعدادی دهد یا سبانی ملک هیچ یک قابلیت ندارد

و در حینیکه کارگذاری جمعیت انکر نیز بحاجت سرحد
 نواب ضرورتاً حاضر باشی یک پاره آن جمعیت
 در سرحد خویش نواب بحصول مقصد هر چه حفاظت
 ذات و اقتدار خود از طغیان افواج بیدل و اعدای
 استدعا ساخت از دلایل مستنبطه ازین حادثات
 عیان همین است که حفاظت مملکت نواب از صولت
 و یورش غنیم و همچنین نظم ملکی ایشان محض از تخفیف
 جمعیت بچکاره و یا خطرناک حاصل میشود و در افتادن
 فوج انکر نیز یافته ما بهوار از ان سرکاریین دارم که
 این امر قبل از آمدن ما باند رجه فواید بر محاصل نواب
 تواند رسانید که هر چه توقع هست برسیدن آن در آن
 از ان چیزی کم نشود و نواب حاصل میتوان ساخت
 از سرکار یعنی جمعیت کارگذار بمصارف کمتر از آن که حالا
 در رخت

چیزداحت جمعیت خود بحالات نقصان موجوده زیر بار
می باشد و کورنر جنرل بازمی نویسند که نواب جمعیت
منیرستوان ساخت و قتی که این جمعیت از ان کمپنی باشد
و وزیر جمعیت خویش را معزول سازد و در همان خط مرقوم
میسازند که اراده مانیت که این جمعیت انگریزی که بداند
آن بوزیر اراده هست از جمله جمعیت وزیر کرد و جمعیت
انگریز که بمبادله افواج معزوله نواب صاحب داده خواهد
و در هر حال بر همان طور که جمعیت سرکار است خواهد ماند
و وقت بوقت موافق حکم کورنر در کونسل نقل و محل آن
خواهد گشت الغرض سوال جواب درین امور نزد کورنر
نبدین بزرگ تر متصور گشت که محول کردن آن بر رای
نمایند ایچی ناگوار کردید و کرنیل اسکات را که اعتماد
خویش را بدل کورنر جاداده بود و تقرر ساخت که این کار

به کرنیل مسطور تسلیم کرد و در همان خط کورنر با ایلمچی نوشت
 که خوبتر حالی دارم که شمارا باستعانت احدی از سر کرده
 معقول سپاه برای امثال تدبیر مجوزه حاجتی خواهد افتاد
 پس از سر ولیم کلک است دعا کرده ام که کرنیل اسکات
 اجیشین جهیز را از خدمات مفوضه معذور دارند که او را
 بار سال لکنو بیل استعجال حکمی نافذ خواهد گشت و تا وقت
 احتیاج بانصرام مقصود که منظور است اتفاق توقف آنجا
 خواهد افتاد. لمردن ایلمچی بدربار یافت همین کنایه از عهد
 سفارت خود را چیده استعفاداد و میجر اسکات خبر
 ایلمچی که ری لکنو مامور گشت

مقدمه دهم در تنقیر نمودن ثواب از اصلاح موج
 میجر اسکات از سر کرده کل افواج که معاملات سرکام
 به نیابت در غیبت کورنر اجرا میباشند خطی حاصل شده

در ماه جون بلكسنور ابي گشت نواب وزير اني معنی را بغير توقي
 انداختن و در رد و بدل تركيب آن بعبت نه پر دختن
 مایل گشت هر چند بر انجام مفصله اني معامله آگاهي نداشت
 اما كه شان و تخفیف اقتدار خویش كه از ان خواهد یافت
 خوب مي پنداشت و كرنیل اسكات هم انقصايي معدود
 از ايام را مصلحتاً براي اطلاع یافتن بر كاهي حقيقت
 آنجا پیش از آنكه نزد نواب وزير براي انهدام جمعيت
 كه موسوم باصلاح جمعيت بود به تشدد اصرار نماید اجمالی
 جانيز ميداشت بدانكه در وجو مات معموله بدعلی و بی نظمی
 درین ايام وجهي ديكر شامل گشت یعنی موقوفی كاربرداری
 دیوانان نواب بعل اند و چونكه آنها بوساطت انكمریز
 بر پایه انعهده تمام داشتند وزیر جرات مغرول ساختن
 آنها نیافت انچه را از اعتماد خود و از سر انجام دهی :

۴۳
مقدمات بازداشت و حالاتی که نگاه ایچی را بطرف خود
مایل ساخت نفرت و کراهیت خلایق از نواب دریا
ایچی بکجورتر حیزل مرقوم نمود که هر چه از عدم استر ضا
خاطر مردم بانواب با انتخاب خبری رسیده بود اغلباً
از حقیقت واقعی آن خبر از بس کمتر بوده است یعنی
معامله در بار برانیموال است که در دربار نواب حیز
فرزندان و گاه گاه الماس علیها معدودی از ماهوار دار
له وزیر را بدانستن جبلت و طینت آنها در مدخلت
ملیات هیچک خسلجانی نیت حاضر میباشند و من بد
و شکال تمام بعضی عمای را حاضر باشی در بار نهایشی
ساخته ام و حقا که رویداد امور موجوده حرمت نواب
و سود و پیبود ذاتی و رفا هیت ملکی را سبک
و بلکه می توان گفت که هر آنچه علانیه و صراحت در اصلاح

سر تا پا استد عایافته است هر آینه آب غرت نام انکبر نیزیم
 خواهد ریخت مورخ گوید مافی الضمیر میجر اسکات به بنا
 اصلاح ازین کلمات بتعین کار گذارد معتمد که بتقرر بشن عدم
 توقع داشت بدون دخل صریح و علانیه از طرف سر کرده
 سر کار عظمت مدار مفهوم میشود و ایلمی عیان و صریحاً
 ظاهر نمود که اراده نواب این امر را در لیت و لعل و جز
 تعویق انداختن است تا که حتی الامکان از ترکیب خرابی
 موجوده و وسایط مخفییه خو بهتر متمتع و محظوظ بوده باشند
 تباریچ هشتم ستمبر ایلمی یکورنر جنرل نوشت که بعد از
 ورود در لکنو بهر عتی که امکانی داشت خط قایم مقام
 متضمن اصلاح فوجی نزد نواب است ساینده و قطعه نشه
 مختصر مجوزه را که گردانید و مسئلت نمود که هرگاه
 مضمون آن بخوبی وجه بخاطر آید جواب آن لطف گردد

چونکه پست روز منقضی گشت جواب از نواب طلب نمودم
 پیش از سه روز از تاریخ تحریر نواب مذکره این معامله
 بالمشافه پیش آورده و موافق رسوم تملقات هندی که مشافه
 صریح و انکار بسوال عاقل مقام جایز ندارند وزیر در شروع
 سخن گفت که بجا آوردن ایامی کورنر مرا غیر ممکن نبوده است
 بلکه چنان است که انصرام آنرا ما خود توقعی داشتیم و باز
 بیان نمود که مراسوالی در خاطر هست در صورت ورود
 کورنر جنرل در لکهنو آگاه خواهیم ساخت و اگر بجا آوری
 این نقشه در قبضه ایلمچی محول بوده است بایلمچی هم بروز
 می توان داد ایلمچی از در اصرار درآمد که وزیر مرکوز کلی
 خود را ظاهر سازد اما اصرارش تأثیر نمی نمود بعد از آن
 نواب ایما نمود که پس از دو روز بمکان ایلمچی آمده بیداشت
 درین امر نابیر ارسال نزد کورنر خواهیم نویسانید آگاه

مقطعه یادداشت که داده شد هیچ یک نشان دیگری در این نشان
نداد و بر همین گذارش اکتفا ساخت که آن گذارش متعلق
بذات ما دارد و آن با سود کی ما و ترقی ریاست مذکور است
و در ارتکاب آن نقصان احدی متصور نیست. و از این جا
که تغیر دیوان مقصود کلی و قلبی نواب همیشه بوده ایلمی همان
نگاه کرد که این هدف زنی بران نشانگاه بوده باشد
پس همان ماه ایلمی توجیهی دیگر پیش آوردن ضرورت انکاش
که بر میل و اراده نواب او را اطلاعی دست داد یعنی بعد
ادراک بر خصلتهای نواب و پس از حصول احوال تر اچ
کردار روزمره شان می یابم که هر چند در سجا و اوری و قتها
شرایط مخصوصه با سرکار کمپنی مربوط اند اما اراده قایم
دارند که به کارها از مقدار کامل خویش در مقدمات
و بر ملک و بر رعایا مطابق مضامین بند

عهد نامه تفصله لکنو باقی دارند و در قیاس مانیت که نواب
 خواه آینده و خواه حال در مختاری کلیت هیچ یک حسرتی داشته
 باشد و همچنان نظر او برین نشکافه قایم است که مختاری تمام
 حالات اندرونی مملکت بدون تمام مداخلت و محافظت
 سرکار عظمت مدار و تخفیف درجه بدرجه بکار اجرائی اندرون
 در مملکت خویش بوده باشد و ایلمی نوشت که صرفاً
 مداخلت در جزئیات ترکیب ظلم و تعدی که در ملک او وجوب
 است باعث بوده باشد و الا ظاهر هیچ یک اراده مند
 نه نامه آخری بعمل آوری آن نبود و بی شک از چندین
 پیشینان هم بر ملا از آن دخل انکاری واقع شده است
 ایلمی سلسله جنابانی مقدمه اصلاح فوجی را بجز اظهار
 نیتیه مناسب ندید با وجود حقیقت صراحتاً نواب را
 بکار اندازی اندرون مملکت خود بی ضبط احاطه

برایم کورنر در خط مورخه بیست و ششم ستمبر با منضمون نوشت
 که ظاهر احالات موجوده ریاست نواب از دریافت آن
 رویداد که برای بنای اصلاح متقربه حاجتی داشت بشمار
 باز داشته است هر آینه این معنی از شکایت ایلچی که نوشته بود
 مستبک گشت که وزیر بذریعہ کارگذاران مخفی نه زردیوانان^{علایه}
 اجرایی کار معمولی میسازد و از آن مستفاد گشت که ایلچی مخبری را که
 وادون آگاهی از آن اخبار با شد که منظور نظر داشتند نیافت
 نو کورنر در همان سلسله تحریر ساخت امیدی دارم که سوال من
 نواب از تقسیم اشکالات را دور خواهد انداخت و اما
 اگر ما از این توقع یابی حاصل شد در آن زمان شما را از نام من
 ساختن ضرور خواهد افتاد که وزیر ریاست خود را بجای می کنند
 که شما از آن ذریعہ آگاهی منتظره و همچنان سر رشته
 نظام مکمل و سریعه بدست آید و در میان

که مقصد عمده مشتمل بر تفکر مائیت که اصلاح فوج نواب با تمام رتبه
و بغض و ای آن این امر را تحریک بر تن دهمی علی التواتر میگردانند
اما ضروری باید انکاشت که قبولیت نواب درین امر از هیچ یک
شرایط که هر چه حاجت و لابدی ضرورت با لکویه کم و بیشی
نیاید چونکه وزیر هم با کشف از خویش و هم در قبول سوال
اصلاح یعنی انهدام فوج ایهال ساخت کورنر مکاتبه مورخ
نجم نوبه بر تحریر نمود که وجو مات مجله که ضرورت و محرک
که بند و بست نصب فوجی کامل و بی تعویق در عمل آید از شما
مفصلاً در معرض بیان آمده است و قیاس مادرین امر مطابق
قیاس شما بوده است اما دلیلی که بر تقرر این امر بعهده محرک
شاید بجزین خاطر شما نرسیده باشد ازین باعث فرصت
وقت یافته صاف و صراحت بیان میازم . مورخ گوید
یعنی برهان و استدلال کورنر این بود که بر کمپنی مطابق نامه

محافظت ملک نواب از دشمنان واجب است و زمان شاه ملک
 نواب عازم است و شاید دیگران هم بر سر پر خاش بوده باشند
 و دفعه بمقتضای ضرورت امداد رسانی جمعیت در مملکت فوراً
 و بروقت در اختیار سرکار کمپنی بوده باشد در صورت
 قیاس مستحکم مانیت که سرکار کمپنی شرایط مکمل خود درباره
 محافظت مملکت شما از همه دشمنان آنوقت نمیتوان بجا
 بجز آنکه در آن ملکها مدامی بودن چنین جمعیت که در محلات
 کامل بغیر از امداد جمعیت دیگر در هر وقت کافی باشد و ضرورت
 جمعیت دیگر که در صورت دیگر ضرور باشد مطلوب خواهند
 داشت مورخ گوید در محل دیگر مقوام کورنر چندین بود
 که جمعیت در هر وقت برای محافظت ضرورت بکمره
 وقت صلح هم در وجه که در نصب جنگی حاجت میباشد
 در متنازع فیه بالا تر سوال عجیب از جواب

و از ان نیت برآمده مسوخه هم گاهی واقع نشده باشد
 چرا که آئین و روش ضروری نیک عملی تحقیف آوردن
 جمیعت است و رأیام صلح تا به درجه که امکان داشته باشد
 و قایم داشتن جمیعت از بس زیاده از حاجت یکی از نمودن
 بد عملی است و همچنان مملکت با برضایان حالت کم موضوع اند
 که در آن نصب زیاده تر بوقت صلح هم پیستد عا کبرود
 الغرض زیاده از نصف سرحد ریاست او و با حاطه مملکت
 عظمت مدار و یا از کوه بی گذار محفوظ بوده است و در نصف
 دیگر هیچ خطره شورش احدی متصور نیت بخیر حله شاه
 افغانه که او را هم چندین محروسه های ممالک اعظم حایل است
 و یا مرعیه که آنها بذات خود ما اینقدر بی انتظامی و ضعف
 دارند که محافظت خود را نمیتوان پر داختی خلاصه داشتن
 هیچ بوقت صلح در او و تبعه ادی که بوقت جنگ

از افاغنه استدا کردن نصب فوج مداحی بایکصد باندیش مهمترگان
 چری کم و بیش من هذا القبیل میتوان پنداشت اکنون بر سر هر
 آمدن مطمح نظر کورنرافتا و ترکیب آن چنان قرار گرفت که بی
 استرضای نواب فوج انکرنیز تبعدا و مقرر در ملکشان فرود
 آید و مبلغ ضروری بنابر رسانیدن او را در آن جمعیت فی الفور
 از نواب طلب شود و عدم مقدر از نواب در بجا آوری جوش
 بر آئینه برای مخلص خود از موقوفی جمعیت خود نواب را محروک
 خواهد ساخت بدانکه کورنر جنرل بر چه پایه انصاف انحرکت
 اساسی نهاد یعنی کورنر این وجه را پیش ساخت که مدختم
 عهد نامه که معرفت سر جان شورا از انطرف قرار و مدری
 بافرایش جمعیت کمینی کا که اندر دن مملکت شما ماطق
 بان الفاظی که خلاصه ریاست کپی را حقیقتی مییهد
 بروقتی که خواست و ری بن افراشش تقرر نماید

برسانیدن مصارف هر کدام جمیعی که از سرکار کمینی محفوظ و حاکم
 شما ضرورت تصور کرده باعث میگردد و سکری کورنر هم
 همین مطالب را بطول و بسط با لایحه بکنون مکرر تحریر ساخت
 عهدنامه مفصل شده تا بین انکه نیز دو وزیر با تصویب
 مرجان شور در باب جمیعی ما هوار یافته از نواب ^{حقیقت} دو
 صاف صاف طرح ساخت یکی نصب فوج مقرری و مدام
 و دوم افزودن بتقریبی و انجام پس کورنر و مطیعانش مغتنم
 انگاشتند که افزایش غیر دایمی را نصب دایمی قرار دهند
 هرگاه انیمعنی را بکنون خاطر خود محلی دادند بکلی فواید خستیا
 و مطلق العنانی بحصول انجامید چه تعداد این افزایش
 شخص نبود و بر کورنر جنرال موقوف ماند نصب مدامی بپایه
 عهدنامه که آن پی کم و کاست محدود داشت که هر چه منظور شد
 منضمه طر سزنده حقا که این منطبق غالب بر مغلوب است

مقدمه یازدهم استدعای نواب تبرک ریاست و تقریباً
 پیش از آنکه مکاتبه مورخه پنجم نومبر نزد ایلچی وصول کرد و منبر
 بگذرد تباریخ و دوازدهم همان ماه امری که وزیر مقدمه اش را
 بیشتر ایجا ساخت و اصل مطلب را تا حال در نهایت اخفا داشته بود
 ظاهر ساخت و قبل از بیان آن چند دفعه کلمات بجهت ای بی صبر
 در باب قباحت مای ریاست و ضعف نالی که خود را در آن
 می یافتی تبادیب درون و انقیاد خلائی بطرف خود کشیدن
 بر زبان آورد و این الفاظ بان کنایت مشتمل بود که در دل
 ایلچی صاف کنشت که نواب نقشه انزوای خود را ز بار ریاست
 مرکوز داشته اند اما در همان زمان قوانین ریاست منضبط
 میشد و نقش عمارتها طریح میکشت و با شطام خانه مشغولی داشت
 و مقدمات آخر ریاست هم اجرایی یافت پس از همه معمولاً
 حیدر ان اراده قیام متبادر میکشت که ایلچی قیاس خود

نداد که گاه گاه صورت از نور بدش خلق داشت و صبح دوازدهم
 برای ملاقات بدرستی با مورت معظم تقرر کردید ای پسر
 گوید که در هر سلسله سخن باین بیان ابتدا نمود که من بارها با علما
 گفته ام که اجرایی حقایق ملکی در حالات موجوده از ما غیر امکان
 که غالباً شما غرض از مطلب درست مفهوم نکرده باشند یا بخیر
 آورده باشند که این کلمات شاید سوء مزاجی تحریک وقت
 بر زبان آمده باشد اما اصل الباب مطلب نواب و خواهرش
 و من تبرک ریاست بوده که بطاعت ذات خویش یا حصول فواید
 خلاق نظم و نسق کردن نمی توانند و در ضمن گفتگو بیان داشت
 که قلب با تحمل احکامات برزخیه بار ریاست را میسر ندارد
 و چونکه یکی از پسران ما سند نشین خواهد گشت نام و نشان ما باقی
 خواهد ماند و زرا بخاک مالک نخواهد که کثرت برای حصول کثرت
 دنیا برادر اک تمام متمنیات خویش در آن روز کافی است و صبح

چهاردهم در صحبت دیگر در همان ماه در زیر توجیهی که تشویک کرده
 اورا براراده غفلت و انزوایش آورد ایچی کوید که آن برستغ
 اجمالاً اهل نعاونت و کج روشان خلایق دیگر مشتمل بود و شای
 کشت بر یونقائی و عدم سرگرمی از ک نیکه بانواب نفست
 داشتی و نیز بطور کستخی و نافرمانی عاملان بلکه از بعضی
 بر ملا سر میزند شکایتها نمود ایچی کوید که هر چند ظهور ^{انفجیر}
 سه وری بخشید و فواید آئیده درین باب بعمل آوری
 بحصول صلاح و فلاح ریاستین در نگاه آوردم
 بر اینهم فهایش و زیر از راه غریبه توجیهاتی که همان زمان
 بر دل ما خورده بود مناسب دیدم و بیان ساختم که تدارک
 این مجموعه قباحات نام سهل و در اختیار انصاحب است
 چه حکمت با قوت و با انصاف اطاعت خلایق را به ^{بشر}
 می یافذات و ریاست شما خواهد کشید و

استمالت و دلداري از ذات شما و فارا پيدا خواهند کردند
 و سرگرمي و محبت تازه خواهند نمود و اصلاح فوجي امري است
 مخصوص که در دمان کستارخي عالمان لجائي خواهد داد
 المقصود من در ذمه خود کمر فتم که اگر نواب از مشاورت مصائب
 اغراض کو خود را در چنيند و مطابق نپند و نصايح مخلصان
 و پيغمبرخانه که گورنر بذريعه ما خواهند رسانيد رفتار فرمايد
 مقدمات رياست هم با سايش شما بحصول نام آوري عمده
 و هم ترقی و خوشنودي رعایا جاري ميتوان ماند نواب
 در مقدمه سوال ايلچی بابت اصلاح جمعيت جواب داد چنانکه
 اراده تبرک رياست مصمم دارم پس همه قيل وقال درين
 فعل عبث است ويرا بيقيناس ايلچی هم يار و حاجي گشت
 و کدر بندين مکاتبه گورنر مورخه پنجم نومبر در ان آيايم نامناسب
 دانست و در مقدمه خزانة و جواهرات و ديانت نهاد

نواب مرحوم از کورنر حکمی طلب نمود چه از کلام نواب و خط
بخش دریافت نمود که نواب به بردنش همیای خود بعت
خویش غرم مصمم دارد

مقدمه دوازدهم در امر ساختن کورنر به ترک ریاست و تسلیم آن در
هر چه ایچی فرحت خود را در هوای ترک ریاست نواب
بروزی داد به نسبت آن سرور و جوشش که کورنر را از
جهت بدام افتادن چنین صید کرد و داغ بود نهایت
کم بوده است و در مکاتبه مورخه بیت یکم همان ماه سکه‌ری
فوج مینویسد که مرا از پیشگاه نواب کورنر حکم نافذ است
که برود خطوط به دوازدهم و چهاردهم شمار اطلاعی نام
و کورنر در صد و طیارنی احکام مفصله با انضباط قوانین
مقدمات متکثر و نامشتمل خطوط شما میباشند و در ضمن
این باطلاع ساختن قیاس خود که محمول بر تفاوت است

بوده است و کورنراغی الفور غور و فکر آن ضرورت بر احکام
 صادر گشت سوال نواب وزیر بجنیدین فواید نه فقط سوار
 کمپنی بلکه تمام خلایق او در اشامل است که کورنراغی ملحق
 دارند که هر قدر درین امر استمالت ممکن باشد آنرا با فراط
 نمیتوان دانست و کدام رویداد در مزاحمت بانصرام این
 عده که خوبی انجام آن ظاهر است حایل نیست و نیز مستقر
 خاطر دارند که از نیم معنی حصول تمام اقتدار ملکی و قوی
 مملکت او و سرکار کمپنی را متصور است و لار و صاحب را
 کورنیت که بنابر حصول این انجام ترک ریاست به تکلف
 بذریعہ وزیر بوقوع آید چه که این امر با ضرورت در مقدمه و رتبه
 بر سه مدارجات خواهد آورد و یک نوع مراد را شفتگی
 خواهد انداخت و اغلب منظور نظر کورنراغی است که طرح
 ترتیب عمل سوال وزیر بتقرر عهد نامه مخفی می باید ساخت

نه از طرف نواب و آن شرایط مندرج باشد که از نیوقت و آینه
هر چه از طرف حسین ریاست قرار خواهد شد تمام اقتدار ملکی و همگی
اختیار فوجی مملکت بمقتضای عمل سرکار کمپنی مفوض خواهد گردید
و خواستش که در برابر این سوال است که در تانامه مذکور فرزندان مندرج
نشود بجز اینکه در حق آنها تقرر معاش معقولی ضرور خواهد افتاد
و در باره بیان شما که در مقدمه خزینة ریاست و تحت اینست
که اگر وزیر بجا آوری مرکز کورنر را در معرض قبولیت خواهد آورد
کورنر جنرال آنحضرت را در قبضه تصرف نواب دادن همچون تانامه
نخواهند داشت اما مشروط بر اینکه همگی بقایای جمعیت سرکار کمپنی باقیایا
دیگر واجب الادا بایند که اول از نواب ادا کرده و
مقدمه سیزدهم در انکار نمودن نواب بر تبرک ریاست
موافق همین مرکز سزاوارت نامه نزدی طیار گشت و نزد ایام
باشمول تشریح نویسی مذکور بطور یادداشت ارسال کرد.

هوای تمنای این مدعا کورنر را چنان گرفته بود که گویا اندک است
 رسیده انگاشت و یا بانصرام میرسد یقیناً بنده است و مطابق
 حکم کورنر فیهی بلحاظ دوران دیشی متضمن تقسیم جمعیتی بر فرد
 بنابر مطلق ضبط و نسق و حصول اقتدار سرکار کشی در مملکت اود
 سرکرده فوج طیار ساخته گذرانید و در ارسال اخبار و اظهار
 صدور حکم و در طیارگی آن نماینده هم و سهر منقضي گشت
 و در همان روز نقشه مرسله کورنر در مقدمه ترک ریاست اولانوا
 وزیر را برتر کیست مسوده آن عهد نامه آگاهی داده بعد از آن
 طمانیت بخش و پس از تشریح بعضی جزوایات را که محض تجربه آن
 وزیر عهد نامه را بملاحظه آورد ایلمچی کوید که چون وزیر سواد مدالی
 بخوبی نه فهمید آن مدارا بمقابل ما پیش کرده است فارسی که شما
 معنی این را چه میهنه جواب دوم که این مقام حکومت مملکت را
 مدت کار کشی مستم میازد نوابان بر زبان آورد پس کدام

رتبه اقتدار برای جانشین من باقی خواهد ماند پس بجواب آن پیر و اختم
 که این نقش هم برای جانشین ضرری تقرر نیارد نواب سوالات خود
 علی التواتر جاری گشته باز مستفسر شد و دو دمانی که نزد ساهای
 و دراز بغیرت ممکن بر ریاست بوده باشد آیا جایز است که حکو
 میراثی خود را ترک سازد باز پاسخ شد پیر و اختم که انصاف و مهمت
 گورنر برای آسایش و استغنائی آن خاندان معیشتی کثیر مقرر ساخته است
 و بهر وجوهی که القاساخت نزد آنجناب شرط انیمضی را که حکو
 کامل و مطلق رود و وزیر بدای در سر کار گمنی تفویض سازد و توجیهی
 مختصر ساختم راجعی در باب این صحبت گوید که حرارت اخراج
 دلایل دیگر نمیتوان داشت اما انیقدر میتوان گفت که هر چه
 نواب مکرور دل خود را خفا کردن میتواند است اما حقیقت آنست
 که اگر نفرت کامل راجعی این عهد نامه در دل نواب خلجانی
 داشت هر آینه آنرا از تبسم و عدم تغیر در چهره پوشیده نداشت

نتوانستی یک کاغذ مشتمل بر بیای نامی نواب طیار کرده ایلمی و اصلاح
 یافت از وزیر مقتضای رغبت خود بطور دست و پایی و نیز با
 ترک ریاست نزد کورنر ارسال کردید و در جواب آن کاغذ مطلق
 مورخه شانزدهم و سیم از نزد کورنر فایز گشتند خلاصه این
 اینکه قیاساتی را که بر آن نقشه ترک ریاست بدول وزیر خود
 تقویت دهند و نزد نواب عدم امکان در تقرر جانشین باز
 کدام راه دیگر حسب مقصد نواب ایتقانی بخشند و همین معنی
 القاسازند که مختاری مطلق مملکت در قبضه انگلیزین محول سازند
 تا پنج نوزدهم و سیم ایلمی باز تحریر ساخت که بعد از مرخصیت
 از نزد نواب خواه حقیقه و خواه تصنعاً از سبب این صحبت
 وزیر خود را چنان تشکر و انمود که اضطراب خاطر خود پوشید
 نتوانست و این راز را بفرق در صحبت معمولی و سبب کار و با
 مقرری فاش ساختند هر چند که از هیچ وجه گمان ندارم
 که نواب

که نواب سبب اضطراب خود را خود به بروز آورده است لیکن
 این حرکت بچندین بی احتیاطی و عدم مردانگی سرزد که ضرورتاً
 گفتگوی بسیار و توهیات پشمار در متعلقان شان و خلاق
 شهر سبب شده است و بهر تقدیم و سبب وزیر اراده حاضری
 خوردن فردا با من نموده اطلاع نمود مگر بوقت ده ساعت
 پیغام آمد چونکه تاب آفتاب خوردند چشم شان بعد مرض
 معمولی چندان متضرر شده است که در همان روز بایفای وعده
 خود پرداختن نتوانستند اما امروز نزد من خواهند آمد چنانچه
 حسب وعده رونق افزا گشتند هرگاه در تخلیه صحبت منعقد
 نواب سلسله کلام شروع کرده گفت که در کاغذ مرسله نزد کونیه
 باظهار بعضی حالات و جوایز اشاره کرده ام که از آن
 اجرائی کار ریزی را متعذر انگاشته اند و توقع داشتند
 که آنجناب از این اشعار شاف توجیهات آن حالات و وجوه

عادات استغفار خواهند فرمود و نیز نواب گفتند که از سوال
 فرموده لارده صاحب اینقدر نفوت در دل من حاصل است
 و در میان امر ضروری که قرار یافته است و اطواری که ترک
 ریاست بران محول نموده ام از بس تباعد و وسیع موجود است
 و باز گفت که اختیار این امر بر سرشان چنان خاک مذلت
 خواهد ریخت که از آله اش از خیر امکان ساقط است و گاهی
 باختیار خویش قبول نمی توانم ساخت و تیرا نیکونه کلام را
 جولان داد که ریاست درین دو دمان از قریب صد سال
 موجود و مطابق شروط مجوزه کورنر ریاست را در سر کار کنی
 مُسَمِّد داشتن فی الحقیقه بمقابله جواهر و خرابین بمعرض مع
 آوردن است پس هر خیال ادب نام بزرگان و هر گونه لحاظ
 اولاد خویش ایشانرا بالاتفاق بعدم قبولیت چنین ذیچ
 کلان بحصول آرام و آرزوی ذاتی باعث گشته است آخر الخاتم

باز نواب بر زبان آورد که خوب میدانم که تمام اقدار سرکار پشی
 در قبضه اختیار کورنر داشته شده است ایلمچی گوید در مقدمه
 بیان تمام مطارحات نشان داده آنجناب در باره عدم
 تقرر جانشین وزیر یا سخی زاد که چون کورنر بمعرض قبولیت
 نیامور دن خبر سوال نواب عزم خرم دارند ایشان هم از
 عزم انزو اگر رفتن و ریاست را بدیکری محول ساختن درگذشتند
 مورخ گوید اگر نواب در صورتیکه برارده خود مستقیم
 همان زمان ایلمچی از اصلاح نصب جمعیتی که انصرافش فی الفور
 بعمل خواهد آمد در یادش داد ایلمچی گوید من در این مقام التماس
 دارم که آنجناب بر جواب وزیر درین معامله توجه خاص
 بغور مرعی دارند چونکه این بغاوت ساختن مرکز اصلی شان حافیه
 است و اغلباً معنی اصلی این الفاظ یعنی بعضی وجوئ مکرر
 تذکره یافتن و این بزرگی پوشیده داشته شده است

۶۷
همین است که نواب فرمود که اصلاح انتصاب فوجی قانون
مجوزه کورنر در مملکت اقتدار مرا منهدم خواهد ساخت
مقدمه چهارم عتاب نمودن کورنر بر نواب نیز

همین اظهار وزیر کورنر با یو کس ساخت و نهایت بدرج
غیر معمول بر سر عتاب آورد و بیت مفتم ستمبر در خط خانگی
سکتی کورنر با یلچی مر قوم میازد یعنی مهربان من از پیشگاه
کورنر مرا حکمی نفوذ یافته که شبها آگاه می دهم که مکاتبه شما موخر
نوز دهم دسبر موسوم کورنر وصول یافت و کورنر جزا
از فریب و عدم صدق هر چه ار کردار نواب در امر حال
است از بس متغیر ساخت و اشتباه کلی ملحوظ خاطر کورنر است
که مقصد مقدم نواب درین امر بلکه فقط همین مقصد بوده
که در اصلاح فوج جیلد پرواز می نمایند تا آن مدت که ایام غیر
بند و ظهور همین اصلاح خاصه درین سال از خیر امکان دارد

مورخ کوید در خط خویش کورنر موسوم صاحب حکومت ولایت
 مورخیت پنجم جنابری سنه یک هزار و هشتصد تحریر فرمود که مرا
 از انکاهی دادن بانصاحبان نهایت افسوس حاصل است
 یعنی مرا اعتماد کلی حاصل گشته که سوال نواب در باب ترک
 حکومت که سواد نقلش مندرجه خط مورخیت ششم نویم
 ارسال گشته بود از ابتدای حال صرف شعبده بازی بوده است
 و مقصد او از لیت و لعل برهم ساختن اصلاح مجوز میجو
 فی الحقیقه جوش کورنر در جستجوی انی مطلب بیرون آمد
 افراط تجاوز نموده چه صداقت نواب اگر چه قابلیت
 ادعائی داشت یانداشت اما ترک ریاست بنظر تفرولی
 عهدی برای سپر خود نیکی و ترک ریاست خود بنا بر
 تسلیم در سر گذارد به صورت آخر است و ازین قسم
 سوال مرجوعه برده شد و همچنین سوال کورنر را می باید یا

که اعراض کردن ضرور میکرد و کورنر اگر در آن زمان میخیزد
 ملحوظ داشتی یعنی اگر ریاست را در ظاهر بر سر وزیر باقی
 داشتی حقا که امکان بوده است که بر دل نواب در گذشتن
 ارادت ریاست صاف القامشیدی و کورنر اگر خود
 بکنه می رسید در مقابل اقتدار شوکت افزای کورنر بر دل
 چنین سهمنه گی که خود را پیش اقتدار عالی در کشید مثل
 دل وزیر عادت گرفته بود تاثير قوي می بخشید و کورنر
 در همان قریب بر پا ساختن یک پر تورئیس مقتضای
 وقت ضروری انگاشتی و ما را از تمنای کورنر عجب
 تر است که درین امر از آن اراده خود را دور کشید چه
 اصل حکومت در قبضه خود تا آیام معدود هم ماند این در
 گرفتن نام ریاست بطوری که وقت رهبری سازد سهیل
 مقدمه پانزدهم میل کردن کورنر به نشانه اصلاح که عبارت از پنج گونی فوج

میانس کوسم از توقع تمنای خود بنظر دغایابی بر سر ملالی آورده
 به بجا آوردی ترکیب اصلاح فوجی بدون توقف نیک
 انی مستقیمانه بر انگیزت و وجه اضطراب زیاده ترینهم
 بوده که موسم بارش که در آن اذیت بود فوراً همیاست
 قریب رسیده بود و اظهار کورنر در مکاتبه دیگر صاحبان
 حکومت تحریر ساخت که باید پی فی الفور حکم نافذ گشته
 که خواه بذات خویش و خواه بشمول سر کرده فوج کان بود
 بنهی که نزد آنها ضرورتی داعی باشد بکیل ساختن پلان
 علی التقریم نفوذ گاه های مختلفه مملکت نواب مقتضای
 مصلحت حکم صادر سازند و اطلاع نمودن بنواب بر
 جمعیت افزوده در نشان و استعدا ساختن از ایشان
 نبذولت به می بادای مایهوار برابر جمعیت کارفرما
 بوده باشند پنج چهارم جنوری سنه یک هزار و هشتصد

ایلمی گوید و وزیر را اطلاع کردم که یازده جمعیت از طرف
مقرر گشته بنابر افروتن آن در او و مطابق فهرست گذرانند
من برای داخل شدن فی الفور در مملکت او در بطایر گشته
و من برای تعیین فرودگاهش از رزومند مشاورت می‌باشم
نواب بالتجارت پیش آمده گفت که تا وقتیکه مرکوزات
که بنوشتن آن مشغول ام مع بعضی سوالات که اراده
رجوع آن دارند بلا حظه شما یعنی ما در نیاید و ما بکنه حقیقت
نرسم توقع که جمعیت مذکور قدم مداخلت در نیکبالات
نگذارند من در جوابش حالی ساختم که کوچ جمعیت را در
تعیین انداختن بالکلیه غیر ممکن است اما چونکه در تجویر
مقام تقسیم فرودگاه یکدو و زو خواب گذشت اگر درین
عرصه سوالات مخصوصه خویش را و اشکاف رجوع خواهند
نمود البته دریافت خواهیم کرد که نزد من پیشرفت موقوفی

جمعیست چه قدر کنجایش دارد و تا کجا جائز خواهد کردید باز نواب
 بر زبان آورد که تا حال حرف قبولیت باقرایش جمعیست ازین
 سر نزده است در جواب آن من آن قانون را که پایه این
 بر آن قائم فرموده اند بر روی نواب توجیه کردم نواب برانگیخته
 دیگر پاسخ داد که اگر وقوع این امر خواه با مجازت و خواه بی اجازت
 ضرورت پس پشت و رت کردن ماکدام حاجت داعی گشته است
 ایلمچی برای پاسخ دهی آخر کلام نواب حاجی گفتار هموار نیافته سخن
 بطرف دیگر محول گردانید بتاریخ پانزدهم جنوری وزیر کاغذ را
 نزد ایلمچی رسانید در آن مندرج بود که شمار اخو بقر معلوم است
 که ترکیب مجوزه کورنر بچگاه قابل پسند و قبولیت مانیت
 و نبود و در مکاتبات پانزدهم جنوری در همین مقدمه جاری
 گشته است و در یک قطعه هم صورت قبولیت این ترکیب مندرج
 نیست باز نواب در ساخت که صاف از خطوط کورنر دلائل

واقعیه ثبوت مطلب مستنبط است یعنی تحریر کرده اند که ~~تحریر~~
 نیاید تدارک خرج جمعیت موقوفی قوج با بابتن مآثر از این مهیا
 نخواهد شد بند و بست جمعیت وافر بحمل نخواهد آمد و چونکه
 هنوز هیچیک فیصله در مقدمه موقوفی جمعیت مآثر نکشته است
 و جمعیت مذکور بر سر کج است پس زری برای اخراجات آن
 از کجا خواهد آمد و رسیدن آن در قربت برای بند و بست آن
 هرگز فرضی نخواهد داد و دیگر بار نواب گفت با و صفتیکه مرا یقین
 حاصل است که از باعث این امر نه ازان خلقت از ممر معاش
 محروم و از موقوفی آنها برایش فی و فساد و عظیم درد دارالاماره
 بر پا خواهد شد لهذا از انجام زاین کاران از پیشتر آگاه و متنبه
 ساختم اما چونکه از رخ بش کورتر پر خوف میباشم بنا بران بنظر حجت
 کورتر جار ناجار قبولیت این ترکیب دادن ضرور میکرد و بعد از آن
 چند مقدمه را که حالا هم دامن هوس خود بران آونجه اند بطور

شرط چهارم آنست که اگر وقوع این امر ضرورتاً لابدی است
 پس می دانیم که چند شرط مفصله بعمل آید اول اینکه مشیت
 از حد مقدور ما بیرون نکند دوم جمعیت افراد و در یک مقام
 فرود آید و همواره همان خرد و گاه مقرر باشد که برای مدافع
 زمان شاه و دیگر دشمنان بکار آید چه خاصه محفوظ داشتن
 رز و حرف بهانه آوردن این جمعیت بوده است و علاوه
 بر این نواب اینهم شرط ظاهر کرد که در تحصیل ملکی سر کرده انگیزه
 مداخلت خود نکرده باشد و بعد از دیگر سوالات محقر نواب
 اظهار نمود که از الطاف سرکار کیننی توقع دارم که چون دایم
 موجوده نظر بر رفع ناخوشی کورنر حتی الامکان دخل این تر
 قبول داشته باشد و رز و سوالات دیگر مرصع
 نازند و بهر حال دایم جنوری حقیقت نامه که بنا بر پنج یا دهم
 جنوری از سوده اس بایلی اگاهی شده بود وزیر نزد کورنر

ارسال نمود و در مقدمه آن اینگونه بیان ساخت که این
 ممتد اجداد و ابایی ما بر این ریاست اقبال کلی ^{و استیلا}
 و خطرات سهمنک در ریاست برادر هم از طرف ^{چشم}
 پیرونی و هم بی رغبتی سپاه عاید بود پس نشان انیمشی داد
 گفت که با وصف این حال کاهی بخمال حاکمان انکه نیز نیاید
 که در خلعت تازه و نمد و بست تازه که کورنر حالا فرموده اند
 بعل آرند بعد بیان ساخت که ما چه نوع ساخته و پیرداخته
 سرکار کمپنی میباشم و ظاهر نمود که در هر زمان و هر دوران و
 شیوه و وسای قوی و عالی میتوان کم کردن اخراجات و باز
 داشتن کوشش از اعانت آنها که ایشان را زیر پناه خود
 جاداده اند بنود و گفت اگر کمپنی صدقت اعتماد بردوسی
 نداشته حکومت فوجی از من اخذ نماید و جمعیت خویش را
 در مملکت ما منصوب گردانند پس اقبال را از ان خلعتها ^{انهدام}

الحاکم یافت و احکام مادر بیچ امر خواه کلی و خواه جزوی یافت
 نخواهد کرد و کلام بر کلام افزود که چون ایقانی دارم که از
 سید می خواهم و کی حاصل کردن و از مملکت اقتدار مرا
 و لیس و کم نمودن کاهی مطبوع طبع لار و صاحب نخواهد بود
 نظر بر این نزد انتخاب مکنونات اصلی و رغبت های دای
 فاش خواهم کرد مورخ گوید نواب بعد التی والتی گذشت
 در مخالفت این امر با خدای سلسله دلائل که خالی از معقوت
 نیت در پیش ساخته میگوید که رز ملاحظه مدوّم عهد نامه
 انتخاب را حالی خواهد شد که در حین مسند نشینی با جمعیت
 مقرر در محافظت این مملکت زیاده از آنکه از پیشتر
 می بود افزود من خود ایفا کردن اخراجات جمعیت
 افزون را قبول می نمودم اما در بیچ یک جزو آن تدابیر
 شده است با آنکه در فلان مدت افزایش دیکه

جمعیت دایمی قرار خواهد یافت و حقا که تجاوز سازند
 مد مذکور در هر درجه نزد مای حاجت معلوم میگردد و استثنای
 مذمومت می یابیم که بعد از انفصال عهدنامه مذکوره آن
 و بکبر بعضی خواهد آمد بجز آنکه در فتنه حاجت افزوده شود
 و آن افزایش نیز سجد احتیاج جزیه گردید و دایمی نخواهد
 مگر تا بودن حاجت در نیمه رسد بدون ادعای کدام
 حاجت جمعیت را افزودن و اخراجش را بدمه ما
 انداختن بمضمون عهدنامه صاف غیر مطابق است و ظاهرا
 مخالف وقت نیز هست و در سواد آخر مذمومت مشروط است
 که تمام مقدمات هر دو ریاست بخوبی و بالاتفاق هم دیگر
 جاری خواهد ماند و نواب در مقدمات خاکی و بر مملکت
 میراثی و بر افواج و رعایای خود مختاری خواهند یافت
 حکومت جمعیت از دست من گرفته شود استفسار می نمایم

بمشاوره در معاملات خانگی و مملکت میرانی و رعایا و سپاه از دست
 اخطاسات مسطور که گمانند و من نیز علوی بمقتی سرکار انکرنه و بطور
 انکرنه این مورد توقع کردم که انتخاب بر محبت ما اعتماد و وثوق
 داشته موافق عهد نامه قبضه ما با اینست تمام بر ممالک و سپاه
 و رعایا خواهند گذشت و از این معنی بر روی زمین نام آورده
 بطور افسانه حکایتی خواهند ساخت و من به شکرانه این عزیز
 دست بدعا خواهم ماند مورخ گوید این التماسات بی تکلفا
 که پاسخ گذارش از خیر امکان ساقط بود کورنر آنرا بطریق
 حل نمود و بدین جواب حیل یافت و بر اثرش بذریع
 نط سکتی بر فور تعجیل ایلمچی را آگاه ساخت که مکاتبه
 شما مورخه ۱۳۰۲/۱۰/۲۵ بهی بسمول ملفوفه چند بخدمت کورنر
 رسید مورخه ۱۳۰۲/۱۰/۲۵ بهی بسمول یازدهم جنوری بطور
 مورخه پنجم نوبت به وزیر بطریق جدید یافته مناسب دانسته

و فرموده اند که در استرداد آن مسوده معلوم شد وقت ^{در} ~~استرداد~~
 هرگز معطل نگذارند و بوقت استرداد ^{از} ~~در~~ طرف که هستی
 اینچنین بیانات علی الاتصال ساخته باشند که در ^{در} ~~در~~ ^{مکان} ~~مکان~~
 برآورده و زیر در امر حال یعنی برادران جواب مکاتبه
 سرکاری کورنر که بهر دستخط مزین بوده خصوص در مقده
 که سود و بهیو و گسپی و نواب تعلق عظیمه آن دارد و ما در ^{ما} ~~ما~~
 نمودار کردن خفتی را که بالکلیه غیر مناسب است از وزیر در ^{عطف} ~~عطف~~
 بزرگی به نسبت مقدم ذی اقتداران انگریز که واجب بود
 نهایت مقصود و فتح گشته است در نیصورت کورنر را بهر نوع
 از تشریح آن کاغذ مرسومه شما انکار است و فرموده اند که از
 نواب برای حصول جواب خط کورنر مورخه پنجم نومبر لطبرزی که ^{مطابق} ~~مطابق~~
 عقل و موافق رواج مرسومه معمول است استدرعا نمایند و اگر
 نواب در جواب دهمی معمولی هم حرف آشتن بر عزت
 دارند

این صاف ریاست کمپنی بکلماتی که مطابق آن در کاغذ مفضو شده
با اظهار پنج بند بر یک شته بود مناسب خواهند داشت آن زمان
که در حقیقت آنرا دریافت خواهند نمود که جواب چنین اظهارات
پی پایه و چنین غلط گوئی فاش در حقیقت و دلیل چگونه
قابل و واجب ملاحظه می باشد مورخ گوید اینست
بکفتگوی کورنر بارئسی که موروثی و با حقیقت ریاست بوده باشد
و طرز رفتار و کردار کورنر با وی قابل غور و درایت است
یعنی در عهد نامه یک متعاهد تمام شده ایط را بان و فادری
که نظیر آن نیست ادا می سازد و از جانب دیگر فسخ و عدم نظم
و درستی آن یا کمتر از آن که هر چه در گوشه خاطرش متکلم بوده
ظاهر میشود و نواب علی بطایقت را که نزد او در مضمون
این نامه را به کورنر می رساند صاف عیان می سازد اما
نه به صافی که گستاخی و بی ادبی را شامل باشد بلکه بآن کلمات

عاجیزانه و مودبانه که بوی حقارت از آنها پدید آمده است
و گویا حریف مقابل او همین اظهار را از قبیل طنز بجهت
بر انصاف و عزت حل می نماید اگر چه بیشتر وقوع
جرمیکه برای تادیب آن متعاهدی که خواستش اشیاء
نگرده دستاویزی سازند نبوده اما حال آنکه همین حرف
زدن را بگردنش انداخت که کفاره اش از هیچ سزاغشتوان
ساخت پس عیان است که از همین روش وقوع بر فوج
فتح عهدنامه هرگز خالی از تبری نبوده است خلاصه اگر مغفول
بچاره بدون گفتن یک حرف خاموشی گزید قبولیت بذمه او
انداخته شد و احياناً اگر لب به شکایتی بکشد دین مقیم گشت
که بر انصاف و عزت افضل تر از خویش حرفی داشت و آن چنان
جرم عظیم قرار یافت که افضل را از آزادی تمام و آن
و حقوق متعاهد مجرم بی لیاقت بری الذمه ساخت

اینرا اینجا که ایلی را برسانیدن پیغام وزیر از طرف نام کورنر حکم
 را نافذ گشته بود آن پیغام مکمل و بالاستیعا نبوده لهذا کورنر
 حکم را بر سر پیغامیند که شمار برای حصول جواب مفصل آن مرقوم
 گشت نزدیم و سببر برای انکاهی نواب مرسل گشته بود و اصرار
 سازند و آن جواب بطوری که کاغذ لار و صاحب تکلفات
 از دستخط مختم بوده بدستخط نواب مستند باشد و جلد
 قبولیت این درخواست را هم بلحاظ رتبه این ریاست
 و هم بروش صداقت آن از جهت ترک کردن ریاست
 خود بخود بی تحریک احدی بر نواب واجب و متحتم است
 اما اگر در اختیار کردن ترکیب ساخته کورنر و بدادن جواب
 همان سوال غرض نواب وزیر را بکسی نوع قاطعی بوده باشد
 در دست خط مستند و این را بطرز نهایت تکلفات
 و بدلائیل و دسغ ویزات صاف صاف بیان سازند

مورخ گوید هر که می جویشش که کورنر را محرک ساخت که این سیاه
 مجلس قوت بگذرد کمزرا حظه مدتها آن مکاتبه که متعاقبش موجود
 در نظر می آید یعنی نقل سیاهات مذکور به زبان فارسی بدستخط
 کورنر فرستاده شد نزد شما بذریع مترجم فارسی فرستاده خواهد
 و از پیشگاه کورنر حکم است که شما آنرا بلا حظه نواب در آرند
 و در صورتیکه شما را ظن غالب باشد که بدر یافت انیمعنی شما
 اجازت و حکم پیغام رسانی بنواب مندرجه عهد نامه بالفاصله
 که در آن بیان کرده شده حاصل شده است در قلب و زیر
 خوف مطلق خواهد انداخت یا در حالیکه که شمار امکان کامل
 باشد که کاغذ مرین بدستخط کورنر به نسبت ترکیب آگهی زبانی
 زبانیه تا اثر خواهد بخشید بهر حال در هر دو صورت بگذرانند
 تا پنج نوبت هم بخوری سفير لکهنو نزد کورنر شکایت کرد
 که عمداً نواب سیاهی اعانت قلبی به سیاه آوری بپنج کنی فوج

[illegible]

کشت و تاسف پیشواری بیان ساخت که گمان فحوائی کلام
 گفته خود را انتخاب نکرایم و گفت که بی وجه آرزو و متغیر
 ساختن آن مقتدر این را که برای حصول محافظت عزت
 و پرداخت اقتدار خود که بر آنها نکتیه کرده بودم چه خدمت
 و حماقت خوار بهشت و اظهار عذر آن کاغذ باین کلمات
 ظاهر کرد که اراده ما از آن حرف اظهار دلایل بود که از آن
 مستنبط میباشد و اظهار و اشکاف و سنجیده مکرر و مقصود
 نبوده و از همان جهت تحریر آن صورت را اختیار کرده بودم
 و افسوس که آن در نظر جناب اینچنین پرتامل گشت
 و در باب اجمال نمودن بدادن جواب خطی که انتخاب
 آگهی نورانی از آن بوده بودند و از باب بر سر عائی خست
 که از آن قوت نیست و در آنک و از عدم استطاعت
 گذاری مفصل به سلسله دلایل که آنرا انتخاب تحریر

و بدفع سود و سپو و بچنین درجه که صاف دشمنی صریح مهید خواهد است
 و نیز کورنر در دشمن آن مینویسند که حرکت شما درین امر بذات خود
 بی اشتباه حرکت دشمنی است و چندان باغراض شما و هم منافع
 کمین نقصان آور میتوان شد و استحکام شما بر این اراده خطر اندوز
 مجبوراً برین هیچ اختیار نخواهد گذاشت سوای آنکه تمام شرایط محقق
 نیامین شما و کمینی انهدام رفته تصور سازم مورخ گوید
 اینمقوله صراحتاً آشکارا میسازد که اگر نواب قبول نخواهد کردنی
 کورنر بجنک خواهد پرداخت چونکه اگر در حقیقت باین مدعا از ابتدا
 مرکوز داشتی آیا راه صریح و مردانه و از اختیار کردن بکفتن چنین
 قوی که مالک ایم و خواهش ما همین است که بخیر فرمانبرداری برود
 و قوی تحمل دیگر سخنه نخواهم شد بطرف همین مقصد و دیگر مطالب
 نیاید مانند درج گوید کورنر چندان کرم جوشی حاصل داشت
 و اینگونه عادت هم گرفته بود که در هر ششی که بران انجام کار خود مجبور

دستی در دل میگرفت چه کورنر در جهان خط در مقابل وزیر سخن خود را
 پروخت کرده گفت که این نقشه انهدام جمعیت را خود وزیر
 بعد دریافت بغور و تامل و بر کزیدگی کلی آن باین بساخته بود
 مقدمه شایسته و هم انهدام فوج فوج است بجل آمدن
 پیش از اختتام ماه فبروری وزیر را محل اذعان کشت که بجز قو^{لیت}
 علاجی نیست و مبلغ طلب شده هم بابت شوا^ه جمعیت افزوده
 اذکرده شد و برای شروع ساختن موقوفی پلاتن نیز حکمی صادر
 و در معامله غزل نمودن افواج آیامی چند منقضي گردید و بضرورت
 مامور بودن بعضی در تحصیل داخل ملک که در آنوقت وقت تحصیل
 تعویقی روداد پس وقوع این امر هر جا که چندین مردم مسلح از معا^ش
 مقرری بی بهره بوده باشند و بی امینش غل و غش در ممالک
 و بدون میل خونریزی از بس شکل بود و تا آنکه این کار بفرهات
 طور مستحسن و فرست و هم برقت قلبی آن مردم که باین کار مامور

بودند بعمل آمد و طینت و روش این کور نر همین بود که کس نیا که اینها
 سراز طرف معامله ریاست خبری اذیت رسیده باشد آنها را در این
 مشمول میگردانید یعنی چونکه بقایای کثره این جمعیت باقی بود و این
 بالکلیه ادانی کردید کور نر ادای تمام و کمال بقایا با صراحت خود
 دشت و همان معنی سبب قوی بخوشنودی محرومان گردید و هر
 عدم استرضار ادرا یافت به تدارک غلط فهمی اراده خود را
 مصرف داشت و هر نوع تحمل نمود و صورت قوت و شدت را
 کوکه نمودار ساخت اما آنرا بمصرف نرسانید و ذیل عفو را هر یک
 مبسوط گردانید بلکه جاییکه بغاوت هم نمودار و دید بعد مغلوبیت
 هم از شعار عفو نگذشت و پیش از آخر سال بدون کشت و خون
 و بی غل و غش این کار را به امر فرامخت دست داد
 الحقیقه معنی میدهد که در آن نواب عذر عدم خسل در پرده چنین جمعیت
 در ماه نومبر یکبار به قصد استعدای داشتن جمعیت دیگر از نواب

بوقوع آمد و نواب در خط خود موسوم به ایچی بالفاظ دیل شکایه بنام
 یعنی شما از مدخل مملکت بی خبری ندارند و بر شما خوبرو حالت
 که بجهت کوشش موفوره تحصیل در معرض وصول می آید ازین جهت
 مرا فکر و اندیشه بدرجه عظیم لاحق حالت که اگر از طرف ما در پیوسته
 حاجت ذر تصور می متصور کرد و پس در پاسخ گذاری ما الزام
 خواهد شد بنظر این من شمارا از پیشتر اطلاع کرده ام که تا وقتیکه
 بادای مطلوبه را اطمینانی حاصل نباشد از مواخذه مرابری اندم
 خواهند داشت و ازین وقت بحکم که بر او حکم فایز گشت شما
 کو اغذ داخل و خارج ملک طیار سازند هرگاه آن کو اغذ
 صورت طیار می پذیرد شما اطلاع خواهد گرفت و شما از وقت
 تکلیف فرموده کو اغذات را بلا حظه خالصه آورد و بالاتفاق
 به دیگر برای ادای رقم افزایش رهی پذیرن میتوان بهر
 دمن موافق مشوره عمل خواهیم کرد و در مقام دیگر در همان خط نوا

تحریر یافت که منتهی ازین درباره ترکیب مجوزه اصلاح
 جمعیت نوشته شده بود که معاوضه اخراجات جمعیت تازه
 به تخفیف جمعیت ما میسر می‌توان گشت اگر چه هنوز تذکر
 جمعیت تخفیف آوردن جمعیت خود را یافت گشت
 بر اینهم انصاحب تحریر می فرمایند که بنده ریاست این سر
 خرج جمعیت نوافزوده متعلق گردد و او بده در حالتیکه
 به تخفیف جمعیت رزئی آرد ای جمعیت افزوده اول
 تا حال معترض وصول نرسیده است من به باز آدای اخراجا
 جمعیت نوافزوده را بجز اینکه به نسبت سرکار خویش الزام
 خلف وعده عاید سازم چگونه متحمل باشم
 مقدمه بدویم است که من کورنر از ایراد نواب علیه برای گرفتن
 الحاق شایسته که در برای برپا ساختن دعوی دیگر است و نیز
 افتد در خط موسوم ایلمی به بیت دوم جنوری است ظاهر

که اگر آن بحران خطرناک رسیده است که نواب شروطنی با سرکار
 عظمت مدارا کردن نمی تواند پس این مصیبت محمول
 بر غفلت نمودن نواب از نصیحت و کلام زشت مکرر
 مقدم تر باید تصورید و اگر نواب بدل و سرکرمی در عمل او سببی
 امر نیک اندیشی و انتظام و بی خانگی یعنی مغرولی جمعیت بجا
 خود با صلاح من متفق می ماند زری برای تدارک اخراجات
 جمعیت افزوده بکفاف مهیا میگشت حالا بر سر کار عظمت
 واجب است که در سود و بهبود نواب و سرکار خود که بیک روش
 بهر ذریه ای اثربری و خرابی موجود است مداخلت کامل سازد
 که آن سبب نقصان زود را در مدخل آگاهی میدهد
 و ضمن این سیاق میگویم که اگر پنج گنی جمعیت وزیر آمدنی کامل
 و بالاستیعاب از اخراجات باقی خواهد داشت بلکه از آن
 از مساوات اخراجات نوپیدا گشته میتوان بود ضایع

اینمغنی را کورنر به کمال بی باکی بر زبان آورده اند پس تعویقی که از
تغیر مزاج نواب عاید گشته و حالا عدم استرغای نواب
بمغلویت نرسیده حرف چند آیام تصدیع عاید میسازد
و دتوج خرابی یک روز و ده که کورنر نبانش چون کی فرود
اصلي ندارد و اگر على العکس آن خرابی در حقیقت می بود
پس عذر بر طرفی پلا تین وزیر برای بار مذکور تازم
محض از پایه خالی بوده است و در خط مندرج است که نواب
از پشته آگاهی بر اینمغنی حاصل است از باعث عیوب مختلفه
ترکیب ریاست که بر همان مقدمات ریاست نواب جاری
شالان بوده ام و نواب از آن عیوب مطلع گشته بارها
باصلاح ملک خود با مداد و سم کار عظمت مدار است دعا
ملوحه است . . . ام که مجاری ترکیب موجوده حال
بمدرجه از مدخل حای خواهد کرد که رسانیدن مدد خرج جمعیت

از تحصیل غیر ممکن خواهد کرد و بجای عیوب سخت و روزافزون
 روش خیر اندیشی و نیک گمانی تدارک میتوان کرد که آن *
 بحفاظت مال و جان خلقت را با اعتماد معیوس سازد و بر ریاست
 و محنت برانگیزد و بر انتظام و بر اطاعت نمودن حکم و آیین
 سرکار نبایستی حکم انصاف بحصول نیک و بامید آینده متقرر
 مورخ گوید کورنرا پنجاه خوبی ریاست را بر عدالت و انصاف
 اساس مستقیم طرح ساخت عجب است چنانکه مناسب دارد
 در آن ملحق ساخته نگفت که بدون آن انصاف اطاعت
 رعایا از خیر امکان دور است فقره در ذیل خط
 واقع است نهایت قابل حوض و غور است یعنی کورنر
 میگویند که از دریافت کامل لغور و تأمل این حال را که از لوازم
 امور عمده است برای قین حاصل که چاره خرابی ضلع او بیچ
 محافظت حاصل نمیتوان گشت مگر تا وقتی که حکومت کلی فوج

و مملکت با شمول تقرر معاش معقول برای نواب و خاندان
ایشان در قبضه سرکار کمپنی مفوض نخواهد شد بجز این علاج دیگر
اصلاح کثیر در داخل ملکی نمیتوان یافت آخر الانجام حفاظت
بیرونی با شطام اندرونی نخواهد بخشید الغرض اگر نقشه بر بنیوان
بود که هر گونه افت را از ریاست بکنار میکشند و کورنه
مجنزل را مختاری بخت این ملک حاصل داشت پس در عمل آورش
چرا تحمل یک آن شعار ساخت اراده کورنه بدرج

ساختن این سوال پیش وزیر بطور عهد نامه قرار یافت
اما بر زبان راندند که اگر نواب به بد بخشی خود بخر یک مشورت
مشیران غرض کو بر آنکار این عهد نامه مجتوزه بالکلیه در دل خود
جادید آن زمان شایه کلام مضبوط اما با ادب بنواب آگهی خواهند
داد که در بادایه ... نام و کمال بروقت برای جمعیت خود
بدون توقف ... نایمان قرار گیرد که بچیکت ...

راهی نیافته باشد ازین سبب از نواب استدعا دارند که با استمرار
 پاره ملک که در احوال افتادگی با دای رقم ضروری کافی و کامل باشد
 در قبضه سرکار کمپنی حکومت بگذرانند مورخ گوید در اشخاص
 آن ضلع مکنون خاطر بود که نواب را از وسایط بیرونی و هم محفلت
 نمودن از مخاطرات باز دارند پس بنظر این دوا به ورویل
 اولاً منتجب که در در صورتیکه مداخل ضلعهای منتجب کافی نباشد
 اعظم گنده و کورک پور نیز ملحق ساخته باشند و در همان روز
 کورنر جنرل خطی بهمان مضمون و قریب بهمان الفاظ نواب وزیر
 تحریر ساخت در خاتمه این کلام مندرج نمود که خوانان میباشم
 که شمار ابرام یعنی یقین حاصل بوده باشد که تمام راه حوادث
 در او دانه عهد نشینی شما بنا بر ستقیم ماندن بر خلاصه
 که بر اینی مثل است سرکار عطف مدارا از ان کمر بریت

اراده فی ذاتہ از بیانات مکرره خود در عدم درستی مقدّمات
 و عاجز ماندن بر اشیاء آن و خلقت را بر غیبت بطرف خود
 نمکشیدن تعجب و تاسف در سطح خاطر عباد دهند مورخ گوید
 نتیجه ازین دلایل ضرورتاً و بر ملا همین می بر آید هر رشتگی که در
 قبیح و میل خلایق بطرف او از انعاش دور باشد باید که
 ترک سلطنت نماید یا جبراً از ترک سلطنت خواهند نمود
 هر آینه مایه بنیم که چه قدر مستحکم و قوی کورنر در اصحاب این
 تعلیم برآمده اند

مدد خرجی که مطابق عهد نامه مقرره شور صاحب این وزیر
 میرسید بر قسم مفتاد و شش لک مقرر بود و خرج سابقه
 جمعیت افزوده که از سر نو بار آن بر نواب اکلند
 پنجاه و سه لک بود و از ده هزار نهصد و هشت و نیم روپیه
 جمله آن یک لک و یک دوازده هزار نهصد و هشت و نیم روپیه

که دید و از نواب سوال کردند که شما مملکت را بحکومت هشتم رز
 بکار بکنی تحصیل که در احوال خرابی موجود دارد گذشت سازند
 و لحاظ صلاحیت آن که آینده بهمان رقم صورت خواهد گرفت
 بموجب آن از پند الغرض بعد از تسع معارف تحصیل و بعد این تخفف
 برای نواب ملک یک کرو روپیه باقی ماند درین صورت
 هر چه از نواب ملک گرفته شد زیاده از نصف بلکه چیزی
 کم از دو ثلث تمامی ملک بوده است

ایامی که در نوبت تاریخ شانزدهم فروری بنوا گذرانید و هشتم
 اول محبت فیما بین ایلچی و نواب وقوع یافت ایلچی
 گوید که کلام آن روزه نواب اگر چه انکار صاف از سوال
 اول محمول شد لیکن نفرت علانیه بقبولیت آن منکشف
 که پیش از تلخیص خط مورخه هشتم خارج مکاتبه نواب
 نور نر فایز گشت و در آن خط در مقدمه عدم استطاعت

مبلغ خرج افزوده نالان شده تو چه می ساخت که مرا تب کنی
 من بابت عدم مبلغ طاهر از اندیشه این معنی دور بوده که کورنر این
 سوال را بر آن حل ساخته اند مگر شاید کورنر آنرا کافی دانسته باشند
 اما به تجربه و امتحان کافی نکشت و چون که بارها از پیشگاه کورنر حکم
 رسیده است که شما تکلیفات خود را از ایلمی بیان کرده باشید
 و مطابق مشوره او عمل نمایند ازین موجب حال خود نزد ایلمی متکشف
 کردم و زیاده ازین پیچ و تاب رسیده دل خود کنشودم و باز گفت
 که در میان معاشرت و مکالمات کدام سدی در اجرای مقدمات
 از مایل نکشت و در ادای اخراجات جمعیت نو و در ایفای
 اقساط مدد خرج متقرر آن کدام تقصیری رزقوه بفعل نیاید
 و علی الرغم آن اخراجات اقساط برادر داشته است یعنی مطابق
 اقساط مدد و در این اخراجات جمعیت افزوده تمام
 تا آخر ضوری شده ادا کرده است و کسر اسکات نمود

درین باب شکوری بیان ساخته اند پس مراجعی حیرت و تما
 کامل است که به کجاده درین ریاست سابقاً ادائی قساط باوجودیکه
 از اقساط موجوده کم نموده و بمورد باقی میبود و سال سال
 داخل ملک رو بکمی آورده بود و برینهم گذارم سوال چنین است
 در پیشکش عجب کسده جنبانی اش بطهور رسد در ریاست
 دوستداری که بغایات انتخاب ترصد خودیهای می باشد
 و در اطاعت سرگرم و خلوص محبت از ته دل ظاهر میازد
 و قاطرا با وصف افرونی قسط بر وعده ادا می نماید همیشه
 در کوچک دلی با جناب رفتار می نمودار میازد
 نواب اظهار می نماید چون در سوال دل قابلیت اقبال هرگز
 و مطابق آن جواب صاف تجریر آورده ام و از دستهای
 خویش خود را از مملکت میراثی خود دور انداختن لامحال
 غیر ممکن است و از ارتقاء انجیکت چه تمتع خواهیم برداشت

در این صورت خلاصه مرگوز ما همی است که من گاهی مرگش پس از
 نخواهم شد انجناب در مقدمه جدا کردن حاصل
 ملکی با دانی ما هو اجماعیت انگریز که تحریر فرموده اند چونکه چگونه
 تعویقی و اطمینانی در ادای اقساط بر لای مصارف جمعیت جایز
 نداشته ام مگر آنرا بر وعده رسانیده ام پس نمیدانم که کدام
 حاجت بدرخواست ساختن از من داخل ملکی را باعث شده است
 و من خود امیدوارم برسانیدن ملک با احوال ترقی که بزرگترها
 در احوال اقماری گرفتار بوده است و از ترک آن امید منافع
 کلی ما بالاستیجا بمقطوع خوابدشت پس چگونه از این
 مملکت را جایز داشته باشد مورخ گوید جواب نخط
 طولاً و تفصلاً مورخه هر دو هم ایریل مثل تبا سف الفار
 هر دو سوال نه این خرابی و منزل ملکی رفته رفته از بدتر
 وزیر حاکم بزرگ بزمی فرماید که من لشما بکلمات نهایت

مریح و آشکارا ظاهر میکنم که پیش ازین تحمل نمودن بر اطوار آرنده
 بر بادوی که از گرد در دای خرابی عیوب فی نفس الامر در مقدمه فوج
 و ملک و سود و بهبود کمینی لاحق است بر من فرض است که جایز
 ندارم موجب گوید بعد از بیان مقدمه تکلیف موجود
 از ماندن جمعیت نوب که تا امروز بعد از نامناسب بر کثرت
 کثرت کثرت است کورتر نوشت که شمار باید میسم آن ^{حقیقت}
 الحال را که آنرا شما با اعلان تمام ملحوظات سابقه که سبب ^{تکلیف}
 شما جان بود قبول کرده اند و بار بار من شما همین انجام ظاهر کرده ام
 که بیشکی گرفتن حقد را انجام نقصان اشطام تحصیل است و تحصیل
 بزور فوج از بس روی خرابی آور است و نقصان هر ساله در جمع
 ملکی حاصل و قول به اعتماد آنکه عاملان و متعهدان برای خورد
 میازند و مصیبت خلایق از نبودن سبب ریاست و ^{سبب}
 درباره مال و جان و تمام ضلع او و موجود پس تغیر دادن فی الغرض

در ترکیب عمل حقا که محض آماده شدن بدین یافتن طمانیت از برای
 اخراجات فوج سرکار گیتی ضرورت بلکه پرداخت سود و بهبود
 و دیگر هم به طالع او و ملحق میتوان بود و هر آینه اراده امر مشکل بدست
 غیر نامه و یا تیغرات ناقصه که هر آینه آن در سهو و بد انجامی منسوب
 و بر سر انجام ساز آن بدایع بی انصافی موسوم باشد و لا حاصل است
 مورخ گوید این کلام عجب طریقه تر و اقعیت یعنی آئین کورنر
 نیست که درستی و تیمار ترکیب ریاستی که اصلش از خرابی با
 خراب شده باشد نزد کورنر صرف بر کندن از پنج است
 کورنر دلایل و کیر پیش می آرد که نواب وزیر عدم قدرتش
 در مقدمه اصلاح ریاست اقرار ساخته بود و بی کمی اجرا
 خرابی از روز نگار بر : انظار نواب تصدیقی بخشید پس باید که
 سلیمت خود را بکشد و کانی را که از دست ایشان اصلاح
 کامل و عمده بانصرام آید مدح است دهند و متعاقب آن کورنر تحریر

فرمود که فرض کنید شما در باب سوال اول هر چه مکنون خاطر بوده
 باشد اما حقیقت سرکار کمینی بکبر فتن مملکتی را که بحصول زرخورد
 برای مصارف شرایط مجافط شما طمانیت بخشیده است ^{صلی} بی شکر
 و این حقیقت را کورتر بنظر دور و تعمق ثبوت نمود یعنی
 یا تنزل متواتره ملکی در باره حصول آمدنی و عدم کفاف نمودن
 بمصارف ضروری ثمره بد عملی نه بخش

مقدمه نوزدهم اگر نواب بر عتبت ملکند بهایره از آن گرفته شود
 بتاریخ پست هشتم اپریل خط بهین مضمون و متلفظ بهین الفاظ
 مذنبه بدستخط کورنر نزد ایچی ارسال کردید و راده خرم بکفرتن
 ملک اگر چه وزیر از قبول کردن آن متنفرا باشد مصمم آمد و کورنر
 می نویسد که بمعامله او دبانو رجوع بمن آوردن حاجت ندارد
 در این صورت بعمل آوری مطابق ^{شما} که بمنده در این خط بدو ^{شما}
 صدور کدام حکمی دیگر شما را اختیار داده است پس در صورتیکه

۱۰
اگر نواب با جرات از هر دو سوال انکار باز نماید شما نواب را گناه میزنند
که گذارش شما درین امر محض عیب و لا حاصل خواهد شد
و ظاهر سازند که مرا حکم نافذ است که به تسلیم ملک مجبوزه نزود
اصرار سازم و در صورت انکار از طرف نواب با جبر احکامات
ضروری در حصول انکار و در ارسال جمیع املک میراثی انضباط
اقتدار سرکار کمینی در آن ملک شما را اجازت است

نواب بعضی اقرار خود را استدعا نمود چنانچه بن حمل آن یک
این بود که ماندن مختاری کامل با از آئیده در حصه باقی مانده
مملکت باقرار استحکم و مستند کفالت داد و ستد و دیگر
در حکمائمه موسوم ایلمی مورخه بیت بهقم می در تحریر آورده
که کورنر بدون مختاری بنواب با این جمعیت کثیر در باقی
ملک کورنر چرا که کورنر گاهی این مطلب را خواست نموده
ساخت که کورنر نه صرف اطمینان بحصول مدد خرج فوج

بلکه اطعانی تش اقدار فوج وزیر مکنون خاطر بوده است

مورخ گوید یک حمله از مدعی کورنر که در مکالمات با وزیر

گذشت انکشاف نیافته بود همین است اما انطباق نمودن ^{بخط}

که بیشتر ایما گشته است متعذر است که عیب نامرمانی و سبکبارگی

همان پنج جیبی بوده است که رزان بسبب انکمر نیز آن غزل آن

منظور داشتی و مطابق این اظهار نوا اگر جمعیت نواب زیادتر

اراسته بود یعنی بکار آمد بسیار میشت پس انکمر نیز آنرا زیاده

قیج میدانستند و در خط مورخه هفتم چون ایلمچی

روی ادویروزه که فیما بین او و وزیر واقع شد بیان نمود

که من از نواب بیان ساختم که سر اسم مضمون و خلاصه شرایط

نما از بس تاسف و غجب در دل کورنر برانگیخت و برای اطلاع

ان معنی مرا حکم است که بالعلیه کورنر را از همه شتر و اسب شما ^{کتاب}

نواب جواب داد که چون در کاغذ من شتر و طی مندرج بود که بامید

به عوایض ملک راجی بودم پس چون با تبار سوال من پیر و چند کوه
 هیچ نوع اختیار بر من نگذاشتند بجز آنکه در هر امری که منظور کونند
 باشد بسکوت اطاعت آن بعمل آورم ایلمی گوید من از نواب
 باز بیان کردم شهر و طی را که مرضی انجناب بکفالت این معنی
 که باقی ملک بنواب و اولادش قائم ماند در آمده است و آن
 مطابق سلسله ذیل بیان کرده شد اول جاری ماندن حقیقت
 کینی بداشتن جمعیت انگریزی در هر جا که منظور باشد دوم
 نصب فوجی نواب محصور بر آن خدی که فی الحقیقه برای تحصیل
 داخل و کار بار جلو ضرور باشد سیوم تقریر بیان دست راست
 عدالت کو توالی که از آن توقع بیشتر انتظام اندرونی نداشت
 و در شطاعت بی خلش سجال رعایای هر قسم حاصل بوده باشد
 که مقدمه می باشد و هم نمودن وزیر بنا بر روانگی حج
 ایلمی می نواب و نواب از بس بدل ناخن زن بوده است

یعنی اگر تشدد بدخواست قرصه باصره که در صورت دیگر از آن
کمتر منظور بودی و در خیال که با وزیر اصراراً در پیش کش
در حقیقت زبردستی همان است گویا که امری بود هر چه بالا سر
فواید خواهد بخشید اولاً در باب آرام و خوشی نواب و ام
سازش خلایق او و سیوم به سر کار کمپنی اگر علی الرغم این امر
نواب بیدولتانه قبولیت ندید نواب را حالی کند که تسلیم
ملکی امری است اگر حاجت خواهد افتاد اتمام آن بزور و قوت
بمصرف خواهد رسید و در ماه جولائی ایلمچی همان جاده
اختار نمود یعنی به بعضی حال و مستاجر عمده آن ضلعها که اراد
برفتن آن ضلع بود اطلاع کرد که شما برسانیدن رقم آماده
و به بجا آوری طاعت سرکار عظمت مدار میباید بوده باشند
پس بلا حظه این حرکت نواب گفت که صد حیف این حرکت
در دل دردی پیدا کرده است و مراد در بیان مذلت انداخته

به تمام مطالب با اصرار که هر چه نواب را تحریک کرده شد نواب مقابل
 آن صرف باطاعت و با سکوت مجبوری و با نفوت در میان
 و اصرار کرد و ارااده نمود که حصول رخصت حج بران مشروط
 باشد تا چشم ما عمل آوری درین امور بیند که انرا از دهن در و آ
 دیدن نمی توانند و نواب در آمدن اختیار خویش باز استوار
 ریاست باقی مانده گذارش کرد که دقتیکه نقشه حج بانظم
 ریاست در دست بازن آید تباریح سیوم ستمبر^{۱۸}
 ولزی بلکهنو فایز کشت و پنجم همان ماه حقیقت نامه تشریح
 مقدمی و کالت خود گذرانید و صحبت اول تباریح ششم^{۱۹}
 کردید و در همان صحبت هر دو سوال باز راجع گردانید
 و وزیر با کلام اطاعت آمیز دریافت مجدد حواله ساحت
 و تا نهم ماه بدین جواب تعویقی حاصل شد هرگاه نوبت
 از قبول سوال اول که از دادن چنین ریاست از خاندان

بدنامی و داغی بر باریه عزت است قاطبه سر باز کرد لهذا جوابی که از
 هر دو کیل یعنی ولزی و ایلی شمول به دیگر صد دریافت عجا
 است از آنکه در کد هم سه و تواریخ در مقدمه سفارت واضح
 کشته باشند و بنور گفتند که ظاهر شما در باب سوال اول
 در نظر آورده اند که گویا عمل اوری آن از قبضه ریاست شمار
 موجود خواهد ساخت این نیست بلکه مطلبش اینست که شمار و متعلقان
 بمرتبه عالی درجه خواهد رسانید مورخ گوید صحبت آدم
 با مقابل خود چنان میتوان بود بعد از وقت هر سخن که دیگری گوید
 کمتر کردن صلاح ندانند اگر چه دیگری بغرض محال مقرب باشد
 که سفید و سیاه بیک رنگ است اگر بر چنین حالت هم می بود آنوقت
 سوال انیسم رجوع میتوان نمود اما حالا بکدام امید از محض
 مانند از عیب و پرده در پی که از وزیر تهنوین ریاست تمام
 مدای کمینی را استند عا کردند و سکونت نه ساختن در ملک خود

قبول ساختند اما این عقب را عقب قرار کردند بلکه از آنرا نیز عذر
 استقامت موسوم ساختند در مقدمه گذشتن ملک در
 جواب صف نواب تعسوق کردند بتاریخ نوزدهم ستمبر بنابر تعلیم
 ایلیچی از پیشگاه کورنر حکمی رسید که در آن الکاهی شد از طرف
 کورنر که در صورتیکه از نسبت وزیر در قبولیت درون یکی را
 از هر دو سوال انگار با استمرار بوقوع آید فقط گرفتن یکبار
 ملک بجل نخواهد آمد بلکه تمام ممالک ضرور گرفته خواهد شد
 و کورنر موافق عادت خود اراده خویش را ببلد استلا
 جنبانید یعنی اغراض صلاح و فلاح کنشی باطمینان نمیکرد و
 تا وقتیکه در او دینیک علمی حاصل نباشد و تا وقتیکه نواب
 قبولیت خود از یکی باین دو سوال ندانند نیک علمی در او
 نمیتوان شد در این صورت مرف مناسبت بلکه حکم رانی
 اشتراع ساختن تمام ملک واجب و فرض است و این کاغذ

مخبر است که در این صورت شما را بخواهند اجازت بی چگونه تا ملت
که در صورت مراجعات مرقوم الصدر شما نواب را با الفاظ خاص
اراده سرکار کمپنی با خذ تمام عمل و دخل اخراج و طاعت اضلاع او در
ظاهر نمایند اگر باین اظهار هم در تبدیل اراده نواب مستنبه نباشند
کو در نه حکم میدهند که شما در تقسیم فوج هر جا که ضرور باشد و با تمام
نمودن بند و بست و بیکر کسر کرم بوده باشند اما در همان ایام که این
احکام مرقوم گشته بود وزیر کاغذی را ارسال کرد که در آن نواب
سوال بیکر قبول ساخت بشرطیکه نواب را برای حج اجازت شود
و بهر شش بطور ولی عهدی در ایام غیبت شان برسند ممکن باشد
و نواب سبب این معنی باین کلمات ظاهر ساخت که من بی عزتی را
مرتکب خواهم شد و رو نمودن به خلقت از بس ناگوار خواهد شد
و کلار التولیشی حاصل شد و در صد و پادشاهی الزاماتی که حالات
و تیراکیست این سرکار کمپنی اکلنده بود کردیدند اما از دست دادن

فایده قبولیت نواب را در امر محقر هم بسبب مقدمات جزوی ناپسند
 انگاشتند و حالا از قبول کردن سوال اقل یا شش تنه ایلیچین
 نمی نویسند که هر رویدادی که فی الحال از وکالت ما متعلق است
 که تاثیر انجام آنرا بغور دریافته با اتفاق تقرر کرده ^{این تیا شامل}
 شدیم که غایت اعظم این وکالت بطوری با تمامی ^{بهرتر که}
 بر سوال نواب انفصال سازیم صناعه کاغذ متضمن قبولیت سوال
 مستند بخط و مهر ما هر دو بتاریخ بیست چهارم ستمبر نزد وزیر
 گذرانیده شد
 نواب استدعا ساخت که در حکم رانی خویش در متملک ^{مفتم} اطمینان
 باید نواب گفته شد که بنشین و این معنی بیشتر بسیار مطارحات
^{ختن} است و حقیقت سرکار کمپنی در ملک او دانه محض بجداسا
 ضد آن مملکت که با بر ادای مصارف محافظت ملکی سرکار
 ضرور دارند میرسد بلکه در باب ملک باقی هم که آنرا به تبهانه بندی

از جمعیت انگیزی استقام کردن و بجهلانی تنگی بر داشتن محقق است
 مورخ گوید این چه مفهوم است مگر آشکار گفتن است که ملک
 ملکی و فوجی این حصه هم در دست انگیزان باقی خواهد ماند
 و روزی که در آنجا رسید که گرفته حرف نام ریاست خواهند گذشت
 و وزیر و کاتبان خود و مورخه میست هم تحریر نمود که صاف عیان است
 که مرا از جدا کردن یک پاره ملک خود و پیرگاه بر باقی هم مختار
 مانند هیچ یک فایده مترتب نخواهد شد هر چند نواب انجمن را
 عظیم تر تصور کرد مگر از آن روز این سوال با صراحت نمودن در گذشت
 مقدمه است چهارم تسلیم حصه ملک ضروری برای جمعیت
 و کیلان در تعویق ساختن در انفصال نه نامه اول از در خواست
 ساختن نواب تو جهات بی حاجت را که اگر چه آن بمقدمه
 عظیم تعلقی داشت که بیانش در نه نامه با فاطمه مبهم بسیار مندرج
 بود و دوم از لیت و لعل نمودن با رسال حساب که اکثر دفعه

بود و خبری از آن ابر چید دفعه مباحثه در آمد فی بعضی تعلقات
واقع شده نالان شدند مکر تبارنج دهم نوبه عهد نامه از طرفین
انفصال یافت و چهار دهم در بنارس از طرف کورستان
گردید درین عهد نامه نواب مملکتی را که مدخلت در یک کرد
سی و پنج ملک است و سه هزار چار صد مفتاد و چهار دهم
خج تحصیل بود تبسم داشتند و حکومت سرکار کمپنی را بر بانه
مانده هم بکشد است باین کلمات که انزل کمپنی ملک باقی مانده
نواب را بعد تفویض ملک گذاشتن آن در قبضه نواب و بی عهد
دوران او با اجرا داشتن اقتدار نواب و بی عهد آن
مذکوره کفالت میازد و نواب اقرار میزند که در ملک باقی ماند
حکم چنان ترکیب عمل قایم خواهند داشت معرفت خلافت و داران
خود را ز آنها ترقی بخایا حاصل شود و حفاظت جان و مال
خلایق از آن عاید گردد اجرا خواهند نمود و همیشه نواب از متعلقا

سره کار کنبی مشوره خواهند پذیرد لطف و بر طبق نصیحت آنها بعمل
آورد مورخ گوید که هیچ یک محشاری زیاده تر کامل از آن نمیتوان
یافت که در هر امر متابعت داریم به نصیحت های خوش باش تقرر
گرفته است تخم تقرر است که در یک هنری داند

پس چند روز که کورنرته نامه راستند کرده بود شوری عظیم
بجای آوردی چند روزه و اشتطام تعلقات مسلم بنا نهاد و از روزگار
کمتر کسی از اهل قلم را در شوری قرار داد و برادر خود نیز
وزیر صاحب را به نیابت کورنری انخلک و بعد از مقدمی در
شوری منسوب کرد

هات روز کورنر کار دیگر ادا کردند یعنی اخبار انفصال ته نامه مع
حصول منافع که مرکز کورنر بوده که در معرض اعتنا و صاحبان و
در اردو در ته نامه موجود است بصاحبان حکومت و لایحه
داد یعنی لطفاً حدت اقتدار غوجی نواب و ماهوار رسانی

بجمله کثرت فوج بنگاله از مصارف نوابه و دیگر وارستن رعم لعلبندی
از حوادثی که از عدم استحکام و حماقت و عبوب آن ترکیب و مصدع
نبد عمل که در ریاست او و مترتب است و اقتداری که کمپنی را میسر
که آن بحصول دولت و ترقی سببی باشد یکی حصول زمین سیر
حاصل از تمام محوطه زمین که حالا در مصیبت و درمندی گویید
از عمل ریاست فاسد هندی در افتاده است و در مای از داغ
بر نام و عزت انگریز در هند چه مقهور مردم بود که از نام و زور
جمعیت موجوده و ساز و سامان ترکیب چین ناقابل در آئین
و نقصان بخش در انجام حاصل سکینه بعمل آمد بر این فواید متصور
چندین خصوص ضرورت که خواستش میسر آن به انهدام اقتدار
توچی و زیر هر قسم علاقه را که بدان سر کار انگریز در هند از متعاهد
خویش نخواهد نمود و بسیار و نیز عیان نماید باین که بر آن
این ریاست اینقدر سعی بکار برده ملک نواب خلع است اما مقدمات

۱۲۳
بأن طور بطرح انداخت که حالاً هم میتوان گفت که مملکت در قبضه
ثواب است در باره فواید را که مذکور شده است

شرط کرده شد در عوض فقط یک جزو آن حفاظت و عمل
در ملک بحال آید پس عای استفسار است که گاهی فایده مند شود
مشابهت کمپنی در هند غایتش اینست که ملک بخرج عمل او بسیار
کم کفاف میازد و اگر نه از خدایق رقم زیاده بهیانه حفاظت
و عمل اند کردن که از کمترش هم آن خدمات بکفاف میسر آید
محض ظلم و زهرنی است بدانکه ضرورتاً حفاظت او

بطوریکه سرحد ملک سرکار کمپنی فهمیدن محض غلط فهمی است
چه هرگاه سرکار کمپنی خراجی را از خلقت او دور گرفت و بر حفاظت

و عمل نیک آنها متکفل گشت پس خلقت او دلا محاله بهمین وجه است
رعایای کمپنی متقرر گردید و هر آینه سرحد او دایم سرحد کمپنی
پس سوال را محل است که یعنی هرگاه حفاظت سرحد دورتر بود

بر وجهی که او در کمپنی سرحد خود شناخت ضرور باشد پس باید که کمپنی
 بملاحظه آن سبب هلی را سرحد خود قرار دهد و بعد از دهلی ضلع
 دیگر را و پس از آن ضلع دیگر و بکم جزا یا غیر متناهی پس اگر سرکار
 کمپنی سرحد بنگاله و بهار را محافظتی میکرد و او در بحالت سکونت
 بنجی که ملک بالاتر آنرا گذاشته بود آیا در نیصورت حفاظت میکرد
 او در قریب از آنکه دو زمرست سهل و بهتر نمی بود اگر زیاد و وقت
 در محافظت سرحد عبیده او در تصرف تمام مبلغ وصول شده
 از او و بکار بردند در نیصورت ایام نفع متصور است و اگر در حفاظت
 آن زیاد و تمام عوض که وصول شده بمصرف رسید پس این نقصان
 صحیح نبوده است و مرا آن سرانجام نیست که این نقصان را از روی
 صائب نمودار سازم اما شارع آئین انکار نیز در دستور العمل سنجید
 از دست دادن سرحد را بسو و بهیو و عزت انکار نیز مخالف
 فبمیده مانع شده است و خود ریاست انکار نیز بیشتر اشکار از آن

آورده است که مبلغ یکجز و نقصان آورست

اراده کونیز که بر بد عملی روسای هند بر پا ساخته شده است
ظاهر شود از حرکات کونیز باطل است چنانچه وقتیکه ملک درست
نواب ماند اگر غیر قابل اصلاح بوده است پس با وجود بودن
حد اعتیاد خود را می خدایق او و از منصبی که بیانش کورنر پل
و رغبت می سازد و او بیلا کورنر حصه کلان آن ملک را موخراتی
آنجا در همان بر باد می و در شکنج اذیت به ترکیب بد میرا گذشت
و اگر قابلیت اصلاحی درشت طوریکه خود کورنر با عکس آن پان
کرده گفته است که این ملک هم قابل اصلاح بود و در خط خویش
بذی اقتداران و لا بهت خود را کفیل انیمغنی ساخته است که محت
حفاظت جان و مال با ثقی رعایای وزیر را هم رسانیده خواهد
پس بگرفت از وزیر حصه کلانتر ملک که در ام حاجتی داعی بوده است
و این فقط حید است که اصلاح ترکیب آن بی بردشت عمل و دخل

نواب بالکلیه غیر ممکن است حقا که از حقیقت حال انمعنی کلامی فراموش
 نخواهد شد یعنی خود جناب کورنر در مقام بجوش و خروش
 رجوع کرده میفرماید که مصایب عاید شده از ریاست مایه
 که آنها را سرکار کمپنی پرداخت میسازد پس در حقیقت این مصیبت
 از کمپنی عاید میشود و بر نام انگریز خاک مذلت طریا ریزد
 مقدمه پست ششم سیاحت کورنر

کورنر در وقت رسیدن در هند اراده سیر اضلاع درونی ^{قطاع} و
 بعیده را که فی الحال تابع حکومت شان بوده است در دل
 زینت میدادند لیکن حالاتی که از آن بضرورت ماندن
 بگرفتند و در اس کورنر را احتیاج داعی گشت برانجام
 این مقصود را تا حال در تعویق انداخته بود پس منتهی
 کورنر در بهار در یافت انجام عهداری کمپنی را با مرمت
 ملک و دولت و ریاضت کشی و رسودگی خلایق و خدمت

۱۲۴
اطلاع لطیف خلایق و ترکیب تصورات مکمل که بغیر ملاحظه
نزد کورنر امکانی نداشت می بوده است هر چند این اراده کورنر
محل تحسین است اما اندک قابل غور است باید فهمید یعنی کورنر
بر سر اذعان می ارزد که در سیر چند ماهه که آنهم اکثر مرد را گذشت
ملاحظه کامل که از باعث عدم ملکه بحصول معاشرت با همبندان
و هم از باعث رتبه و هم به تغایر زبانی چندان کثیر الوقوع
کجا بود بلکه یک معامله طرفه بود که با ویه واقعی بنا بر طرح کردن
از ان چند دلایل مفیده می توان نهاد و اگر کورنر با عتماد کیس
بایل مسکیت زیاده از اندازه راه بغریب رسیدن سهلاً
از دست آن مردم که از چشم آنها دیدن کورنر را ضرور بود
و بر خبرشان بلا حار و بی اعتماد کردن می افتاد کشته می بود
پس بدانکه دریانت ساختن انجام ریاست از خلایق و بدریانت
آوردن مرضی و اطوار تصور آنها محض ملاحظه ذاتی خویش است

معاشرت طولانی و با وقت و وسعت میدارد و در عرصه
 هفته و چند ماه آدمی بحقیقت این حالات عظیمه فقط نگاه
 ساختن از کشتی مرکوبه خود و آنهم در رفتار باشد و باید و در
 هر یک دو مکانات عمده و معاشرت به تکلف از چند ^{شخص}
 نماید آنجا که آنها بر ساندن قیاسات خود در کوشش کور
 و نشان ندادن حقیقت حال را بحیثیتشان مایل اند
 و باظهار آن که رغبت کورنر فهمیدن خوانمان میباشند
 چه توان حاصل نمود پس از چنین حالات که یقیناً لازمه ^{است}
 است که تمام قیاسات خود خواه حقیقت و خواه غلط باشد
 تصدیق سیارزد و همچنان قوی تر ساخت آنرا که هر قدر زیاده
 تشخیص با متحان ملاحظه خود را آوردند و آن سخنانیکه رغبت
 حصول آن توقعی بدشت من حیث هو هو بنظر گذشت و کور
 سواي انجام قابل تحسین در عمل داری کمینی خیری ملاحظه کردند

و بالغرض اگر انجام نمی‌مخالفت آن زیاده از زود چند موجود ^{بودند}
می‌بودی حقا که بلا حظه ملک بر چشم کور نر ناپیدا می‌گشت
و بر حقیقت تصور رسیدن بلکه در جای هم که ساز و سامان
ملاحظه کامل تر هم معهود موجود باشد سهل نیست و در نزد
نوکران کینه پیش بینی نمی‌قوی بکار برده و اسباب ملاحظه
محقر داشته تا اینکه اغلب آن خبر را بنظر آورده اند
که بدیدن آنها کور نر رغبت داشتندی

معمول دیگر شافع که کور نر جنرل در ورود خود حاجات توقع
داشته اند یعنی در صورتیکه نوکران مختلف ریاست خواه
اهل فوج خواه اهل قلم با گاهی که کور نر بر آنها توجه کامل ^{آورد} در جای
خدمات می‌دارند و وقتیکه چشم خود تفکراتی که بر اعمال
مردم از طرف سر کرده آن خلافتی در نظر داشته میشود
خوانند و بید درجه اعتماد تازه و خاطر جمعی در باب ریاست

در خلائی هوید اخوا بد گشت اما احوالیکه زیاده تر در دل کورنر
 موثر است اینک یعنی در وقتیکه کورنر عازم با عاز سفر گشت
 غایتش انیکه روانگی کورنر باراده او د با سکار رفتن به اطاعت
 افرون بجا آوری درخواست اصرار یافته وزیر را خوا بد بریت
 در اول ماه جولای ۱۸۵۸ طیاره سفر از راه دریا بعمل آید اما
 از مباحث توقف در ورود و در خط منتظره از یورب و از وجو
 دیگر تا ماه اکت با نقصار رسید و پیش از سوار شدن بر شیت
 بتاریخ هجدهم اکت در بارک پور مشورت کوسل سیکه
 صاحب که مکرر دله کل بود و پیش از کورنر در همان سفر رفته است
 ناخوبت حاکم اول به قایم مقامی اول ایسک کوسل و به نیابت
 قلعه اری و بهیم منتخب گشته و بیست و هشتم ستمبر کورنر جنرل در موکیر
 لشکر کرد و بتاریخ چهاردهم نومبر بوقت مستند شدن ت نامه
 بر لکنک در بنارس مقیم بود بتاریخ نوزدهم جنوری ۱۸۵۹

۱۲۹
وزیر مآکان پور استقبال کورنر را بجا آورد و در ابراهامارت می
بنظر اعزاز و برسم میبایستی گذاشت
کورنر جزئی استقامت دل نواب را از آزدگی خاطر که از گرفتن
ملک متروکه که مجبوراً گذاشته بود منظور نظر داشت و به نمودار
ساختن تکلفات عزت افزا و هم برای رسانیدن خوشی
در جلد وی در دسندی و همچنین برای انگیزتن مرضی نواب
بنابر اقبال آن مراتبات که تا هنوز هر چه تقاضا و استدعایش
باقی بوده میلان داشت در تصویرت تا وقتیکه تاثیر بر
خود در قلب نواب موافق تصور نیافت کورنر با قد ارمین
امور خود را معطل داشت و بعد از ورود مکنه و چندین ایام
کورنر اسند عای مشورت و تجلیه از نواب طالب گشت و آن
امور را که به بجا آوریش از نواب متوقع بود بنواب ایما
ساخت که ادای فی الفور بقایای مغبندی جمعیت افزود

برقمیت یک لک روپیه و دیگرى تخفیف فوراً در خروج نواب
 مطابق اندراج یافت و رتبه نامه و تبدیل مکى از ضلعهاى نوتام^ط
 از صف سرحد کمپنى از میان برخیزد و ادایى مشاير^ه على السویه
 بمبتلعان و اقرباى خویش و نیز اصلاح موجب تر کتب دست
 ساخته انگلیران بعمل آوری در ممالک باقى و کردستان
 افواج انگلیرى که در آن ملک به تعینا^ت رسیده بود و در ^{بگاه} فرود
 بجوار لکنو اینهمه ضرور نواب در اکثرى ازین اموات
 خواه باستمرضای خاطر خود و خواه بتصور عدم استطاعت
 مقابل باطاعت حاضر گشت و در ادایى بقایای مہلتی
 طلبید در اطهار مکنونات خویش خود را دور نه انداخته
 گفت که در فرود آوردن افواج انگلیرى بفرامی متصل
 لکنو نه ضرورتى و نه کدام فایده حاصل است و مقصد عمده
 کورنرا اتحاد عمل آوری خوب در ملک بقیه نواب بود و نواب

۱۳
نیز مقرر است که قیاس مانیز بحسب مرکز حاکم انکر نیز است اما
از در شکایت پیش آید و گفت که هیچیک اقتدار کافی در
خود نیست که کدام اراده خویش را انجام داده باشم
و از معنی نهایت رنج و تفریق ظاهر ساخت و چون برین
توصیه آن امر پرداخت غایتش بطور انجامید که از خلقت
ایلیچی آفت رسیده و پر دل اند و از انتهای این کوشش
کور نمی فرماید که راهی یافتن از شرایط عهدنامه و دخل
ضبط و ربط در ملک که بامداد نمودن انکر نیزان و حفاظت
اقتدار آنها در او و سرانجام دبی امورات نواب کافی است
منظور دارد و اینهم به بروز رسیده که نواب را تغییر ایلیچی که فی
از و منفرد است پیش آورند اما در یکی هم ازین امور کورنر
نواب را مطلق العنان بخت در مینصورت نواب خواه
بنفرت ازینجانب و خواه حکمت عملی سوال حصول اجازت

حج و تقویض ریاست خود بدست پسر دوم از سر نو بر و آورد اگر
 کورنر این اراده را نپذیرد اما مطمئن ساخت که ماهرگز بر مخالفت
 این اراده نخواهیم آمد و هرگاه نواب به اعتمادانه ادای بقایا را
 بقبولیت این سوال مشروط داشت و مرضی خود بموقوفی آن
 بقایا تا ظهور این شرط مایل داشت کورنر از بس خفگی خویش ظاهر نمود
 او را بیکه بنابر اصلاح ریاست نواب کورنر مکنون میداشت
 و آنرا سبب خرابیهایی موجوده میداشت بر و آورد که از کمر
 خدمت از افواج غیر مطیع در اجرای امور ریاست عاید است
 مگر غایتش نشان دادن این معنی بود که برای این علاج اصلاح
 بچگونگی از نیجال شروع شده است الغرض کورنر از جمله عیوب
 خرابیهایی موجوده را از بیان هخته چندان بی نهایت گفته
 ظاهر ساخت که اقل مرتبه در تیمار آن بحیرت ترک ریاست یا تقویض
 تمام و کمال اقتدار خویش در دست کنبی هیچ ضرر نیست و وجو

از مطابق مکنون خود کور نرزد و امر منحصر نمود اول عدم مدار
 بجا فطرت جان و مال رعایا و برای گرفت و گیر و نرا می کردار
 مجربان و دادرسی بطریقان و انفصال دعویهای مرافعه است
 و دویم عیوبی که در امر داخل ملک طاریست و اکثر آن بر پا
 شده است از عادت قبیحه گرفتن بشکی و از تفویض معامله
 تحصیل با شخاصی که تعهد بر قوم زیاده میگیرند و یا زیر سطح
 برسبیل نذرانه میدهند و عدم اطمینان از قول بعا ملان هر
 اضلاع و نسخ اقراراتی که فیما بین ستایم و زمیندار و رعایا و
 یافت است و افزون طلبی بخود مختاری و یا تشدد که تمام
 ترکیب این تا درجه بدرجه از عامل تا رعیت شامل است و طور
 ناقص و بی فرست در تمام ترکیب ملک و طرح نقصان آورد
 تحصیل بر پا شده است باین کلمات جزوی مطابق افعال خود
 کور نرزد بر میان القاساخته اند که ترکیب عدالت اگر

بدکرد و علاوه از فوج ترکیب ملک هم نادرست باشد فقط
 همین وجوئات در صلاحیت آوردن خرابی او در او اندام
 نمودن ترکیب چنین ملک را هم در نام و هم در حقیقت کافی است
 اما در هر حال گو که در نام نباشد در حقیقت بر هر کسی که مقدور
 و طاقت انهدام آن میدارد فرض ضروری است هرگاه
 که در دین و مذهب و این قومی بر خرابیهای غیر محدود و او
 که هر چه عاید میشود از ترکیب ناقصه شرح و خراج نمود کردند
 و فی الحقیقت در چنین امور در دین و مذهب ذاتی کسی را که هر قدر قوه
 نیک خلقی و عقلی داشته باشد پیدا میشود اما از کورنر عجا
 که قیاسات خویش را بر انجام عاید در ترکیب شرع و خراج در
 اجرای عمل آن در دست قدرت کورنر مغض بود در ارجع نیست
 زیرا که با الفاظ قوی تر و صریح از چند نوکران واقف کار امور
 پیش مجمع و کلای ریاست در ولایت در ظاهر شده

که هم در مقدمه صوح و هم در باب عدالت و هم در باره حراج
 حالت او و بدتر از کدوم ریاست هندیست و بلکه حقیقت
 مساوی و مطابقش تصور کرده شود که از کورنر نخست سفر
 ملحوظ نکشت و ریاست نهگاله مشخص از مداخلت بدست میگیرند
 در میان تمام ریاست هندی مشتمل بر عیوب مشهوره بود
 و به خوبیهای ذاتی موسوم نکشت بلکه مابا قرار مردمان ^{خط}
 دفتره در آگاهیه نامه دفتری و سنجیده از نوکران تجربه کار
 سرکار کمپنی دیده ایم در قیاسات آنها ترکیبات نو نهاده
 عدالت و خراج باین تشخیص با اراده پرورش خلقت بر
 طرح شده است، همیک هنوز ترقی نه بخشیده بلکه احوال
 مجمع کثیر در اختلال و پریشانی انداخت اما این معنی را گفتن
 محل راستی نیست که کورنر بر انجام مای ترکیب عدالت و خراج
 که اجرائیش در دست کورنر بود غور و غور نمود بلکه بسیار در آن

احتیاط مرعی داشت اما بالکل فریب یافت و غیر ممکن بود بدستی بجهنم
 خویش سقوط ساختن و بریقین آوردن چیزی را که مخالف آن از پیشتر
 بخود غرضی و پیش بینی در دل کورنر نقش کرده است چه ترکیبات
 اکثر نغمی نامطابق آن انجام یافت که آنرا از نظر میثاق و هر روز
 کورنر را آن مردم مطمئن می ساختندی که غرض و دور اندیشی آنها
 موافق غرض و میل کورنری بود و نیز یک سیکه به بیان قیاسی هر
 بخش می ساختندی که این انجامات عاید همه همواره و مناسب اند
 پس کورنر در محل اعتماد آمده در دل خود جا میداد که این تمام امور
 فضیلت و خوبی دارند و مطابق این به ذی اقتداران و لایق
 اینگونه اطمینان بخشیدند که کورنر را بملاحظه ذلالتی در سفر بدریافت
 بتمام انجام بدرجه فضیلت عمده تر است در بنصورت کورنر
 نزد خود به تمام و کمال ایمان داری و بسبب ساخت که برای خلقت
 هیچ چیز خوشتر از آن نمیتوان یافت که احوالات ایشان را

حتی الامکان با حالات خلایق اضلاع کینبی موافق و منطبق سازند
 از طرح کلام سه سری و ناقص و مکرر آورده کورنر که در بیان و خبر
 ریاست او نمودار ساخته است پیشنده هوشیار خواهد یافت
 که چه قدر عدم تبعیت در مقدمه عدالت و خراج و عقاب این حکم
 مشمول بود و چه نه خامی و ناکامی در تصورات مغز او ^{در امور} چه امور
 داشت می نمود و کدام داهی دیگر نزد کورنر نجیست و از دین
 سخن نبود که او را در مقدمه عدالت گفت یعنی تقرر ساختن عدالت
 در ضلعات و عدالت علی العموم صدر بنجی که عدالت ضلع و عدالت
 صدر دیوانی و عدالت نظامت در مملکت کینبی منقرحات
 بعمل آمده و دویم در مقدمه خراج ظاهر نمود تفویض تعلقات کبا
 نیک نام و قابلیت رسانیدن ما هیانه سجد و بی خدمت
 و علاوه بر خدمت و افزایش ترقی ملک آنها را بمنافع و نعام
 امیدوار کردن و با حصول اطمینان از اطوارشان بحال داشتن

بطریق آید و بجای آوردن اقرار است از زمینداران و کن و دیگر رعایا

معرفت عدالت صورت پذیرد

نور از جنبل در ضمن نصب عدالت احتیاج ترکیب کار گذار کو تو از

له از آن حکم رفتاری مجربان با ما و بآنها عاید میشود بیان نمود

اما بر طبق معمول سرکار کمپنی تفصیلش را ایما ساخت و بر شوره ای

اجرای ضربات را بنواشتان داد چه کور نر فرمود ندکه مورد

نقضی ملاحظه مقتضیات ملکی مشتم میتوان شد و با اجرای آن

ریاست و حقیقت اصلی خلقت موافق میتوان کشت مبع

مخاطبت با صلاح ریاست چنین بعیر است نمی آورند و برای

در یافت انیم یعنی چندان و فور بصیرت است حاجت نیست

یعنی تقرر خواهد ساخت کور نر اشخاص نور او در دارالعدالت

و انصاف اما از کجا اطمینان انیم یعنی حاصل خواهد بود که آنها

خدمت خویش بخوبی بجا آورند و از اقدار خود افعال بد را

مشعل خراپه که برای از لاله آن تقریر شده اند لفظی ندیدند ظاهر
 کورنر از نیعی غافل اند که با وصف این گونه درستی در سر کتب
 در عدالت و خراج محافظت خلقت غایبی از اطمینان است با اینکه
 این دریافت قابل تحسین و مستحکم است که هرگز مناسب نیست
 و برای بازداشتن تحصیلدار و تعلقدار و تعهد دار را از زیاده طلبی
 خراج و دیگر تعدی های کورنر بر عدالت اعتماد کرده اند عجب است
 چه محافظت کامل در نار و پود عدالت و در دستور العمل آن پیدا
 نمیشود صاحب عدالت خود حامی مجربان گشته به جرم غایبه مند
 محافظ خواهند گردید اگر چه ظاهر کورنر بهادران مانعیت که حاجت
 و ضرورت آنهاست در ترکیب عدالت و خراج تا از آن مانع
 خلایق عاید نشود بسیار کمتر اخبار حاصل بود اما کورنر تصور خود
 در حفاظت انگونه نشانی داده اند یعنی هر قسم مالیت خلایق
 و زمین داری زمینداران متعین و محدود گردد و همان حقیقت را باین

ائمه هدی علیهم السلام و کما یستحقون ذکر زمینداران را مبعوض تبیان آورده اند
 این معنی صحیح و محصور بر زمینداران است و مقصود جناب کورنر این
 بنحو که این قسم مردم را یعنی زمینداران را اطلاق و پناه شرعی حاصل
 بوده باشد و دیگران از هر صنف مردم بحقوق خود در لهو و لعبه
 نمایند و بطلب آن بآدای حقوق آنها شکار مطلق العنانی بکار
 کرد و بلکه معنی کلام و مطلب مرکوز کورنر این است که تحدید و حصر
 حقیقت تمام خلایق محقق و مرتب گردد و کورنر آن را فرض خوانند
 داشت که حرف محصور بر حقیقت و اجبی و نفس الامری باشد
 بلکه فرضیات و مظنونات هم محدود و محدودین گردانیده شود
 چونکه فسخ آن فرضیات مکمل موقوف میتوان گشت و این هم
 گویند فرض تسلیم خواهند فرمود یعنی این محدود را در هر صورت
 و در هر واقعه هر کس نی که ازین معامله علاقه و رابطه داشته باشند
 خبر دادن و اعلام نمودن منجمه و اجبیات و لوازم است و بالفاظ

دیگر کورنر بهادر این مطلب را بخاطر آفریده فرمود که اطمینان بخاطر
آن محدود است طرح کرده شود که تمام و کمال شهر و کشور
در هر جا و هر مقام بنوده آید تا هر کس آن را تعلیم و تلقین این معنی
بخوبی داند آید مگر هر گاه خدمت کورنر عقیدت خود و عنایت
خویش را در عظمت و شوکت این دستور العمل و احکام و
اورا بیک جا در کتاب احسن التبیان بمجدودت محقق
ساخت پس معلوم شد که بجه نفع و چه درجه بی خبری و غفلت
داشت که آیام عدم حاجت و ضرورت لایبسی بجا بر اجرائی
انصاف و عدالت بفرما اجرائی دستور العمل و قوانین در آن
اضلاع و بان نواح که در تنصیب خویش خواب کورنر داشت
و هم در وطن او موجود است یا نه
تمامی امور را کورنر تا آنجا که میدان و وسعت خیالات او باصلاح
و درستی مملکت او دمی رسید انصاف رسانیده بگفتن او را آخر

عظمی در رسیداشت کورنر خزل و طلای مرسوله بهو یکم را حکم
دارد و بگوید که در شهر نبارس همه با حاضر باشند چون همه یاد نبارس
خود را رسانند و کورنر بسبب بعضی معاملات فرصتی ندا و بسبب
مجبوری گفت که انفصال دعوی یکم صاحب در پنجاه نظر رجوع بعضی
مقدمات ممکن است گفت که فیصله دعوی این مشکل است و دعوی
این در انجام در تعویق افتاد و یکم از یک معاطه در تعطل مانده و
مراتب پیش آمده مقدمات جناب یکم صاحب بدیهه مقدمات ریاست
انگلیز یعنی سرکار عظمت مدار چندان مناسب و قربت حاصل است
همواره با سرکار روسی امالی او دکه او را هر نوع در رابط
دو سابط تحقیقی با هر یکی از باب حکم رانان آنها خویش و نندی و قرا

آنها که بیان آن منجمه ضرورت است ~~و ملازم طایفه کنندگان~~
لهذا بسبیل اختصار بیان ~~در~~ ما را آن باعث گردیده است یعنی
چون سوال جواب از وزیر در پیش کشیدیم بطور مستقیم
ولی ساختن کمپنی را طایفه نمود و مقصد یکم باین عزم کامل ~~از~~ ^{از} ~~لایا~~
سه کار عظیمت مدار از دست بنیه که بکمر فتن مال تعرضی در
خود را گذاشتن بوده است اگر چه بتفریق این مالیت شرع
ملکی و دروش عالم لایل و منافعی بوده ~~در شرح مستر محمد~~
ثبوت یافته است که بیس ملک بر مملو که رعایای خویش
حقیقی دارد و کورنر جنرال با بضاف سیاست مدنی بموقوفی ملک
بطریق تواضع یا بطور همه بریاست غیر اقرار است لیکن در
داشتن قبول این همه هم متکثرت و بر انمیغی دلائل آورد که رتبه
ببند یکم علاقه برزگی او که از نواب حاصل دارد حالاتی است که

لکن است درین صورت ~~حکایت~~ حکایت حکیم با عطای ملک درستی
خود هر طور که منظور است بجز نقصان سود و بهبود ریاست جاری
نشد شود و ترکیب مخصوص دوستی واقع فیما بین نواب
و کمپنی در توافق متقرره حکیم دولت خود را در وقت رحلت
کمپنی بیع شده نقصان بود و بهبود ریاست او دینی آرد
و مقابله فیما بین ~~خود~~ در باب ملک حکیم و در فتوای
که از همین صاحب اشتها یافته است (ظرفه تر واقع است
یعنی بر تعلیم خود همین صاحب اتباع اجازت نواب گرفتن
آنکه حکیم بنا نهاد و همین تعلیم را تفریه بوقوع آمد بلکه پیش
بزرگ پارلمنت بی جرمی ایشان ثابت کردید خلاصه این ^{تقاضا}

خاندان و متعلقان خویش را ~~در~~ انجام مطارحات
نواب و شاهده طنیت نجل او محک میازد
مستنبط میشود که نواب معاملات پیشینه گورنر باریش
خود در خاطر داشته که هرگاه بجلد وی بعضی نواید سرکار کین
اجازت تاراجی مال سکیم و خاندانش برپا شده بود و
در حصول تدارک عوضی حکمه که لغاضایش در پیش ~~بود~~
سمت اجازت راز نظری می گذاشت و مرضی خود را با بفضل
اینطور نشانی داد پس درین ماده بخش خاطر گورنر ملاحظه
مفصله ذیل بروز یافته یعنی وزیر بطور اقرارات شریقه
در سوال کرنیل اسکات در جلد وی تفویض ملکی مذکور

غبت این معنی بنظر کسی داشت که شش بر فریب و ناسازگار
بجمله این اجازت از نام کسب می شد نظریه سخت پس در چنین
امور غیر از این نیز به چشم غائی وافر در دل کور بر این دلایل ظاهر شده
است و اراده دارد صاحب حرف بقبول سوال بگویم اگر
بار دیگر از طرف بگویم تازه کرد و محصوریت بلکه بگویم را حرکت غنی
سوال را نرویدی به قدر که امکان دارد و هر طور که مناسب باشد
منتهی است مورخ گوید که بگویم که در هر سخن بیان زبان
نشاده اند بر حرکتی که از یکی منجمله پیشیان او که مختار بود
بعلل آمد و از آنرا بدلائل تقریه کرد و همان حرکت را بعضی اشخاص
عمده افکن هم بر گزیدند و بی جرعی او بر این حرکت با تفصیل
عدالت با پادشاهت به پسندید کی اقرار گشت

ما بین درین روزها تراجمت میسازم
بجای رسمیت وزیر در ملک
حکومت ولایت در کسین خط که تقریر عهد نامه آگاه کرده بود
و جو ماتی را که بردل کورنر الفارسی یعنی محول کردن مافندار
غیر معمول بر امینی خدمت آن کارهای مشکل غیر محدود و قایم
مخصوصه داشتن برای سوال جواب از نواب
مسترد لژی غیاب کرده بود و رعب و ضبط هر چه ولژی
صاحب را از حصول مراتب ما حاصل است بیان ساخت و نیز
امید خود ظاهر نمود که در هر یک از آن کم هم منقده را
نبد و بت ضلع مسلمه بان درجه رسد که باز حاجت مانند
ولژی صاحب در آنجا نباشد و مجاری امور ملکی عنقریب
بنا شود که در بنارس حاصل است
مقدمه بیت نهم تامل کورت در نوکری ولژی

لذا غرض مفصله سبب علم استقامت بخود بر حقیقت آن ظاهر
ساخته آن گفت که بر ما فرض است که بر تقرر و لزومی که سکتی خاک
کورن بریده و زایل نوکران کمینی خارج بود الزام داشتن
تقررش ایماهی جانیز ندارم گویا در حقیقت حقیقت موجب
نوکران کمینی که پیردخت آنها بر کورث در کمران واجب شده است
غصب نمودن و آن مستور العمل مارلمنت را هر چه بصراحت
بدادن عهده ملکی نوکران کمینی در بند از بل قلم مقید ساخته است
فسخ نمود در این صورت حکم کرده میشود که و لزی را فی القود
موقوف سازند و همین خطر را نورخه نوزدهم اکتبر
حسب دستور نزد امینان ارسال گردانید
مقدمه ششیم رد کردن امینان کورته

مین بمان خند. سبب خنجر و سخته نماز اعلی مدینه
نه هیچ نوع حرف برتری ~~لری~~ ~~بالتعلیل~~ سبب و وجه
بر زبان نباید آورد یعنی ~~بالتعلیل~~ ~~لری~~ که ولزی صاحب
سپرد شده است آن خدمت از خدمات کمپنی ~~معمول~~ ~~دی~~ ~~معمول~~
نه و مدایم نیست بلکه غیر معمول و خاصه دی باقی است ~~بالتعلیل~~ ~~لری~~
ملحوظ نشود که از این معنی حقوق نوکران یا دستور العملی که بر
تسطاختن بر کار مقرر کرده است نسخ شده باشد دوم
چون حاجت برای خدمات غیر معمولی ~~بالتعلیل~~ ~~لری~~ ~~بالتعلیل~~ ~~لری~~
اشخاص علیحه از عاقله کمپنی ضرور بوقوع آید سوم اگر ~~بالتعلیل~~ ~~لری~~
چنین حالتی باشد پس اشتهار و جومات کورنر پیش از صدور حکم
مناسب است خاصه چونکه ظن غالب بود که ولزی پیش از آنکه حکم
برای غل آنها برسد از خدمت خود استعفا داده باشند
و چه که ولزی صاحب از نفع رضی بجزرل بر قسم خواهد زیاده

بله فیه الامم و جمیع دین را می بینید و حالت لیسکتی افکار کرده باشند
 تبارخ سیزدهم مارچ ۱۸۹۰ کورنر بندی اقتداران و
 با حفظ این تخریر ساختن که من بعد حقیقت تمام کمپورت اطمینان
 میدهم که مذکور است صلحاً سده بان درجه سهولت و خوش
 که هر چه از توقع کرما کم من زیاده بوده است بوقوع آمده است
 مقدمه سی و یکم آمدن فرخ آباد در دست کینه
 بدانکه درین عرض کورنر باخذ مقدمه دیگر ماورای ماضیه توجه
 برکات است و درین بود پیش کشی که رئیس فرخ آباد بریاست
 پیش کشید و بزرگان این رئیس از دست ملتجی گشته در حفاظت
 سرکار کینی به حیال انیکه روسای او در دل خویش بوس
 اخراج ایشان می بخشید می متمتع بودند و ملک فرخ آباد از کنار
 سمت مغرب کنکا متصل حد شمال و مغربی ملک او و محیط
 بود و او وسعت آن بقاع و بچکره در طول و ثلث آن

در عرض هر قسم تحصیل ده کت و چاه هزار روپیه بلیازنی مدیدند
و در هر چه در تقویم سرکار کینی بخسیده بود و هر حصه اکثر این
احاطه داشت و برای این ~~مناقصات~~ که از مدت مدید مابین
روسی او و فرخ آباد می بود عهدنامه در ^{۱۴} سال ۱۲۰۴ تمام گردید
و در ضمن آن اقرار شد که نواب فرخ آباد کدام جمعیت قوای
سوای آنکه ضرور باشد برای چاه و جلال ندارد و نواب او
یک پلشن سپاه خویش بنظر حفاظت ملک و ذات نواب
فرخ آباد متعین سازد و نیز عهدنامه بر این معنی منطبق است که از
سبب بودن جمعیت نصف الدوله نواب منظر جنگ ~~در ملک~~
چاه هزار روپیه در جلدوی تمام رقوم هر چه اصف الدوله ^{از فرخ} ششم
آباد در حق وزارت میکردت خواهد رسانید و در همین وقت
رعایای نواب فرخ آباد در اختیارشان خواهد بود و سه کار
بخمال محافظت نشاندن ایلچی هر فرخ آباد تقویر ساخت و اجرا

رسید و ایامی در آن و بطوری منضبط گذشت که امر آباد کوپس کر نویس
 در خط خود بظاهان خود بولایت بیان ساخت که نزد نواریست
 که چگونه آن اقتدار خود اعلیٰ ترستی بخش صلاح و مصلحت
 پر دشت ساخت از بس ناگوار تصور است پس هرگاه آن اقتدار
 یک پنج هم غایده گیتی را نرسایند و صبح و شب یکسانی برایت
 مبدی نه افرو و نظر آن این حاکم عالی مرتبت در شد و قرار داد
 که ایلمی اگر نیز از فرخ آباد موقوف کرد و بجاایش دیگری هم در آنجا
 منصوب شود و این نواب مظفر جنک بسبب ثبوت خون
 بدین حکم نوبت رسال شد و از حکم وزیر مقید شد و بر سر دیگر
 نواب فرخ آباد مسند نشینی قرار یافت و در آن عهد او سن
 طفولیت بود و تقریر و بی عهدی خیال معظم تر تصور کردید
 که تقریر آن بر نواب وزیر نهاد شد و مسند عظیمت در آنجا
 خود پر دخته عمومی نواب نوجوان را که پسر هم جوان بود منتخبت

و بوقت ورود کورنر در کهنه در شش نواب نوجوان حضرت ~~...~~ اولی عهد
 رسید و یکی را بر دیگر می سپار شکایتی نبود بر بنیم کورنر و بی عهد را
 بر عهده اش قایم داشت و بجز این محاسن کار ملکی شرايط قلمبند
 و کورنر بوقت روانی نسبت او و بآمدن نواب فرخ آباد و وانی
 در کان پور عیاض ساخت و هر دو را از آنجا در کهنه همراه خویش آورد
 غایتش اینکه بر تفویض پیشکش فرخ آباد در سرکار کهنی نذر آنجا که
 و شرايط بندوبست خوب و تازه که خود می نویسد در است
 که بترقی آن اضلاع اطمینانی حاصل و فایده حاصل شود و فلاح سرکار
 و اصل شود بعل آید با وجود این معنی بار دیگر مقدمات بند ^{تبدیل} و خبر
 مجوزه مراحم کش و عملداری آن بر لغت کورنر ملک ^{کند} که
 یعنی نواب و بی عهد را حکمی نافذ گشت که نزد لغت کورنر نزد
 خود را فایز سازند

اختتام ایام طفلی نوید عنقریب بود و نواب با آوردن اجرای کار ^{ملک}

در قبضه خود طالب شد در ضمن تحریر احکامات بولنزی صاحب خود کورنر آگاه
ساخت که حالا وقت آمده است که لشیر طغوررت عمل و دخل ملک
نواب بنواب گذاشته آید یا تسلیم آید پس در سر کار کمپنی است دعا
کرده شود

کورنر بهادر بولنزی صاحب تحریر کردند که خواید آمدن ملک سبک
لشیر هم بنظر کلیات و هم بنظر حصول زرعیان است مورخ گوید
گذاشتن این ملک بر وارث قدیم نهایت تر نامل گشت چرا که
نواب دبی عهد او بخود غرضی خود بدنام کرده بود و بجاست
که او نیز دبی عهد را بدنام میخست اما بگفته دبی عهد اعتماد
و برگشته نواب هیچ اعتبار مرتب گشت مورخ گوید
دو تفبیرت در اینجا قابل انعکاس نیست اول اینکه هر چه بر دل
کورنر باعث افعال ایشان میکرد یعنی ماهمه میبایل ایم بروز
اعتماد خود بران سخنان که موافق رغبت مایم بود و در دنیا کم می

بود و آمده اند که مقدمات چند را بر تارکی منافی خواش خود
 رید خلعت تا بلبس اعتبار می پوشانند و هم اینکه که اینجا
 یکشانی دیگر است و تعلیم که در نهم اند و دلائل و هم از کردار
 ظرف و عجب خود و عطا و مندی بجاهلی داده است یعنی هرگاه

رئیس بصف بد متصف باشد یا عاقل در شش فتح باشد
 یا چندان قریب یا استعداد بد داشته باشد پس اخراج آن
 رئیس عمل آید و اقتدار همان چنین کنی که از آنها توقعات
 بجای می خوب متصور است بنویس فرره شور

نباید فهمید که در نهم این تعلیم را با حاطه تک بر بنای طهر خاص خود
 طرح انداخته اند بلکه این تعلیم بستن پنج شمی ذیل تعلیم گرفته
 شده است یعنی همیشه شاه قوی بخارج شاه ضعیف حقیقی دارد
 علی الخصوص اگر از رول در تبه در رقبت و طاعت خود داشته اند
 و در حاضران قوی میگویند است که محاربه می نماید و در پیش ضعیف

احسن تر می توان شد پس اخراج ضمیمه لازم است

الغرض ولی عهد در مقام بریلی که آنرا لفطه کورنر دارالاماره
 خویش قرار داده بود به سیم درین محله چند روز پیش از درو
 نواب فایرشت و لفطه استفسار فرمود که کدام ترکیبی بعد از
 ملک بر کنیده است لفطه می نویسند که اولاً ولی عهد به بیان
 قیاسات خود از بس که نیز نمود و سرسری بر زبان آورد که
 بدر یافت این امر که در حق ملک چه قبیح و چه حسن دارد و میرسد
 اما گفت که هر چه انتظام از پیشگاه کورنر مناسب خواهد گشت
 در آقبال آن استرضای خاطر دردم باز لفطه باز در اصرار آمد
 این معنی را بولی عهد ظاهر کردند که بدون ایجابی خلاصه دو اشکال
 معاشرت فیما بین ما و شما اعتماد باقی نخواهد گذاشت ولی عهد
 خواست که از نشان دادن هیچیک قیاس خویش خود را
 معذور دارد و گذارش ساخت که اول هر الجایب ^{مقصد} زندگانه

سه کار عظمت مدار چست ^{نقطه} نخست میکوید که خوانان نبودم که اولاً
صورت تفویض تمام اقتدار فوج و ملک بدست کمپنی از زبانی
ولی عهد تراوش سازد و از صراحت کردم که عنذیه خود را در باب
ترکیب برگزیده عملداری آینده منکشف سازند پس ولی عهد ^{ظالم}
ساخت که ترکیب بدل من قرار گرفته است یکی از ان ^{سخت}
که مرجعیت ملک در دست ما قایم ماند ثانی اینکه نواب غسان
ریاست خویش بعد انقضای ایام طفولیت در قبضه قدرت
خود نکرد سوم اینکه اکثر زبان ریاست را در دست قدرت
در آرنج ^{نقطه} در باره ترکیب اول جوابی داد که ^{نقطه} ترکیب
نواب آنرا غیر ممکن ساخته است و صورت دوم این است
که اگر صفات نواب مطابق کفنه شهادت است پس انصرام ^{علی}
از نواب کجا توقع کرده شود پس صرف همان ترکیب سیومی ماند
یعنی تفویض ^{نقطه} تا آنکه تمام اقتدار ریاست فرخ آباد بکمپنی بعمل آید

دولتی صاحب آن مکاتبت مرسله نزد کورنر گویند که در همین موقع
 ظاهر کردم که کورنر را از مدت ما خیال انجمنی پیرامون خاطر است
 که اجرائی همین بند و بست طمانیت تمام محققه داران را خواهد بود
 و خوبی و ترقی ملکی را با سایش و رفاه محفوظ و داریم قایل خواهد
 دشت مورخ میگوید که لفت و بی عهد
 اینکه مطمئن کرد که معاشی معقول برای تمام علاقه داران قرار خواهد
 یافت و خاصه در صلاح و فلاح شما قصوری رو نخواهد داد
 ولی عهد جواب داد که مرا از سر کار کمینی اعتماد کلی حاصل و با مثال
 تجویزات کورنر هر طوریکه در اختیار من خواهد بود حاضر
 انقضای وقت و ورود نواب در بریلی حاجت اصلاح داد
 در عملداری ملکشان و صورت ترکیب آن که تجویز ساخته اند
 بیان کرده شد نواب التماس نمود که این سوال نزد مانوشه ارسال
 شود چنانچه نزد نواب الفاظ مر قومه ذیل فرستاده شد یعنی

نواب برسد بزرگان بتجارت باشد طریقه تفویض کارپردازی
فوج و ملک اضلاع مخرج آباد در سرکار کمپنی باشد قایم داشته خواهد
دارز رقم تحصیل بعد از بی رخم پیشکش کمپنی و خرج ریاست و اجراجات
یک پلشن سپاهیان معاوضه فوج و بی عهد هر چه باقی خواهد ماند
بی تصور در خزانه نواب رسانیده خواهد شد مورخ کوید
که طرح این کلام در اینجا طرّفه تر واقع است یعنی نواب برسد بزرگان
بکمال عزت در صورتیکه کارپردازی و حکومت ملکشان از نواب
با بکل و مدامی گرفته شود قایم خواهد بود و نواب بحالت اشخاص بی مقدار
معدود خواهد ماند و فقط علوفه خوار ریاست خواهد گشت یکدج
نازه حکمت عملی از وقت سواحل اخراج که از نواب بکنهو بعل
آمده بود در ترکیب بیانات اینجا حاصل ساخته نواب فرخ آباد
بکلمات متخلّذ آما بالفاظ در میندی شکایتی آغاز ساخت و
که صورت تفویض ساختن ملک فرخ آباد در دست کمپنی مراحالی

و در بجا آوردن ارشاد جناب اهل کس علی مقدورند ارم اما بر آنجا
 روشن دهوید است که کورنر در آیام خورد سالی ملک بنیاد بدست
 خردمند خان تفویض فرموده بودند و اکنون که آیام خورد سالی انقضا
 یافته است توقعی میداشتم که ملک من در قبضه ما خواهد آمد اما چونکه
 این سوال از من کرده شد با کل متخیر ام که حکیم اگر من ملک را در کار
 کمینی حواله سازم تمامی اقربا و همه یکان ما و تمام امر خواهند گفت
 که سرکار کمینی مرا اینقدر نالایق یافت که دادن کار پر داری ملک
 در دست من مناسب تصور فرمود و از زانکشت غائی در شش خلد
 تا چندین پشت محفوظ نخواهم ماند و اگر بنا فرمائی علم جناب میبارم
 پس منافی تمام روشن مقتضای وقت و مخالفت اطاعت خواهد
 موج گوید نواب باب التماس نمود که سرکار کمینی ملاذبی از طرف
 خود بطور ایمن بر مدخل تقرر سازد که در حقیقت حال تحصیل را این
 دریافت کرده باشد بلکه سرکار کمینی بنایان خویش برای عمل آورده

و بارسل شکش مقرر نه و کمینگی بشمول عمال فرخ آباد بدیهت روانه نمود
 باشند گفت که در نیکی و سیرت مرکوز جناب هم حاصل خواهد شد و نام
 و حرمت من در خلقت سیر جاتی میتوان گذشت چه تا امروز تمام
 مملکت مندا حدی نیت که بی تصور از الطاف و عنایت کمینگی محروم
 اگر من هم مقصود خویش در او نیرم حاکم در لطف و مکنی انجناب
 نمیتوان شد لفت کور نرفی الفور جوابی داد که این سوال شما محال
 نمیتوان رسید که مطابق مرکوز کور نرفی تفویض کردن ریاست انجام
 مجوز حاصل نمیتوان شد و لفت آن سوال مجددآ با بر تمام
 در پیش ساخت که نواب را بطبع سلیم دریافت خوانند نمود و آن
 باز جرات ساخته گفت که عجب است که بدست ساختن خرابی کدام
 دیگر درست نمیکرد و نواب سوال کرد که تفصیل داخل مطالبات
 و بقایا که بعد وضع برای محبت باقی خواهد ماند داده شود از حساب
 که داده شد منو بوم شد که نواب راضی شد و در هر ار رسید و

شش روم پهل خواهد رسید نواب چنان تاملی پیش نکرد اما بعضی سواران
 محقر را آنچه گذرانید بخوبی در معرض قبولیت اعلان نمودند و چهارم
 چون آنکه که از آن ملک بدامی با کمر نرین مسلم شد فیصل یافت
 اما در عوض بقایای داخل رقم مقرر یک کعبه و شش تادیه را در روایت
 نواب الباقی مقرر گشت

نفت کورنر کورنر جنرال در بایین حقیقت نامه می نویسد که ضرورت
 که این امر را ظاهر سازند یعنی خردمند خان و بی عهده دریم ساق
 ملک هیچ امدادی نبرد نواب نکرد اگر چه بوقت ورود خود در
 عندیه خود را در ضرورت گرفتن ملک اقرار کرده بود و در هر دو
 از اعمال نواب خاطر جمعی شده است اگر نواب را مردم برایش
 میگذاشتند می رایتین است که او موالات کورنر را بتامل خری
 قبول میکرد و نواب همیشه میل خویش را باقبال منظور کورنر مبالغه
 نام بیان ساخته مورخ گوید اساسی که سران حاجت اخذ

طرح شد و آن صفت بد رفتاری نواب بود پیش از اختتام این امور
 غلط نمود لغت شود که رزمی نویسد که او را که این معنی خاطر جمعی می باشد
 که تفویض صلح فرخ آباد صلاح و فلاح نواب کمتر فایده رسانیده
 از آنکه بسر کار کمپنی رسانیده شد یعنی پیش از روانگی از ملک که
 از نواب ملاقات کردم و نواب شایسته خویش را از آن بندوبست
 که وقوع یافته است بیان کرده و ظهور صورت ترقی حالات و تحو
 نواب با مجمع اقربا و متعلقان معتبره نسبت حالت آن وقت
 ظاهر این نواب که در آن وقت مقدمه فرخ آباد کبار بر داری خرد
 عمومی شان جاری بود نمودار گشت مورخ گوید نظر کردن
 بر تعلیم پیش آورده ریاست آنکه نیز در هند بالاتفاق از بس عجا
 یعنی هرگاه آنها حکومت رسی و خواه نواب او و خواه فرخ آباد
 خواه کرناٹک خواه راجه پنچا و رطرف خود کشیدن مکرور دارند
 آنوقت ظاهر می باشد که آن رئیس راج یک نقصانی نرسیده و فواید

بر فواید حاصل ساخته است در صورتیکه ممرعاشین معقول بطور اشخاص
 بی حکومت جاری داشته بود آیا سرکار کمینی و نوکران و اوقاشین تعلیم را
 بر وسایع بنده منحصراً داشته با دامن وسیع تعلیم عام بر روی تمام عالم در
 سرزمین گسترانیده اند امری که بار استکی ملک موسوم گردید و بر
 آن کورنر لفظ خاصه مقرر گردیدند خدمتی بود بزرگ که بجا آوری آن
 بر سر خود واجب است و نیز توقع بجا آوری از ایشان محمول گشته بود
 آن این بود است که سلسله کار خانات انگریزی را ب حصول مدخل
 محرک نمود یعنی عاملان جابجا ارسال گشت و بعد از دریافت کامل
 که از تجسس و ملاحظه خود بدست مقدمه استطاعت و مقدور مال
 گذران که حاصل کردند تشخیص ده بدی و قول سه ساله داده شد
 و در بعضی ضلع که در آنجا ویرانی موجود بظاہر بسبب هویت اصلاً
 میتوان شد گرفتن حاصل سه ساله با ستاده بفرگردند و علاوه
 سایر موهوم حصول را بدارای و دیگر بعضی محاصیل بلفظ کورنر

بهمان تکالیف که قمار یافت که از باعث همان تکالیف در ننگاله
 سبب متوقفی گردید یعنی با وجود اخراجات بسیار تحصیل از نیت
 خلایق و عدم کفایت شرکاء منقصور بود و باب محصول و راهداری
 مسدود داشت و در عوض از محصول بقربانی که در گرمی تقریباً
 باب ننگ در ملک مسلمه در سرکار معرف رقم محصول میداد
 و سوداگران آنرا و اضلاع می بردند و نفیست کورنر حال
 این سوداگران چنین نگارش کرده اند که اینها چند کس از آن
 مقدور و با فوائد اتفاق کرده حصول تعهد و تعیین نرخ ساخت
 سرکار ننگ فروشی در قبضه خود داشت و نفیست کورنر نفع ربا
 شخص ساخت میگویند که بدون انداختن قیمت افزون
 بر خریداران باز به ملک پیمایانه محاصل خواهد شد و نفیست
 خود را بسیار در بند و بست محاصل تجارت ملک مشغول داشته
 و این گونه سستی نبود بر جنبه که پروا انگلی گشتی از آن ملک ننگ کما
 برقع

برقع خرابها دفع نکرد که تجارت را برین دریا همان خرابی باز داشتند
 و آن ذاکه و محصول را اهداری است لغت کورنر معامله تجارت
 جلا و ترقی دادن متوقع بود و الله باده که یکجا از شهر بزرگ زیارتگاه
 مردم است او را در شرق و مغرب هند فرودگاه مال تجارت مقرر
 کردن منظور نبوده است امینان که برای انظام ملک بخرمیت
 کارپردازی بطور مددکار لغت مقرر بودند بر عدالت و ابرو و سایر
 و ایل و شش منصف بعد از حبش برای نشستن در عدالتگاه
 در شش جایگاهات بزرگ تقرر یافتند

مقدمه سی و چهارم گرفتن سانس و پیکاژه و بجا و راجه اینها
 در مملکت تازه چندین زمیندار بودند که آنها هم معمول ریاست
 هندی یکینوع حاکم اضلاع خود بودند و از آنها بخر گرفتن سانس
 سابقه از رئیس انجا تقاضای دیگری نمیکرد و بعضی اوقات
 جمعیت آنها در آتام جنک بارش امدادی هم میکرد و در سال

قبضه کارکنی برین زمیسه اران حرف بسته عای همان پیشگاه بود
 میدادند و محصور ماند و در سال دوم از باعث چیزی تبدیل گشت
 شد. راجه بکونت سبکه نامی که دو قلعه یکی سانسینه و دیگری بجای
 در قبضه خود داشتی دست هزار ساهی بهیایش بود صورت
 بغاوت خویش نمود ساخت و هر چند او را نهایشی بعل آمد که در
 مستد عیب چگونه تبدیل و تغیر متصور نمیتوان شد و عدم طاعت
 شما سبب اخذ قلعه بهم خواهد گشت و گرفتن هر دو قلعه از راجه
 مذکور از امورات معمولی ابرهم و عظیم تر فهمیدند چرا که این قلعه
 او را نهایت قوت میرسانیدی و نیز بر نهائی و دیگر باغیان هم
 می بخشیدی تباریخ دوازدهم و سیمبره الفست کر نیل میر صاحب
 مع جمعیت چارتر ب سوار هندی و چار طین پیاده هندی و توپخانه
 بمافیک کرده در قلعه سانسینی فرود آمدند و بلیر صاحب ناغاز
 محاصره پیش از هفتم ماه مذکور طیار نکرد دیدند هرگاه که بغا صلت
 صید

از قلع سلامت کو پنجه که واقع بود تبار پنجه پست هشتم امانی قلعه اول توپخانه
بر فوج اکثر نیزه که بمقابلہ شان آمده بود علی التواتر سر کردند و تبار پنجه سیم
بوقت شام باغیان خود را اکلند و بر سلامت کو پنجه رنجید و کمر نقصان
ضروی یافته شکست خود را دور کشیدند و تبار پنجه سیم صوری^{۳۸}
یکه از هشتصد و سی و سه همانوقت با جمعیست کثیر سجایت توپ^{۳۹}
خود حمله دیگر بر سلامت کو پنجه قلعه خود که من آنها بود واقع شد
اگر چه بعضی از دشمنان با یلغار بر بر سلامت کو پنجه در رسیدند اما
زود بنا کامی بر گشتند و مورچا لها قلعه شکن و هم مورچا لها از پهلوی
طیار شد و شب چهارم جمعیت را زیاده کردن برای خفت
دادن راجه ضرورت یافت یعنی رجب چهارم سواران هندی
ویلاژن دوم از جمعیت هفدهم و پنچ گنی از یفقا و کشتش رجب
کورا شامل شدند و از نر بل میجر عززل سر جان بر سر کردی که آنها مامور
شب چهارم نفست کرنیل بلیر صاحب تصور کرد که دیور قلعه

رفتن است و پانزده کمینی از پهلوان شهاب که ده برای حمله نمودن پیش از طلوع
 صبح حکم یافت کرد و اول بطرف سمت دیگر قلعه حمله معالطه و بیجا آورد
 و اما بی حمله با این قلعه فرود آمده زینده تا قایم کردند اما آنوقت
 بدریافت آمد که از باعث عدم ملاحظه بر عمق آن پاهای ریشه
 در کل لا فرو رفت و با وجودیکه زینده از ششتر هم چند دست از طول
 ضروری کم بودند خلاصه بعد از کوشش لا حاصل به بالا رفتن بسیار
 تا پانزده لمح بر زینده تا قایم مانده ضرب لمی توپ اندازی سکین
 میخوردند آخر حکم برای بازگشت شان فایز گشت ده کشته و چیز
 زیاده از ده حصه مجروح کشته مراجعت نمودند
 سر کرده فوج کل برای امداد به نسنی با رجعت دیگر فایز گشت
 و تبارنج سی کم در حمله آوران شریک شد و حکم داد که سلا
 کوچه را دو صد گز متصل قلعه برند و هر قدر ممکن باشد از هر طرف
 نمایند تبارنج هشتم ضروری باز از متصل قلعه را بتصرف آوردند

و اهل قلعہ محافظت آنرا بکمال ضعف نمودند مگر ریز و دوم باز بکرفت
 آن عزم نمودی بسدول داشتند اما تیغ شان ببری تباریچ یازدهم شب
 هفت ساعت رفته المانی قلعہ بیرون اظهار کردن قلعہ را گذاشتند
 هرگاه این حادثه معلوم گشت چند سوار از عقبشان دویده بمحصل بعضی
 و ایزید را بدر آمدن از قلعہ بجا کره فراموش گشتند و راجه در قلعہ خود
 که در سردم میده واقع بود داخل گردید جمعیت مردم تباریچ سیزدهم
 فروری فایز گشته به قلعہ ارجا کره پیغامی داد و او بخالی کردن
 قلعہ اجازت آقاي خود انکاري ساخت چنانکه موسم مخالف بود
 و هم مورچان پس از صبح تباریچ میت یکم صورت طیارنی گرفته
 به شام تباریچ میت هفتم فتح قلعہ امکانی متصور گشت بوقت پنج
 اراده حمله میداشتند می مگر بوقت شب که هر یک و دو باران
 داشت احشام قلعہ در نظر آمده که قلعہ را خالی نمیدانند اگر چه بسیار
 مقتول گشته اما تمامی سر کرده ها که رنجیه جان سلامت بیرون بردند

۱۴
و نقصان کار هر چند در آیم محاصره قلعه جزو یکشت مکر لغت کربل
چپ صاحب که بستر کرده بود با قابلیت از آتش افتاد و در باره
قلعه بعد از گرفتن آن علی الصباح سوخته جان داد

در ماه مارچ عهده امینان که برای بندوبست بوقت ضرورت
مقرر بود از ملک مستعفا شدند و ولزی صاحب هم از عهده
لغت کورنری استعفا داد و فی الفور بولایت روانه گردید
و در خط مورخه نوزدهم نومبر سه فی اقتداران ولایت اطمینان
و تسلی کلی این گونه بیان ساختند که چون شروط عهده نامه را بشناخت
می آیم میدانیم که هر گونه ترقی خواهد داد و به سود و بهیچ وجه زیان
کمینی محافظ خواهد کرد و بلکه آینده زیاده تر سرانجام دهی کامل را
انصرام عمل نیک انجامش بخوشی فلتاق متصور است خواهد نمود و صاحب
حکومت در آن خط ای نویسد ما خط خود را بدون بیان کردن خاطر
جمعی خویش مختم نخواهیم ساخت یعنی ملک مستعفی یافت و بندوبست

جنیتد رکیتد رزم و در آیتم به سرور آمده که حالا بدو اصل شدن در جنگو
 ننگار فایده پیدا کرده است و بر کاری نه هنری و نه زنی صاحب کرده
 نامور شده اند ظاهر ابراهیم بجای دوری کار مفوضه خوشی سرگرمی و بیست
 بسیار آرد و اندک و تند و لبست داخل را فیصله سال نموده
 امیدوارم آینده هم می باشد و حقیقت نامه گذار آینده و البته
 بروی و خود انتهای و کالت خوشی و برابر محاصل صنعهای بالا
 انگاه ای دانه مطمئن ساخته است و ما در بیان تحسین و تفرین
 بجلد وی خدمت نشان خوشی حاصل است و حقا که در سجا آوری
 خدمت نشان کما حقہ ممنونی خود را اقرار میسازیم چونکه طمع پر دانه
 باظهار مبالغه فواید در امور مرجوعه خوشی باز نمیدارد و دوری
 نیست از کار پر دانه اند البته فواید مخصوصه را در ولایت
 امیدواریم بیانات خوشی آینده بنا بر جذب پیلان طبایع از بس
 سازگار می باشد پس همین است دعا بازی که خلاق تا حال از آن

نیز یکسری طور تمام هر کامل نموده است که در خزین در کوسل در خط مندرج
 بحقیقت مداخل موسوم صاحبان ولایت مورخه پستم
 اکتوبر ۱۳۰۳ مینویسند که لارده صاحب بنزله کورث اکاهی
 داد که درستی این امور مرجوعه به کار پردازي و نیز لصاحب
 در اصلاح و ترقی ضلعتا مسلمة طهرا تمام و کمال تصدیق یافته
 خصوص از دریافت آن آسایش و رفاه که اکثر خزان ملک
 جاری است و نیز از معمولات مداخل سال اول سهلاً و مساوی
 بندوبست رساله حاصل شده است پس ازین قسم احوالات
 هر کس را بخاطر خواهد رسید که از بس آسودگی و اطمینان در
 رایج و جاری است مورخ گوید حالاً نظر بر حالات یلیه
 باید کاشت که پیشان خدمت منصفی و کوتوالی در ضلع اناود
 در ماه فبروری ۱۳۰۳ مامور شد و تا ۱۹ در رجاء قایم ماند
 و از مغری الیه بر سبیل شهادت طلبی متقابلہ مجمع و کلائی رعایا

بیستم چون شده است تقابل بعمل آمد یعنی ایاز میشد اران و هر سه
 از عماید که آریامی که بکار منصفی و کو تو ایی شما مامور بودند بطرف
 سیاست مار عبثی داشتند پاسخ داد که در تصور من منظر علی العموم
 عماید بر ضلع مابطرف سرکار کهنی بخوبی راغب نبودند باز سوال
 شد که شما می آید که اگر آنها را فرصت خاطر خواه دست
 آماده بغاوت خواهند بود یا نه جواب داد که در زمانی که من
 مامور بودم بر آئینه بکید و مرتبه بمرتبه بغاوت هم نمودار شده
 بودند سوال در آریام سکونت شما در آنجا خلایق آنجا کم و بیش
 بطرف سرکار کهنی میلانی حاصل گردید یا نه جواب در خیال من این
 است که هر چند از پیشتر کم رغبت بودند اما پس از این بسیار
 کم میلانی داشتند سوال این بی رغبتی را از چه باب تصور
 می سازند جواب از سبب عدم استرضای ایشان با جبرای
 توانین در ملک آنها را محکوم ساخته است از آنجا این

پدید آمده است سوال این معنی اکثر در زمینداران یا کمال کنایه این انجا
 رایج بود و خوب است و دیگر کنایه بدیدن کردار و عادت
 زمینداران که حاکم مختار آنهاست می برانگیزد و خوبش زمینداران
 عین خوب است زیرا که در میدان است سوال در قیاس شمس است
 زمینداران در زمانی که طایفه در اطاعت نواب بود
 خود را حکام با اختیار میدادند و بر طبق این اختیار عمل می نمود
 جواب بلاشک خود را حاکم با اختیار تصور میکردند و غیبه
 مورخ گوید هرگز این معنی عاید نیست از اینجهان بر کار معنی بی
 زمینداران و امثال این چه آنها بکم شدن اقتدار و حکومت
 خود را ضعیف نبودند و اگر اقتدار در دستشان می ماند از برای
 نیک عملی در ملک کجا جاری میتوان گشت اما کار هر دوازده
 به اخفاختن حقیقت واقعی در سر غیبتی حاصل بود بلکه
 اگر امکان بود از خود هم پوشیدن آنرا از نظر دشتی بعد از ظهور ^{مسئله}

با و پس چند باره زمیندار کچله بگذشتن قلعه خود را محلیت تباریخ
 باز آمد و یک کپتان انگریز مع دو کمپنی سپاهی اندرون
 پیدا کرد و بی قلعه داخل گردانید و دیگر جمعیت که برای رعیت
 همراه کپتان بود و پیروز و گاه خود مراجعت نمود زمیندار را مقبور
 و چون چند ساعت لمیت و لعل چند در چند ساخته بالای قلعه
 ایضاً یک کپتن بر نشانه قایم ساخت که کلوله آن بر پهلوی آن
 کونچه که در آنجا سپاهیان انگریز متفست بودند میرنجیت و فوج
 بالای فیل بر دو جانب و از قلعه هشتصد سپاهی را قایم کرد
 پیغام داد که اگر پیشوند همگی بمعرص بیاک خواهند رسید چون که
 در مقابلت آن زمان هیچ فایده متصور نبود مجبوراً سر کرده مذکور را
 قبول کرد و در وقت مراجعت سپاه انگریز از قلعه زمیندار هم
 از دیتی رنید و هر گاه برای تادیب کشتاخی او و فوج انگریز در مقابل
 قلعه و آمد زمیندار خطی محریب ساخت و در آن ظاهر نمود که

ترتیبی که بعد تصور بود و آنکه فوج خویش را برای حملی بر دوازده
 مایه توله جان داد و ظهور صورت اعراض خطرات و افراد را بدهای جنگ
 از مرزها نمودار گشت یعنی چارم ستمبر است یک پاره فوج مرز
 سر کردی فرستاد بر متصل شکوه آباد ضلع انا و ده بهر فضا گشت آمد
 ششصد استفسار و کلامی رعایا در مجمع خانه از زرین صحرای گشت
 یعنی ایاز شنیداران بشه گشت فضا گشت میل خود نمودار کردند و جوار
 فوق را چه کنجایش بلکه در حقیقت خود شریک گشت

مقدمه پنجم در چه چتر سال

قلعه طه در دست راجه چتر سال بود و او حرف میلان لغا
 ظاهر کرده بلکه از در غارتگری هم آمده بود چونکه او باغی منصور
 در باره گرفتاریش مرده یا زنده باشد از سر کار اشتباهی
 و انعامی قرار یافت تباریچ سیم ستمبر لفظ گشت گشتی در
 رسیدند و چونکه میشد از خنده ماه یک پاره فوج انکه نه کندار

در آن کجای ده بود که در نعل لفظی بجای آوردی در فتح قلعه امید داشت
 و بعد از مقابل شدن در چند ساعت با عیان بر سر آنها را
 مغلوب بخشید و لفظی مذکور کیتان والین صاحب
 فرستاد که جلالت با عانت نارسند کیتان مذکور در وقت ورود
 خود دید که جمعیت کثیری صاحب بالکل غیر مشغول و در خندق
 پائین دیوار قلعه مانده بودند و در باب قلعه چونکه کوه بند
 تا آنجا نمیرسید بوجه بارود پیر شده بر سر آنها می رخنه
 و آن در میان مردم در خندق می شکست و مردم دیهات برا
 مقابل از سپردن جمع کرده بودند کیتان والین صاحب مردم
 از فسیلهای ضرب اتواب پلاطین خود پرت ساخت
 و این معنی که نعل کثیری و سپاهیان را برای فرار نمودن از خندق
 فرضی بخشید و نقصان عظیم حاصل آمد یعنی که نعل کثیری و سپاه
 دیگر حیان مجروح که نخستین آن آماده هلاک بود و از سر کرده بای

از یک کشت بعضی زخمی و بعضی مقتول شدند و چون استطاعت
 یافتند که آوردن توپ و پیاده بار و دنیا نشد توپ را میزد
 پس از آنکه اسلحه دادند در شب دوم مخالفان خود را از قلعه خارج
 کردند و راجه مذکور یکبار دیگر حینا کربخت هر چه متهم و که مجرمان
 حینت شد بحد و بی جان مقتولان بطور جرمانه و سر کار ضبط
 کردند و بعضی از مردم عمده آنها کربخت جان بسلامت بردند و مت

باب دهم از کتاب ملصقات مشتمل بر سه مقدمه مقدمه اول
در اخراج نمودن نواب سورت از حکومت آنجا
در بیان رویداد پیش آمده بر ارجحیت و مقدمه سوم در بیان
موقوفی نواب ارکات از ایالت آنجا

مقدمه اول از باب دهم در بیان احوال اخراج نواب سورت
بدانکه محوطه سورت شهری است در نواح کجرات بسمت جنوب تنجیه
واقع پیش از آنکه راه آلی یورپی اندر میان کیکه هوپ مفتوح
نمود این بندر از بنا در تجارت و بسیار متشهر و در راه دریای شهر
داشت چنانکه هر دو عبور ازین راه سهیل و آسان تر و ورود
و صدور رسل و سایل در بعضی اضلاع معنوره مملکت هندو نجویی
بود و این بندر صرف برای تجارت متروک اندکنار مغرب دریای
مغتنم نبود بلکه برای تجارت دریایی بحکم هم کلامه محسوب

و از آنجا که همین بند بر برای گذار از ایران کعبه محمولی حج بوجه نخستین
 داشت در دیده عقیده تمندان اسلام هم عزت حاصل ساخت
 و در چوئی از درای مکه موسوم گشت چند آنکه شهر مذکور شهری داشت
 بمعموری و آبادی هم وسعتی یافت و در حالت تنزل بوجود
 یعنی در ۴۹ ساکنین آنجا گشت لک نفر شمار آمدند هر چند در
 غلبه این شمار از حقیقت حال بیرون متصور است بر نیم شهر سورت
 از شهرهای مکی که مکه کلانتر است آمد و عقیده تمندان دین قدیم
 فارس که کتاب تندر و تغیر این باشد از کتابهای مله و متقدیم
 از ملک فارس این است که سورت را بی تعصب اکثر بعضی آنها را
 در بند کشیده سورت را چونکه مقدم و مشهورتر و فروگاه و اردان
 ملک فارس بود برای سکونت خود را برگزیدند و تا حال قریب در
 مردم از اولاد و احفادشان موجود و رسم و راه نیاکانی خویش
 اکنون هم برقرار داشته بخواهی عقیده خود بر پرستش و عبادت معبود

قائم و مشغول اند و در ^{۳۳} اور زمانیکه محمد شاه والی کجرات بود قلعہ حال
سورت تعمیر یافت و متعاقب آن والی دہلی این مملکت را منحصراً
سورت نیز از توابع سلطنت دہلی گشت و این والی عجب تنگ
مصلحت مکرور داشت که بجاری کارپردازی و انتظام شهر را
از اطاعت قلعہ از قلعہ منتقل سازد و حکومت قلعہ از شهر بردارد
علاقہ داران و حاکم قلعہ را از جا کمر و سخاوت ادراری میرسانند
و نمایش شهر سورت آمدنی اجناس از اکثر مال آئینگان و رونندگان
که در کجرات بموکات مشهور است مشغول منیست و مدخل بعد وضع اجناس
از بعضی اضلاع و اطراف دہلی میرسانند

از طرف سلطنت دہلی نظر حفاظت لب دریایی مغرب بنہ چهارما
تقریفات و خرج جان چهارما خواه باستیعاب خواه یارہ از ان بزر
سورت برات شدہ میرسید در عرصہ قلیل بعد رسیدن حکومت چهارما
در قبضہ قدرت کسانیکہ ملقب بسید یا راجہ پور بودند و خواه متصل آن

در نتیجه تسخیر مرطه قریب به کمی بضایع داخل آمدنی سورت را تخفیف ساخت
و مدار کار بر محصول عاید شهر و بر محاصل تعلق باقی مانده موقوف داشت
نواب سورت از قلت داخل در ضیق آمده در ادای مخارج معموله
جهارت تعلق می ساخت و ازین ممر سید مسطور بر بندر سورت فوج کشی
نمود و صرف است و از راه جبر و تعدی نایب انجاریا بر سر انجمنی انگلیت
له محاصل تعلق آمده که البته از آن چیزی خرج حاصل میتوان نمود و همچنین
صده کلان از محاصلات شهر بطرف خود تفویض ساخت خلاصه در ۲۴
نواب بیخ یکجا والی اینجا فوت کرد و صفدر خان بقایم مقامی او نامزد
و در همان ایام خلف صفدر خان که به وقار خان موسوم بود بر عهده قلعه
ماور شد اما بیان آنچند که از دودمان نواب متوفی دختر می خواسته
بداد مادی فاکیر بسته بود از زن نواب مرحوم یعنی مادر زن میان
مسطور مراتب اعانت میان مرعی و از قبل و کیر عماید آن سرکار هم
مینه زن کشت میان مذکور باین حکمت خوب حکومت قلعه را قابض

شت و وقار خان را از قلعه بدراند و از دست تکره مره که مسیحی
 و از میان کان کایک وار بود سله پیغام متحرک ساخت و میان متضمن
 بر جمعی منضبط ساخت که یک حصه از داخل سورت بدید اما بشرط
 اینکه از کوشش و امداد و اما جی نواب شهر هم اخراج گردد و از همین
 سبب چهارم مره در مملکت از بها آیام رونود و بشوایم ^{تق}
 آن شریک در چهارم کشت و نانی بی از طرف بشوایم برای تحصیل حایم
 مامور و دیکیری از سمت کایکو ارجحصول آن مقرر گردید و از باب
 رقم چهارم به بهانه نقصان داخل که از آن ^{در} ^م ^{رقم} ^{چهارم} نیز انحطاط
 و کمی مقصود است در هر امر دخل شروع کردند و از دخل خود آنجا بد
 نمودار ساختند هر چند آنکه نیز بعد مر و آیام براه زور مستعد بود که
 نواب متب انصاف در مملکت شایع شود اما بنظر خوف مره باز ماند
 که او حصه چهارم از محاصل مرا فعات که گرفتن محاصل عادت آنکه
 بود و نسبت عیوض ششکس ما خوزه مره قلیل نبوده است خواه ^د ^ف ^ت

میان آنچه بر نواب غالب مد از شهر بدر گردانید
 و پس از چند روز خود هم به حادثه فرار برقرار کنید و بار دوم
 باز سر رشته حکومت بدست آورده آقا و امانا بران حکومت قایم
 و ممکن ماند مگر در همین حیص و میص حکومت قلعه در قبضه سیدی
 رحید سیدی مذکور چندان تشدد در کامرانی و حکمرانی خود بعمل
 و اینقدر بایه تعدی و رشه بنانها و که در میان آیام چند بار به حرف
 انگریزان بلور باب خلع نمودن سیدی از حکومت داعی گشته
 و در گرفتن قلعه داری قلعه و در کشیدن حکومت بهازی بطرف خود
 سخنی دانند اما اندیش من و مرید و خیال عدم کفاف خزان انگریزان
 تا نشاء ازین اراده باز داشت و در حالیکه کسان سیدی

بر بعضی از اقوام انگریز هم تعدی را جانیر داشتند و از داد و دهی
 به گونه انکار ساختند نواب و باره مشارکت انگریزان بهراده
 که برای مقابله و شکست سیدی ضرور باشد چنان ثابت و شرط

حصول طمانت در عمل و دخل خود در شهر چنان خوش را مشروط نمود
 و تباریچ چهارم مانوج ^{۵۹} عهدنامه متضمن بر بنیضون انفصال یافت
 که انگریزان را به تقرر کردن نایب سرکار نواب اختیار حاصل باشد
 و در روز انضباط صورت عهدنامه سید مذکور بواب پس دادن قلعه
 و چهارات قبول نمود و از دہلی فرمانها متضمن بر عطای امانت قلعه
 و چهاری و رسیدن مداخل آن به کار انگریز صادر گشت و از بنامان ^{جانشین}
 والی دہلی به قلعه سورت قایم و نیز همان نشان بر چهار مستول ^{کلی}
 متعین همان دریا نصب گشت و رقم سالیانہ بفجوائی سند حاصل
 برای اخراجات قلعه و چهارات و ولک رو به تقرر یافت اما جایگز
 از آن مداخل میر سید باین خرج کفاف نمی نمود و در ^{۶۳} ^{۱۸۵۸}
 میان آچند وفات یافت و پیشین بجای پدر بذریعہ اقتدار
 کورنر منبی در ^{۶۴} امیر سند ریاست ممکن گشت و از عهدہ نیابت
 خود انگریز برضا و رغبت دست باز داشت و مداخل باز ماندہ آن ^{بجای}

نواب علی خست تسلط رئیس دیگر در شته بوقوع آمد تفصیل آن
 اجمال آنکه هرگاه پیرا شغال کرد پس شش به حقیقت و وراثت قبول شته
 انکر نیز مسند نشین شد و حقیقت این رئیس بطور حکام دیگر که ایالت
 میراثی را هر یکی دریافت و از جهت انخطاط و انهدام اقتدار و الی و سبیل
 اختیار هر نوع را حاصل کرده بود یعنی همان طوری که و کاست باین رئیس
 مثل ناظمان او و و بنگاه یا اربکات که سرکار کمپنی و خلائق انکر نیز با آنها
 شان مستقل تعارف رسمی جایز داشتی و اختیار مطلق العنانی ایشان را
 مقبول با خستی پایه اقتدار طرح گشت
 اخراجاتیکه
 برای نظم امور قلع و بزمه انکر نیز افتاده بود هر آنکه در مقابل رقی که بنده
 مختلفه و نوبت از نواب انتخاب حاصل میست زیاده تر بود و در شته احکام
 ولایت و کار پیر و از انکر نیز در نهاد از یار این اخراجات بفقان آمده
 از نواب داعی و و امر گشت یکی آنکه اصلاح عملداری شهر در امور
 بطوه نماید و دیگر وجهی قسم اخراجات برای مابین صورت اقرونی

پذیرد و در تدارک آن چنان اساسی بطرح ساخت که از موکبات شایسته اکثر ائمه
 معزول سازند و از مکافاتی برای داشتن سه پلاشتن با نکر نیز داده باشند
 کورنر و انکن می نویسد که از نواب علیا خاطر و نفرت طبعی بر دوام
 یعنی هم به ایراد سبب که مداخل و هم از دخالت مایان در امور رجوع
 نمودار گشت و آشکارا بر زبان آورد که انمعنی به فحش و عیب نامه واقعه
 غیر مطابق است مورخ گوید که با وجود منافرت طبعی بعد مطارحات
 شدید قبول ساختن بلیک رویه سالیاره تسلیم نمودن جای دادی که
 از سی هزار روپیه زیاده بوده است بر دل نواب القاکت بود اما تلخی
 هشتم جنوری ۱۹۹۰ پیش از انفصال عهد نامه نواب خور حاجی قاسم
 و بکر کوچکی گذشت و بعد چند روز همه از عقبش رفت و برادر نواب
 بحق وراثت داعی حکومت گردید و مقدار اکثر زمین به اندرجه تجاوز
 که بی استرضای ایشان احدی را حصول بایست سورت فعل عبت
 گشت و ریاست اکثر نیز بصلاح رفت جایز داشتن قبولیت بعضی
 تفویض

تفویض استعدشته به تقرر نمودن عدالت و گذرانیدن رقم معقول
 گردید و تا ماه اپریل ۱۳۰۴ اسواالجواب انیمعنی طرح کشت آتا و بنا
 تعیین رقم پیشکش شکای عظیم صورت نمود و دست تقاضا بدرجه نهایت
 انجامید و بنظر نهدید نواب صورت بجای عهده نیابت هم نمود و اگر در
 چونکه حقیقت حقیقت این مدعی در قیاس سرکار عظمت مدارا از روی
 یقین ثابت و متحقق بود و هیچ یک نفع در آئینان محل گفتگو کنجانش
 کورنر دانگن صاحب در سواد خطا موسومه قائم مقام سورت موزع بحجم
 اپریل ۱۳۰۴ متضمن به تقداد رسیدن رقم مخصوصه که بحصول اطمینان
 در تفویض ابالت سورت باعث گردد و انکم نیز از تقرر نایب باز دارد
 و آن رقم زاید از آن نیت که ادایش بدئم نواب لازم نباشد مینویسند
 که ما امرات بحقیقت بداشتن نایب خود چندان متحقق است چنانکه
 نواب در باب حقیقت خود و حصول تمتع از محافظت مابذات
 ثابت گردیده است و این بر دو بلاکم و کاست علی السویه در عهده ناموجود

مورخ گوید حقیقت اینمعامله یعنی بحال ساختن نایب بعد از جواز
 موقوفی برائیه چندان ظاهر و بین نیست و خود کوث در کمران مشتمل
 ملکاتیه موسومۀ کورنر منبی مورخه سهدهم فیروزی ۱۰۴۰ء ارقام میزند
 که هر چند ثبوت اینمغنی که نواب حال دنیا کان او مرتب شد خود
 اقدار سرکار عظمت مدار یافته اند اشتباهی ندارد اما مارادیر ^{حقیقت}
 خود بار تقرر کرده که ملقب بنام نایب شدیم نواب انداختن
 محل شبیه است چرا که در ۱۰۴۰ء نایب اول از قبل سرکار عظمت مدار مطابق
 مصرحه عهدنامه واقع زمان مسند نشینی میان آنچه تقرر یافته بود و آن
 عهد هجین اشغال نایب دوم ازین سرکار متجاوز گشته باز در سرکار
 نواب اشغال یافته و از سر نو در عهد مسند نشینی نواب صورت ^{تجدید}
 نکرنت مورخ گوید بدانکه ثبوت حقیقت وراثت ایند
 فقط بر بیان کورنر دکن محصوریت بلکه سیمین صاحب ناظم سوار
 در ملکاتیه مورخه پست و ششم دسمبر ۱۰۹۹ء موسومۀ دکن صاحب اینگونه

نوشته است که کار پروردگار از آن سحر کار عظمت مدار بگال بران معنی انفصال
 ساخته اند که ورثه مسند نشینی فی الحقیقه حق برادر است و از همان روز
 حقیقت وراثت نواب متحقق گشت مدعی ریاست

یک ملک و پید سالیانه بطور مشکش مذکور خوش قبول نمود اما به حال استحکام
 بر سبیل امر اطرار ظاهر ساخت که آینده بالاتر ازین رقم مداخل ملک هرگز
 لغافی نخواهد بخشید و سئین صاحب بعد اتمام تقاضای هر نوع و پس از تفتحص
 تحقیقات هر گونه اطمینان پیدا گشت که فی الواقع اظهار نواب درباره
 عدم کفاف مداخل این ملک خالی از انصاف و حقیقت نیست و بعد جمعی است
 سئین صاحب بکوزنر منبی باین کلمات مرقوم نمود که من در حدود
 تقاضای بچگونه دریغ نداشته از هر باب باضرا رانده ام اما از عا
 ملی مرا حاصل است که نزد نواب جا پیدا دی دیگر باقی نیست و نیز اصنا
 واثق دارم که اگر نواب هر یک نوع جا پیدا و هم دست رسی میباشد
 برائیة از ادای رقم آخر و نتر ازین خود را معافی نمیداشت و فارصه حجاب

اغوای مردم غلط اندازد و باره جای داد داخل سورت بسمت ^{عظ} تصور
 کشیده است و من جان خویش را متکفل میسازم که بجز فوج کشتی زیاده
 ازین حاصل نمیتوان ساخت که ازین دو دمان ریاست را مشقل
 ساخته در قبضه خویش در آرند و رئیس آنجا را رقم در ماه میسرسانیده
 باشند اگر چه این حرکت هم در قیاس ناقص من منافی شیوه است
 قوی است اما اعتمادی ندارم که لو فرض سرکار گنجی بعد بنزل جد و جد
 رقم در ماه جواب رسد و آخر اجابت ضروریه قایم دارد و بر اینم زیاده
 از آنکه با این مخارج موجوده از رقم این تواضع حاصل می نمود متع
 میتوان بود و هیچ کمزوری در اخذ قلعو متصور نبود و هر چه بوده باشد
 آنچه کونه تخلل و تنزل در اطمینان و خاطر جمعی از قلعو و شجوه آنجا
 واقع گشته و هیچیک تبدیل در آن راهی نیافت و آنچه صورت
 در داخل پیدا شد از موقوف شدن تجارت است پس حالا هم
 رسانیدن یک رو به هر سالی قید شروط قبول میسازد که با آن رقم

بیت و پنجاه روز و یک سال سال از داخل معمولی قلعه نخواهد زیاد تر است
 عجب که برای نیم ریاست حال آنکه نیز ناراض و دست از زیاده طلبی کوتاه
 نمیدارد و حقا که تا وقتیکه جان بچاره رعایا از شد و نوبت مجروح
 نکرد و هرگز وصول این رقم افزون صورت نخواهد گرفت
 مکاتبه کورنر جنرال مورخه دهم ماه برج بر سیل واک صدور یافت و او آن
 بدین حکم استماعی داشت که نواب رافی العور موقوف سازند و مدخل
 آنجا را در قبضه خویش در آرند خلاصه طرح حرکت اخراج در اینجا
 بی تکلف افتاده است که تا امروز از تنقیص حرکت از دست آنکس نزن
 بوقع نیامد و بعضی از توضیحاتی که با این حکم مشتمل بود از دست
 معامله زیاده غریب متصور است و اگر خطرات بچگونه و امنگیر نبود
 بدون تعارض سوال جواب در اول مرتبه صورت اخراج بعمل می آوردند
 و آنچه کورنر جنرال ارقام فرمود که حواجج سرکار در آیام وقوع مهتم
 میسر و ظهور مطارحاتی که بعد انصرام آن عاید گشتند است شما

بر کار آوردن چندان جمیعی برای اصلاح ریاست سورت که لا
 ضرر بود فرصتی نداد که و جویمات دیگر تحریک سلسله اصلاح و
 برای تقویت اصلاح باعث نکشت یعنی تا انشطام کامل و تمام
 انکه نیز در هند فرار گیر و نهین اصلاح بران متوقف شد
 کوید ضرورت که یک مته دیگر کلام این کورنر عجله در آید
 یعنی اخراج ساختن رئیس و گرفتن اقتدار از دست او و نقل نمودن
 بدست کسان تازه و نو هر چند این حرکت در انقلاب انقلابات
 نهایت کامل که در تصور نمی گنجید واقع است ای وای بر اینهم اصلاح
 ریاست موسوم گشت بر مطار حایتیکه کورنر تقویت آن دعوی
 ثبوت حقیقت خویش را غایم کرده کوشش باید داشت یعنی کورنر
 میگویند که به رجوع به نامه واقعه ۵۹ هـ با معین الدین می باید که بیا
 متضمن آن باذات و تعلق داشت و تا وراثت متجاوز گشت
 و ما وای چنان عهد نامه مباحثه که بوقت انتقال معین الدین

بیاض و هم خطر ریاست شما مورخ پندت پشم مارچ که در ۹۰ در زمانه
 عهد نشینی سورت خالی گردید و اوقت ثبوت میبزد که عظم
 مفهوم میگرد که بجا آوری شرط عهد نامه و اقسامه از روز
 رحلت معین الدین در حیز موتوفی افتاد و اقسامه رفل و بیلی هم صورت
 انعدام پذیرفت پس غاید میشود که سرکار عظمت مدار با چیک
 شرایطه نامه یا بنده تفویض عهده نوابی یکسی مانده است و تفویض
 ساختن آن عهده به پنجیکه مناسب تصور غاید مختار است دین
 مقام دو چیز لازم گردید اول اینکه اگر نیران آن زمانی بر شرایطه نامه
 ۵۹ امقید و یا بنده نبودند و دوم هر جا اگر نیران از زیر قیود نامه
 مخصوص خود را بیرون کشیده برای اخراج رئیس اختیار حاصل
 داشته اند مصلحتا هر کسی را بخواهند به فحوائی کلام کورنر تفویض عهده
 نوابی بران محول سازند مورخ گوید هر یک جزو ازین مباحثه چگونه
 حاجت شرح ندارد حالا بر کردار حکام مبنی قدری نظر

باید کاشت یعنی کورنر دکن و هم ستمین هر دو پشته اقیان و بی نوی
 در حقیقت نواب با اعلان کشته اند که ظهور عهده نوابی حرفت
 ورثه محصوریت بلکه ثبوت آن به امداد و ربط آنکه نیران بذریع
 نه نامه که برای اجرای آن بارها متکشته اند صورت بسته
 لیکن بجز و در و حکم کورنر با خراج نواب هر یکی با سلاح و سلا
 اخراج موجود است و یک اشاره هم احدی ظاهر نگردد که در قی
 انگونه صدور حکم فی انصافی است متعاقب آن کورنر
 جنرل می نویسند که ترکیب جاریه ریاست نواب پس قیام است
 نه از آن حفاظت شهر از دشمنان بیرونی حاصل و نه اجرای عمل
 اندرونی از باعث رواج تغلب و تعدی لایق و از جهت
 بد عملی نه در تحضیل ملکی و از سبب رشوت ستانی علانیه نه در بحال
 عدالت قابل است و بالکل ناکارده کاری در مجاری کو توانی
 بهر آنکه چنان خلائی بر خوشی است و کنت کورنر که امور عمده
 نظم

نظم ملکی و اجرایی نیک عملی در صورت صرف بکار رفتن سرکار کمپنی
تمام حکومت ملکی و فوجی شهر در قبضه خود میسر می‌توان نمود
در مقصورت کورنر فرمود که بر سرکار کمپنی لازم و همچنان حقیقت
هم حاصل دارد که آن امور را بجا آورد. ^{مورخ گوید}

که اینجا باز همان تعلیم معمولی را نهایت صاف و اقرار شده می‌نام
کورنر به بی‌باکی بران رای زده گفت که اینمغنی قابل اجرت
یعنی بد عملی رئیس اورا مستحق اخراجش می‌ازد بلکه لازم می‌آید
خواه این اخراج بر سرکار کمپنی فقط محصور باشد اگر تعهد اجراء
در دست سرکار کمپنی منوط باشد و یا از جهت تمام عالم است
در صورتیکه این اجازت هم چنان کشاده در باشد همچنانکه
وسیع اند و لایل و براهین آن که این پایه بران قائم ساخته
شده است در قیاس کورنر منبئی در آمد که رسیدن ما در سور
برای نصب این انقلاب فایده خواهد بخشید و در آخر ماه ^{امریل}

منبني را گذشته بتاريخ دوم مئی در سورت فایز گشت بعد از
 قصد حصول اعانت از کسانیکه مدخلت و سخنشان در دل
 نواب نهايت موثر بود از نواب بتاريخ نهم مئی سلسله
 جنبان کردید و تا دوازدهم برای خاص نمودن در دادن
 جواب مهلتی داد و بروز ملاقات نواب ظاهر گشت
 که بعد از قبول نمودن این معامله زیت مادشوار خواهد شد
 نه صرف از باعث مذلت ذاتی بلکه مسلمانان از من نفرت
 خواهند گزید اگر من تسلیم درمکه را بقومي که از دین دیگر بهره دارند
 جانیر دارم مورخ گوید حالا امور ضروری برای انصراف
 این انقلاب بدون نظر بر حصول قبولیت نواب اجرا یافت
 و بر آوردن جمیعت نواب از جای متعین گاه شهر و گرفتن
 شهر را از جمیعت خود روز دوم شروع گشت العرض ما بین
 همین عرصه در خاطر نواب القاشد و گذارش هوا خوانان

نیز بر سر اذعان آورد که مخالفت درین امر محض بی فایده است لازم است
 نه اطاعت را بمقتضای وقت احتیاطاً باید کرد چنانچه از استرضای خود
 اطلاع داد و روز دوم عهد نامه از طرفین بدستخط فایز گشت و این عهد نامه
 از نزد کورنر جنرال ساخته و طیار آمده بود و بی تبدیل و تغییر همان
 بواجب دستخط رسید بنواب این ریاست استعفا داده حکومت ^{ملک}
 وفوجی با محاصل کلیه از خود دور کرده و قبضه سرکار عظمی مدار
 گذشت و سرکار کمپنی یک یک روپیه سالیانه موه حصه پنج تقایم است
 داخل بعد وضع رقم ماهوار و حصه چهارم مرطبه و خرج تحصیل محاصل
 دادن بنواب و وارثان او در قومه خویش قبول ساخت هرگاه
 اختیار ریاست اینگونه در دست اکثر نران افتد و برای اجرای عدا
 و کوتوالی و برای تحصیل داخل و بی بی تجارت کمپنی قانونی طرح
 و بنظر همین معنی کورنر جنرال و و امر معظم را کسی نباید یعنی برخاسته
 از عده است شخص خاص علیحدہ علیحدہ مامور باشند و کسان مامورین

چنان اقتدار داده آید که حتی الامکان با اقتدار یک کار بر دوزان بنگار
 حاصل است مانا کرد و در این صورت حاجت شرح و بسط ندارد
 نواب از تمام حکمت و اقتدار بر چیده شد و فقط را بته خوار کرد
 عظمت مدار را قیامند بر نیم سر کار کمینی بر خود و جب انکاشت
 گریه بر اندین را بازی لعبانه ساخته بر سندیگان ایشانیده
 و این تازی و نهید و گویا اکنون از سر کار کمینی اقرار صورت گرفت
 زیرا باین تمام جاه جلال و بهمان تو زک و اجلازل بر سندیگن است
 گریه این بچاره بعد از خلع ریاست دوا بی تمام اقتدار بادشانه
 برای بیکر و دریافت شکل عظیم تر و خاطر مستقر بود که هر نوع از بار
 حصه چهارم مرطبه را نمی یابند کاینوا ریحی که حفاظت از سر کار عظمت
 توقع داشت گذشتن حصه چهارم خود را به کمال استمرضا ظاهر است
 اما از پیشوا این کار بچنین سهولت هدست نکشت
 مقدمه دوم درباره اخراج نواب ارکات

۱۰
 کوٹ درگزران درکتابہ متضمن مقدمات کلیتہ موسومہ کورنر کونسل حیدرآباد
 مورخہ سیدیم اکتوبر ۱۹۷۱ء نوشتہ اند کہ بہ کورنر جنرل پیش از رو انکی
 در مملکتہ بر ما موری عہدہ خود بنابر وقفہ ساختن چند روزہ در حیدرآباد
 ایما ساختہ ام بنظر انیکہ در اتفاقا کرون بر دل تو اب ایک کاٹ اقبال طرح
 اصلاح عہد نامہ انفصال یافتہ در ۱۹۷۱ء ساعی باشد لارڈ ہوپرٹ
 در ان زمان از عہدہ مدراس موقوف شدہ طلب شدہ بود چ لارڈ
 مذکور با کورنر بنکالہ در باب تقریر ترکیب کہ برای حصول طرح اصلاح
 نامہ بر گزیدہ بود منافاتی داشت با وجود این معنی در گزران میگویند
 کہ کاشکی سعی بلیغ لارڈ ہوپرٹ برای اجرای این کار کافی و کار گذار
 می بود اما در قیاس با سبب از کتاب ترکیب مجوزہ نیک انجام نداشت
 بخشید و لارڈ مارنٹین صاحب اگر آن امر را با نظر ام با حصول
 دیگر کہ نامہ آن باشد با تمام خواهند رسانید ہر اثنیہ در سہ کار
 مکلفی خدمات ضروریہ بجا خواهند آورد اما چونکہ نزد ما طرح نمودن

اعتماد خود در ایفای اقرارات عهدنامه بر دل روسای هند ضرور بود یعنی
 به کمال نام آوری و کار پر داری لار و کر نو اس تقریفات در صورت
 لار و مارنطین را اجازت نمیدهم که بجز فهایش نوعی دیگر در افتاد
 قبولیت بندوبست تازه بر دل نواب و جبهه میبخت باشند
 مورخ گوید که سخنان دیوانان و کران بکوش دادن طرفه لطیفی
 یعنی با هدی که متفق شده گفته اند که آئین ایفای کامل اقرارات تمام
 بنظر ناموری بوقت مرجعیت کر نو اس برای حصول اعتماد بر او
 باقی است و اکنون غایت آن ایفا حصول انجامید لیکن در زمانیکه
 کمپنی را قوتی حاصل نبود از حصول چنین اعتماد کنار گزیده بی اعتنا
 داشت اما هیچیک وجه حاصل نیست که درین زمان به لحاظ کلام
 اذیت از دست دادن همان اعتماد را اندیشناک بوده است
 و علاوه برین محل استفاد دیگر نیست که آیروسای هندی بر کمپنی
 یا بر کسی دیگر و مقدمه آن اس مراتب عهدنامه در صورتیکه خانی از غرض

اعتمادتین و دیانت که حرفیانت در تصور و خیالشان بنیت داشته
 در محاکمه کورنر جنرل و امالی کونسل شکاکه مورخ چهارم
 جولای ۱۸۹۱ء به حکام ولایت گذارش یافت که بحج و جبر و در حین
 کورنر جنرل در سلسله جنابانی سوال و جواب بنواب ابرکات به اراده
 حصول مامول شهادت در باب اصلاح عهدنامه ۱۸۹۲ء همچو اسبابی نورزید آقا
 کورنر جنرل بنواب درین امر آنقدر متنفذ یافت که خود را از تمام
 حصول قبولیت نواب در آن زمان مایوس ساخت مورخ گوید
 که از سواد همین خط و عده انیم یعنی نیم سبب است که متعاقب آن از
 رویدادی که فیما بین کورنر و نواب گذشت آگاهی مفصل خواهد
 کردید آقا تا هنوز این وعده بدرجه ایفا نرسید
 کورنر جنرل در ۱۹۹۱ء باز به چنای پل کیل و همان زمان بامیسور
 کردید آن زمان در خاطر آمد که از سر نو بنواب در باب تبدلات
 که خواستش آن بجوش میداشتندی بر سر اصرار آمدن را وقت

خوب سیده است و تئامه واقعه شب ۹۲ برای گرفتن عمل و خلصید و
 ملکی در حالت جنگ واقع گردید حقیقتی بخشیده و درین امر نواب
 و پدرش هر یکی از پس کمره بوده نفرت شدید نمودار میگردید و در
 توقعی پیدا گشت در نگاه آوردن درجه انجام و خاطر بر تیره باز
 کمپنی که ازین زیر بار و در کشاکش اند ببول شایسته تاثیر می خواستند
 کورنر جنرال بنواب عالی نمود که اختیار کلی آن محکمت که به عنوان
 پیشکش در سر کار کمپنی در آن زمان رهن بود کمپنی را تسلیم سازند و در
 این معنی بنواب بارشروط تسلیم ملک که مقید است سبکدوش شده
 معذور خواهد ماند و ما و رای این معنی گذاشتن در غرض کمپنی بعضی قوم
 تملک را که بجمعه و ملک بی هزار و چهل هون بود اقرار می بمان
 مراتب تملک خط موخره پست چهارم این بنای بنواب عالی گشت بنواب
 بر همان روش در مکاتبه تباریج سیزدهم می جواب داد و مورخ گوید
 چونکه سرتیگ پٹن در دست آمد و کارزار موقوف گشت اندیشه

گرفتن ملک از دل نواب بدررفت و مستقیماً به بزرگمهر نامه قایل شد
 گفت که این عهد نامه بآن خوبی و دانشمندی عار شده است
 مگر بزرگمهر آن را نپذیرفت و فایده جانبین را نخواست و بزرگمهر را
 بفضل الهی جلال از آن احتیاجی نمانده است اما بزرگمهر این هم اگر در آن
 ملک هم حاجتی داشت و تسلیم آن در صورتیکه ده حصه هم زیاده ^{تکلیف}
 بر من عاید می‌گشت آن را بطیب خاطر کوار امید داشتم مگر حاشا که ^{در}
 تغیر در عهد نامه قبول سازم بلکه گنجایشش که در یک حرف هم تغیری ^{دارم}
 و انور دیگر هم باعث بودند که نواب همواره بر آن تکیه کرده خود
 مقید می‌داشت یعنی با سادب بزرگان مغر و خویش که سوادین
 ته نامه از دست ایشان نماند کشته منظور و بجا آوردی وصیت بدر
 بزرگوار که بنظر من زکی‌شان التزام بر وصایایش واجب نیست
 ضرورتی ندارد و بپیش لار و صاحب تقریری دیگر که آن را
 بدست خود خاطر نشین نمیده باشد طرح خست و همین تکرار

از مخزن خاطر ما بر پشت استنباط نموده چه آنها محتججه و تجربه کرده را همواره
 باقیها مناسبت خود داشته اند گفت که اغماض داشتن بر این حالات جائز
 نتوانم داشت یعنی همین امور بد آنکه بر دل شما القا خواهد شد که این
 نخبه نامه که نقصان را بطرف آن نسبت داده اند زیاده از نیست
 سال با امتحان رسید و بدون فرق یک حرف هم در آن زمان تنها
 برای تمام مقدمات جزوی و موجوده کافی نکشت بلکه به ادای تمام
 شرایط مشروطه خود با اتفاق بی تعرض کار کند و آمد و همچنان
 گفتن هم میتوانم که چنین سوادی در کسی زمان و کدام ملک نکشته
 باشد کوش در کران در مکان به سرکاری میشود
 ریاست جنایا پین مؤرخه پنجم خون نوشته اند که ما را از تحریر بلاد و مار
 اگر حاصل شده است که نواب بقلان به تعرض اصلاح نه نامه و
 ۹۲ که بارها از این سوال این معنی گردید قایم پس ما و امیکه ما می
 که چون نواب خود مقرر این معنی است که نواب را بگرفتند پیشکشی از روی

برات از تعلقاتی که ادای رقم پیشکش برانها محول است عادت دارد
 میگوئیم که همیشه بر این عادت هم مخالف صورت سواد عهد نامه
 منافی خطاب و مضمون آن نکش پس حکم میارزم که مجبور درود
 این خط در گرفتن تمام تعلقات یا حصه از آن که محصل آن بر امر یک محال است
 کفاف نماید بذولت ضرور سازند و آن تعلقات را در قصبه
 خویش در رند و داخل آن را تحصیل کرده باشند تا که کمپی از حصول
 اطمینانی که برای جواب دهی مطابق ته نامه حاصل است در صورت
 تصور نواب از ادای پیشکش مهجور نکرد و دوازده ماه مهتم
 فی الفور نواب آگاه سازند و رز حکمی که درین امر رسیده است
 بنواب اطلاع دهند مناسب اقرار محققه در کمر آن در مقدمه است
 نمودن نواب بر تعلقه است هر گونه باظهار ذیل واقع از نواب
 در خطی رسیدیم به این که در قابل ملاحظه است یعنی نواب
 مع و مباشات که مکاتبه کورنر همان مضمون را در نگاه نواب آورده

پایخ گذارشته میگوید که من بلاشبکه شکسوخوارم و پادشاه
 شمارا مطمئن میسازم که یک درعه زمین از تعلقات مطابق
 نامه ۹۲^ا هرگز صراحتاً یا مخفیانه نخواهد احدی از طرف من یا از
 اطلاع من نیت و داده شد و چون که این ماجرا را سنجیده ظاهر شد
 توقع دارم که باز در نتیجه از من حاجت ابرام بطور دیگر نبوده
 باشد کورنر چینا پتن در مقدمه صدور حکم صاحبان ولایت
 نتایج گرفتن تعلقات و بقیه نبند و بستهای دیگر تحریر نمود که خط
 مورخه شانزدهم جون ۹۹^ا موسوم کورنر جنرل هنوز در حالت
 مشطوره است که از مطمح نظر دریافت فراغت نیافته است
 مگر ما را ضرورت است که مکرر و با اصرار درین امر ابرام سازیم
 که هیچکس محافظت کامل و کار گذار در اصلاح درستی و فلاح اکثر
 در کار نامک از نامه ۹۲^ا حاصل نمیشود و عملداری و وعده را بر
 که در آنست باشند از غیر امکان ساقط است که در مملکت

یکسده خرابی کلی را دور سازد تباریخ سیر و هم
 چون مالکین ولایت بکودن جزای ارقام ساختند که در صورت
 ششویج حبک با بیوس سلطان هر یک ملک مخصوصه نواب و رکات
 در اجه چنجا و رلا محاله در قبضه کشی خواهد افتاد پس حکم مانا قدا
 که بدون صدور حکم مخصوصه و مجذوم آن مملکت مارا با ستر
 از دست ندهند تا مارا اصلاح نظم و نسق بر نهین رؤسارا
 از خرابی های واقعه در داخل فرصت کافی هدایت کرد و کور
 تباریخ پست پنجم جنوبی نشسته می نویسد که مدت کوتاهی کارزار
 حاجت غضب حکومت ملک نواب رکات و راجه چنجا و
 در سرکار عظمت مدار باقی نگذاشت و انجام گرفتن ملک در خیال
 در رسانیدن به داخل دیار آن ضرورت از بس کوتاهی می شنود
 و متعاقب این در حقیقت واقعه چنجا و رو کرناک هر چه
 طمع نظر و شش با دست اطلاع خواهیم ساخت و هنوز بغور تمام

در مقدمات آن خایض ام و میدانم که در اصلاح و درستی کامل
 بمقدمات سرکار ما در جهان اصلاح کجایشی نواب را که بایستد
 ستمین و حص حصین خود بدکشت تلجاجی راجه و جنج و نور
 و ام سنگه خلف او بدکشت ریاست قرار گرفت و از کردار
 این رئیس انگریزان را بسیار کم اطمینان بودی چه بعد
 مصالحه سرنک پٹن لاردر کونولس در ۹۲^{۹۲} طمع نمود که
 به حکومت ملک بطرف راجه مسطور تردد حاصل
 الی ریاست بنگاله را در خیال آمد که هر چند ارتکاب چنین امر
 مشتمل بخطا و سهو باشد که در حالت موجوده هم نهایت لایق
 اما در حال موجود مقتضای لیاقت و مناسب ناموری انگریزان
 که مراحم ذاتی را فرو گذاشت نمایند و انیمغنی از آن بهتر است
 که هر کردن خویش با الزام صدور نشد و بدست بسته باشند
 پس از راجه مسطور عهدنامه واقع و از رد هم جولای ۱۸۵۸^{۱۸۵۸} انفسا

یافت و مملکت راجه مذکور که مثال که نامک دریم بک و رقبه
 دخل کسی که آمده بود و اینجهان اقدار و اختیار سپید بر آید
 خست

حقیقت تازه مرغوبه خاطر ظهور و شیوع یافت یعنی امر سنگ
 وراثت مسند نشینی حجاب و باستحقاق شرعی نداشت بلکه
 سر فوجی پس رفتی حاجی بود و تحقیق حقیقت این بر دور
 بهیم ماند و کو اغذ این معاند نبود یعنی مجموعاً خطه ماند و مرا
 نگامی حاصل نیست که چگونه و بجه و لین این معنی بر هر که انفصال قرار
 گرفت اما همین قدر در خطه نماند است که بر عزل امر سنگ و بر
 سر فوجی بجای او قایل شده اند و سر فوجی آنجالی داشت که اگر میرزا
 بهشتی نامی که در این خطه ایطی که او را امور سازند نامی
 و العین است به عت کلی در آید الغرض به خطه خطه
 بعل آمد و عهد نامه مؤخریت ختم برقرار گرفت و در

راجه مذکور نام اقتدار ریاست خود را ترک داده و ایام قدیم را
انگیز محول ساخت و برای راجه سالیانه یک هجده هزار روپیه
نیم بقایای مداخل بعد و نفع اخراجات قرار یافت
مبارنج شاهردهم آبریل سنه ۱۸۰۷ کورنر بعضی خطوط و کواغذ را که در
ضبطی محلات سرنک پٹن در دست انگیزان افتاده بودند
کورنر چنا پٹن ارسال نمود و این سودات از مکاتبی که مابین
هر دو مکتب میجیم میزد و سپرد و سلطان میور جاری بود تعلق
داشت کورنر خبرل به لار و کلیو ایما نمود که این حالات را که
نشان آن ازین کواغذات مستبظ میشود به تعجیل تمام تفحص
سازند و فهرست بآمی شواهد نیز روانه گردید که شهادت
آنها بکوشش و میل تمام که منظور نظر بود حاصل سازند و این معاملة
متنازع فیہ را از عرصه کامل که در دل خود کورنر نهیل ثابت خسته
جاداده بود و حتی الامکان کوشش مبذول داشت که لار و کلیو

بنحیث آن رنجائی کرد و در آن خط نوشت که تفحص بغور در شهادت
 سزاوارست این کو اعدایت کفایت می نماید و پاب و قوع و سائل
 محنتیه بین این عماید بطور متیقن کامل تصدیق نداد بلکه تحقیق نماید
 اذعان خاطر حاصل گشت که غایت از غر است جاریه از چنان
 والا جا و عمده الامر خاصه و اسپین آنها میلان به عداد
 و رغبت در انهدام سود و بهبود انگیزان بود پس حقیقت
 ثبوت مستنبطه ازین کو اعداات برای تبریه ~~سزاوارست~~
 در رفع الزام انعدام تمام اقتدار چنین رئیس ان فراموش
 و غیر متدین فی الحقیقه کافی و وافی است تا سر مایه ایالت
 آن ملک را که درینجا سه کارکنی بران تصرف دارند و فرسخ پیمانه
 دیگر محدود معاونان زند و باز در ادکتاب مطالب بر خطر دعا
 و کفران زند بر اینهم کورن را در خاطر خطور کرد که این کار
 اغماضی در اخذ ملک از رئیس شش از تفحص کامل با تجمل در تبه کنی

زیاده تر مناسب تصور است آقامی نویسند که اگر چه فی الحقیقت
تأکید مراتب تفحص تعویق در اخذ تکلیف مرکوز خاطر و است برین
ضرورتی ندارد که از اینجا در است هم سوری که بجز این
آن آخر ضرور خواهد افتاد آماده و مهیا بوده باشند

فی الحقیقه بی هیچیک امر مثل ظهور اتفاقی این احوال در بین
وقت زیاده تر معجز و محمود تصور نکند و این معنی را کورتر هم
بفرج خاطر او را بخواهد گفت و اما یک احکامات مال هر سکه کو
در کمر آن در معاملت متعلقه کپنی با بواب در عین تجویز پیش نظر من بود
این مکانات حالات سعیده را بر من ظاهر شد مورخ گوید
هرگاه دل کورتر جنزل و مه و کمه او در ریاست هند در غصب
کرناٹ میطپید و دندان طمع بران سپید میگردید و بجز خصل
عذری معقول اندیشه ناک بودندی و در پناختی بیتی آنها عذر
بیشتر قریب است آمد و کار بر دازان هند را بجوش و خروش

بحر کشتی است البته همان حالات کشتی را که قلبشان در آید
 حقیقت و انجمنی از لوث حمایت و جانب داری بر کنار است بر نفس
 شدیده خواهد انگیزت دستا و نیری چند که بعضی سجنان
 آسمانی و دشت از چندین مکاتیب مابین حضور که این لقب را خود
 پیو برای خود قرار داده بود و هر دو و کلای او یعنی غلام علیخان
 و علی رضا خان که در ۹۲ هجری همراه پسران سلطان به چین پیش
 رفته بودند که نشسته منتظر گشت و ما و رای آن دو قطع دیگر می
 از طرف وکیل که پس از وکلای مذکور که متعاقب آن وکلا از جانب
 سلطان مامور و قطعه دیگر که خود از طرف عمدة الامر ایشام احد
 مضمون بود بر آمد از جمله صورت حالی در اینجا هم تر نظم گشت
 یعنی کشتی که در راه دارد و دیگر نیز میلان که به نسبت به فحاش
 افتادن از اعداء پیو سلطان در دست سرکار کمین
 از دست و گشت و مدح و عناء خود را معاف نخواهند داشت

و خواهند گفت که حصول چنین شهادت بمطلبی که میجوید
 کمینی را اسان و سهیل تر آید پس دل من را غلبه نماید که ما این
 انفعنی الشیخ و معنی یعنی تهذیب اخلاق و فلسفیت و خوا
 در یورسب میدان شایع و ترقی کرده است که حکام یورسب
 توده طوفان شهادت جانبر نخواهند داشت گو که ازان کجا
 حریف بازی ریاست دیگری باشند و گرفتیم که این آیام چند
 قریب به آن زمانیت که اینگونه ترکیب حکمت نامی ریاست
 دران آیام طرحی میشت و فی الحقیقه ترقی در خوبی معانی
 و حسن رویه در امور ریاست چندان لنگانه راه میرود که کجا
 کنجایش است که تهذیب ریاست شد این اتهام جعل از خود دو
 افکنده باشد اما حال سرکار کمینی چنین بوده است که راجع
 کار میزاری آن سرکار چندین کس مشغول و اغلب اکثری از آن
 بارش این طوفان از در انکار آمدندی و زمره که در صد

این فعل با فعل فراوان جایز نداشتی اگر چه در بعضی مقام حصول
 چنین فعل اسان یافتندی اما در اکثر مقام حصول مطالب
 مرغوبه شان کنجایش نداشتی و حقا که حقیقت لذت و خوشنودین
 نیست که قطع نظر از محاسن سئآت این نیز کوار هم باشد
 عیوب برکنار اما محاسن صفات او صریحا و علانیه چندین
 مخالف باین اطوار است که بی شائبه تکلف میتوان گفت
 که صدور این فعل از وضوح مستبعد و دور که از احادیث
 مسلم الثبوت صدورش غیر متصور باشد پس با وجود آن
 خوشش که در طبیعت خود داشت و با وصف حصول چنین
 ملکته انصرام مطالبه می نماید اگر کسی خبر محول دیدی خوبی
 در دل خود ببرد بی نهایتیم محال است که چنین شهادت غلط
 بنظر حصول مرغوبه خود طرح سازد اما اینگونه استدلال
 از نسبت دیگر مطارحات مشتمله عادت خواره قوما و خواص

عاصه نرد غیر اقوام و نرد کسیکه سبب توقع جانب در ری زرد
 بمفقود است زیاده تر کافی آمد یعنی آن کو اغذ میج معامله را ثبو
 ردین نه داشت پس چنانا اگر کو اغذات مذکوره در صد
 ثبوت مطلبی ساخته میشد یقیناً بر حالت کدائی نمی بود و در
 بالکن آن اثبات تویی و مخصوص نمودار میبخت پس
 همیشه اثبات انیمعی که اشتباه آن کاغذ بالکلیه میباید بود
 چه بروشیکه آن را تخص کرده بودند قابل تأمل بود

مطالبیکه بر و کیدان مرسوله هم کاب سران خویش بنیایین
 محول کرده یکی از آن مرغوب طبعش این بود که در هر گونه اخبار
 و آثار آنجا آگاهی میبخت بر شایسته بداد آن اخبار مخفی
 که نقشه قلمش مثل باشد ماسور شدیم برای تحریر
 از جمله رویدادیکه و کیدان را در ارسال
 تعلیم گردید
 آن محل کنجایش داشت رفتاری بود که نواب کاط باشا را
 و وکیلان

و کینه ای بس لولک داشت و معاشرتی بود که فیما بین از طرفین در ^{محتش} ^{محتش}
 بهر ایافت و در ذکر حال معاشرت مکاتباتیکه بر آورده شد و غیر ^{آن}
 به خیل رسید که ظاهرا همین مکاتبات ثبت الزام را بر دست ^{بسیار}
 و الاجاه و عده الامر که قائم مقامش باشد می افکند
 بدانکه این معنی قابل ادراک است یعنی لا رد کر نواس برگاه ^{ثیور}
 بجالتی انداخت که بنظر ضعف او صورت اندیشه آینده ^{در چاه}
 محو ساخت و به طیب خاطر همین اراده را یعنی دل ^{ثیور} را بتا ^{بسیار}
 قلبی بطرف خود کشیدن و اگر امکافی داشته باشد میل ^{خاطر}
 تجرک رعایت و سجا و تعلق و وفادری خواهی انگریزان
 مایل ساختن به ترو معهود نمود و چنین روش را بانواب ^ن
 و الاجاه هم ^{ترب} نمود با آنکه این نواب از خاندان ^{سلطان} ^{ثیور}
 نقصان نشدید و عنقه های شدید کشیده بود و همواره ^{بسمت}
 بنظر که اهتیت و نفرت کلی میدید حین سباب دیگر نذر آن ^{بسیار}

زینکشت که از آن ایامی لار و کونواس بر غمت انعام بر خاطر
 و آب حای داد یعنی نبر کی و قدرت طپو به آن نوبت و آن
 توفی گرفته بود که هر یکی بولای خاطرش را بجان خریدی به
 شمدی و علی الرغم آن این نواب خود را در آثرمان در دین
 و حقارتی میدید و در دایره روسای هند خوشتن را بجز
 چکاره نمی فهمید و در تنسیق رسل و سایل با هر یکی از مبادرا
 بنظر افتخار دل امیدوار خود را تسلی می بخشید و خاصه از کس
 دیده عالم از ملاحظه وسعت رتبه آنها خیره بود یعنی سلطان
 سیور که شوکت و اہبت نواب را بیفزود چون در خاطر نواب
 نشست که در حق ما امر اسم محبوس باشد ساخت و مثل
 روسای دیگر علی المساوت مراتب رفتار ما من جاری داشت
 و الحق همین امر انگریزان را در انصرام مطلبشان مزاحم است
 یعنی نواب را از اقتدار ریاست بر چین و اورا و دودمان

در منزل انداختن و آنها را بحالت علوفه خواران ریاستی بجا انداخته
 برداشت در صورت فی الحقیقه در اجرای مراسم معاشرت
 پادشاهی سلطان میسر با شمول حالات دیگر که همان احوال
 در چشم جهان او را بطور رؤسا نمودار ساخت پیش از پیش
 آرزو مند گشت و صورت این معنی خود بر دل او جا گرفت و
 له فی الواقع در میان ما و اخرج و اندام ما همین مطارحه
 و مباشرت با ملی و مزاحمی بوده است . . . نوار قبضه شیر
 تا بودن شاهزادگان در چنان پلین به وثوق و ایقان محبت نجیب
 در دل سلطان پیدا کردن و بنحو آتش و جذب محبت او را بطور
 خود کشیدن با بنده و شهباز میزدول داشت و عبادت جاریه
 و خدمت الی مشرق که شامل به تعلقات غیر محصور و متضمن بپایه
 بر عرومی باشد هرگز در خاطر مخطور نشود که با این حالت
 به کلمات سرد و افسرده متکلم بوده باشد

و نیز این حقیقت را از خاطر نباید دارد که آن خطوط بکلمات مستند
 نوابش تمل نبود بلکه بیان و کلام خود مفسر آن کلمات بوده است
 و نیز و کلامی هند در اظهار مطالب بخدمت مطاعان خویش کمتر از
 حقیقت واقعی سر و کار دارند و حتی الامکان بتقریب حذب
 نواید ذاتی خویش سلسله مبالغه را از دست نمیکند دارند خاصه
 در صورتیکه خیال پیرایمون خاطرشان مرتب است که اینمغ
 مطاع ایشان را مطبوع طبع خواهد کرد و کلامی را اقتصاری
 در حالیکه حالی دارند که این معنی خالی را در غمت مطاع می باشد
 اکنون شیرازه حکمی الفاظ که و کلامی شبهه از زبان نواب
 و هر شش تفسیر ساخت هر نوع است و بحد و است و کش آن
 بعل آید بجز کلمات دوستانه و عبارات پر مبالغه ممکن نیست
 که از آن چیزی دیگر مستنبط کرد و بلکه خود مترجم فارسی سرکار
 کمپنی که ترجمانی او را کورنر جنرل منظور نمود و در اهمیت خویش را

فتنه تنبیه شهادت طرمانه از آن کو اغذ مفسور شد با این
 بر زبان آورد که صداقت اظهار سفران ارباب بندش مطاع
 غده در هیچ حالت محل اعتبار ندارد و در شکلی از اظهار خوشی
 و کلا در بیان حقیقت معاشرت گذشته باشد از او کان و نوا
 بحضور کرنیل دفتین چنین کلماتی را بگفتند و بختند که
 ساختگی آن ظاهر شد و همین حال در تضعیف صداقت
 کلام شان مایل و راجع است پس از اینجا ثبوت حرکات نوا
 اگر تنها بر تحریرشان منحصر بوده باشد چنانکه نه شهادت
 و شتبه نخواهد بود و آله حکیم خلجانی دیگر نیست اگر چه
 اظهار و کلام ایشان در کمالش ندارد و بر اینهم صورت خطوط
 طرمانه و در مورد مسایله بهر تخیله است که در این خطوط
 بر عبارات رسمی معامله کلام در دستمانه و اخلاق مجبانه نوا
 هیچ چیز مندرج نبود و در اظهار بهر صورت و این عبارت

در این اول اظهار شهادت از میان دو وکیل نظر آنیکه توجیه
مستحق طوط خویش را بخوبتر وجه منکشف خواهند نمود طرح
مورخ گوید که در دریافت مراتب شهادت

نظر بر چند وجوآت ملحوظ باید داشت یعنی اول آنیکه انیموم
از اهل بی مشرق بودند و در بیان اظهار خود پیش آن مردم
که بر آنها سلسله یم و امیدشان بسته بانشاف حقیقت و اتمی
کثر عادت جاری دارند و توجه خالص خویش به اتباع کلام
باتأثیر رغبت و عدم رغبت بر دلایلی همان اکابر که در اختیار
انها صلاح و فلاح کونید و موقوف مبذول دارند دوم آنیکه
اطاعت که در این آیام و این مذکور را در سر کار عظمت دارد
و نیز به تر تصور آن از اندکی غیر ممکن بود و چونکه از مردم
ریاضت خالصان یکم مذمات ایشان را نپذیرم بابت
بهر در مر معاششان مسدود گشت و صرف معیشت آنها

بر ما هوار سر کار مکنی منحصر کردید عباداً باشد و قوی این
 تصایب و بلائی دنیا می انداخت مقصود کلی همین بود که امر
 غریب است سر کار عظمت مدار پدید آمد همان زمان بنظر خوشنویس
 شان تصدیق آن امر را جلوه دادند و غرض شان درین
 درجت جوی میل طایع می شود و الاجاه و عده الامر انا کام بود
 پس در نجات اگر صورت شهادت بخواهی مراد سر کار مکنی
 وابسته بر اقرار آنها می بود و حقا که نزد این عادل چنین شهادت
 کی محل ثبوت و تحقیق میداشت اما چونکه علی الرغم این معنی
 شهادت بخواهی دانست و منافعی رود و بهیچ وجه خود دید
 گشت هر آینه در عقیدت ما یار از ثبوت حقیقت و صداقت
 زیاده ترش یگان آمد چو که در اظهار شهادت
 منظوره جو اندیشه بدست دادن پیرامون خاطر گشت
 و بنظر دفع آن طمانیت کرده گفت که شمارا در سعی برای حصول

و قاضی خلیف بن محمد انشائی که میری بنویم هرگز حرف الزام
 بهت نداشت شما بر صوفی خاطر با عاید نخواهد گشت با اینکه نوعی قبحه خالی
 داشتند که با وجود استرضای خاطر پیش حکام ارباب شریعت
 عادتاً چه چیز را می باشد برانیم اقرار محکم با الفاظ مستحکم
 با و کلامیان آوردند که اگر یک نوع اراده اخفای صداقت
 بظهور خواهد رسید آخر تمام مورد بهی عتاب اکثرینان خواهد
 گردید الغرض ازین هر دو وکیل علی رضا در یورو غلام علیخان
 در سرنک پلن بود و علی رضا چندان مباحثت بداشت
 اولاً استفسار از و بجهل آمد و صاحبان مامور الحذمت در ^{حقیقت}
 نامه خویش بخدمت که از ارقام نمودند که ما را اطلاع نمیدانند
 اینست که علی رضا ازینست تحقیقه واقع صد اقت ثبوت
 مایل بود و نهایت غلام علی بظهور آوردند که سعی بهود
 در اخفای حقیقت حال می نمود و بهر حال شهادت هر دو

تصدیق یکسان هم که با فرض از آن کو اغذ مستنبط کرد و مستنبط
 بر است بلکه علی الرغم آن رفع بدکامانی میبایست
 و علی رضا در مقدمه شهادت دیگر که ظاهر نمود از آن باب متهم
 فارسی در آگاهی نامه خود انبیا ه ساخت که تفسیر مکاتیب
 مرقوم گشته در باب کلمات اتحاد و خصوصیت مصدر از اول
 و عمدة الامر از و کلا از بسعت یافته است و وقوع حقیقی
 که از چنین کلمات مستنبط کرد و بر آن کما اعتماد داشته شود
 و این قیاس از علی رضا تصدیق گرفت و در برابر این کلام
 منکر است و قبول داشت که فی الواقع عادت و کلا چنین است
 یعنی کلماتیکه از روی محبت بر زبان آورند اس جاربی میبایست
 و از بیان و الا جاه تراوش میبایست بنظر سرور خاطر سلطان
 بسط و شرح در آن کلام جایز داشتی و فی الواقع گفته اند
 در محقق آمده که هر آینه مباحثت در سخنان دوستی است

بخت طاعت اینجا است در مکاتباتیک
 تمام نواب منسوب بود یعنی سلطان رازداران دین ملک
 باخت و او را در مورثت با اهل اسلام بستود و بعضی از
 از و کلا بزبان نواب محمول بود و اخفا و رازداری آن را بر
 نواب بران مضاعف نمود مورخ گوید که از اینجا که
 این تمامی راز زبان و کلا صادر شد پس کجا قابلیت ثبوت دارد
 و در آگاهی نامه همین و کلا بعضی سخنان را که بکر نیل و فطین
 منسوب ساخته شده عجب که همین و تیره کلمات صدر هم ^{والا} ^{جاء}
 و پس از آن نسبت داده باشند و گرفتیم که این حقایق ^{همیکه}
 صداقت و رسم و زنت بر اینهم خالی از الزام است یعنی
 یثیور اگر کن دین ملک بیاعتن که یکی از تعارفات نهایت
 بسند ^{بنا} دل متعصب او بود چه جرم و او را در اتفاق مسلمانان
 ستودن چه گناه است و کنجایش دارد که هر کوز نوابان نصایح

اما که خاطرش بنظر مهربان اتحاد و تنصوری که بارها بر زبان و استیلا
 دیگران جاری گشت که صلاح و فلاح جانبین متحد است بود
 - اخباریکه نواب باخباران متهم گشت

هر آینه نوحیه این امر از بس آن تر نبوده است چه که هر حال
 این اخبار نه بخیاں فاسد بلکه به اراده خوب قیام اتحاد
 مابین شیو و انگه نیز که در آن زمان اکثرینان خود آرزو مند
 چنین امور بودند بی رسانیده باشد و از آنجا که نواب مطلع
 گشت که نوعی سوءظنی از مرسلاتیکه در میان ریاست میسور
 و مرثیه جاریست در دل اکثرینان اختلاف ایجاد و نواب بطا
 از سر نصیحت برخاست و گفت که ایها از نیگونه پیغام و سلام
 سیما مانند مدارالمهامی در موت مارکوس کر نوال خالی
 از مصلحت نه و چون وقوع جنگ با فراسیان شنید

و پورش بر بهیجری و پیران در نصیحت بر نیویک شود و ظاهر نمود

و کله بخوبش را از پیلچری برداری و ماسکت با فراسیت
 ناچندی موقوف سازی القعه تمامی صورت اخباری که اطلاع
 و مساوت صریح نام گشت همین بوده است ^{سخنیکه}
 درباره عدم اتحاد با انگریزان در ارتقا هی نامه شتمل بوده باین دو
 قابل وزن دادن و اعتماد کردن نیست یکی اینکه نزد و کلا بجز
 اندراج چنین سخنان خوبتر مقصور نبود که مطمح نظرشان همین
 بود که بر دل سلطان بجز این روش را هی پسندیده تر و مطبوع
 طبع نخواهد بود و دیگر اینکه اگر چه نواب با انگریزان اتحاد کامل
 و محبت شامل داشت اما بجاوت زمانه سازی کلی است
 نه باین قلبی او که بگمراهیت و نفرت با انگریز پرمیدانست
 و استکراه منظره رشت باشد

در باب هوراندیشم رموز منقرضه بخوبی عیان است که در حال
 چنین تهذیب اخلاق بمقتضای خاصیت ان فی بزمیت

سلطان و نواب تعلیم یافته باشند و ازین دست در ^{مجلس} ~~در~~
 بسیار وقیعت که در مقدمات جزوی بهم از سید ابراهیم و مبارک
 که در زورری بهر منجزند و نهان ساختن بر صورت محقق را
 بهر پده روز فتح خود میبهند چنانچه در مراسلات سلطان
 و وکیلان در زیر مقدمه معلومه امری مکنون متصور بوده و در ^{خاطر}
 اندیشه پیرامون گشته که در بطن این اصطلاح اسرار عمده را
 تعبیه ساخته اند اما پس از تفحص و تفتیش از شواهد درین امر
 امینان نوشته اند که چندین جا ازین الفاظ مندرجه ظاهراً
 از وصلت مجوزه مابین سلطان و والاحاجه مراد بوده است
 در زمانیکه وکلا در حنیانین بودند و دوباره
 صورت ملاقات مخفی با نواب به نوع نبوت آگاه ^{که}
 در حال اظهار شهادت بیک زبان و به ابراهیم ظاهر ^{شد}
 که همدان صحبت بجز کلمات دوستی و تعارفات رسمی هیچ

محبت میان نیامد و هیچ پیشیدن جوش محبت خود را
 باز آنکه نیران شاید یکی از حیل‌های مروزانه نواب نابیر جذب
 طغیان التفات سلطان مرکوز بوده باشد چه در حصول آن علم
 با در آن زمان صاحب غرض بود و نفعخواهی همین کمون خود تقرر
 اصطلاحات و رموز متضمن کتبایات مخفی پیش نمود اما سلطان
 آگاهی مشطوره نواب چندان بهائی و وزنی تنها و که بالکلیه
 از هر سواش خود را دور انداخت و جوابش مهمل گذاشت
 پس ازین قوی تر از کدام امر در تبریه جرم آگاهی نواب امید
 میتوان داشت که اینگونه ازین سمت تحریک می بود و جواب
 دیگر دران اغماضی و تعللی رو می نمود امینان باز نوشته اند که ما
 از غلام علی و میر صدر دین پور نیادلیوان او را ز منشی حبیب الله
 بهی رسای که از دیگران در رموز ریاست طیور زیاده تر
 ما هر شخص بعمل آوردیم اما چونکه در بطن اظهار صورت حقیقت

ثبوت نگردیم بگذراج حصه شهادت ایشان را در دفتر میسور
 نه انگاشتیم سواد این شهادت عدم ثبوت جرم مکاتیب موسوم
 بر پسر سلطان عرف طرح ساخت بکه عجز اکثرین بدو پیش
 شهادت دیگر با وصف بودن تمام دفتر میسور در دست
 موجود بودن الهی سرانجام سازان در اختیار کلی اکثرین
 منافی و منافقش را نمود در ساخت چرا که این معنی چگونه قابل
 اعتماد بوده باشد که مراسلات متضمن این جرایم جاری باشد
 و صورت وقوع خود را در دفتر یک جا بهم نشان ندید
 بر احوال نگفت مال که دل اکثرین بجلالاتی که قوی تر این را بگفته
 متعلق است جایی تلهف و تافت و بلکه در ایشان شال و پیر
 کسان بر غوبات و مطبوعات خویش جاذب و لب نبودن محرک
 مصلح که در ماده مستعد تاثیر تن بر دل آن را یاده تر موند
 از خیالات عدم اراده خود فریبی مامون نیستند و خلقت

انگریزان را با ایشان معاشرت و صحبت حاصل و انجام ناخوب
 خواہش انگریزان بر سر آنها دارد و حالتی ندارند کہ عقد بی محنت
 و سقط نامی طرحیہ انگریزان کہ خود مطاعان ایشان از آنها فریب
 بخورند با نامل قوت ادراک و سازند و ہمت کرہ کثرتی
 در خود نگہدارند و ملکہ تربیت آنها از قابلیت چنین فعل کنہ
 از کار خانہ طبع خانہ کہ مواد کامل از آن حاصل میتوان نمود متمتع
 و برخوردار نیستند و مطاعان ایشان را در رفتار با احتیاط
 پرداختن و آن بمطامحات را کہ از آن تہرئہ مرغوبات خود
 سازند تفتیش ساختن حاجتی و غرضی نیست و چون دل
 از ضبط و قیود ریائی افت در متحید خوش در حصول کامرا
 نو و بیوجہیات و بیایہ و زاریان میسازد و نفقہ بطعم بیجا
 در پی ہوس و باطاعت سرمی بند خلاصہ کار ہر دوزان
 کمبہی از سبب عدم وجود طبایع مدرک و نبودن اقلام دارستہ

درست خلایق مذهب که محکوم آنهاست تنها خالی از ایندیش است
 ر بنوده اند بلکه ایشان را بوجه و جبهه خوب تر حالی است
 که مسافت بعیده و وجوئات عاید حقیقت حال را چند
 از چشم الهی ولایت پوشیده است که اگر بر حالات
 رنگ آمیزی کرده ایشان را بنظر خوب بیند کجا محمل اندیش
 باقی باشد بلکه احدی را از دیوان آنجا اگر ارتباطی بوده باشد
 آن زمان او را بجای اندیش همه آرزو حاصل و در کامرانی
 بدریاب نتیجه هوس خود اندیش نخواهد بود
 طرفه انیت که در همگی انگریزان ناظران هند که از خواهی قیاس
 و فائز پر یعنی کورنر جنرل و الهی کونسل و کورنر چنایین و کونسل
 آنجا و امینان محقق و ترجمان فارسی حاکم هم از متشخصان
 هند بوده اند یکی هم ظاهراً حرف شبه بر زبان نیاوردند
 در صد او هستیم یک وقایعی را هم که ما طالب ثنوت اومی بایم

بحقیقت افعی ثابت کرده باشد ^{۱)} سلسله تحقیق
 از کوائف آن پایان آمد و حقیقت مرقومه امینان صورت سوادیک
 پذیرفت و در عرض هر دهم می ^{۲)} حکمی از کورنر جنرل صد و ^{۳)}
 و در مکاتبه موسوم لار و کلیو طرفه تر سبب تعویق خویش را بیان
 ساخت که از سبب رویداد پرتو در ویداده بانظام ^{۴)} علیانیان
 تعویق ^{۵)} ختن در اجرای بند و بست ضروری که در حفظ
 مہات کرناٹک منظور بود قیاس ماصلاح وقت نیست
 چرا که حصول انجام کامیابی آن سواجواب در انتظام کرناٹک
 که اہم و ناگزیر است اسان و سہولت خواهد بخشید و از آنجا
 مدخلت بیوقت در نظم آن شدراہ میشت و ہماناکہ
 وصول مہام را در مطارحات خبر را بادار ہندام میداد
 شرح کہید چند زمان کورنر جنرل برسیدن خود بتوقع
 اندفاع موانع کہ در خاطر ممکن داشت بہ لحاظ اینکہ در اجرای

تیغرات مجوزه متعارض میتوان شد بر خود می بالید هرگاه ازین
 نسید ناکام گشت فرمان داد که دیب کتبی کلان ریاست
 چنیا پین نابیر اکا پی نمودن بر حقیقت واقع که سحر آن صورت
 پذیر نمیتوان شد در نکاله نزد کورنر حاضر باشد
 کورنر جنرل تحریر نمود که تعویق واقع به دریاب تهور
 مقدم امینان ماموره بکار بند و مجمع و کران مرابطه صحتی داد
 یعنی درباره مکاتبات نواب باضی و حال با سلطان قیاس
 انجاعت هم بار ای ما و شما موافق آمد و کورنر متعاقب این
 مرقوم ساخت که زریں شهادت بطور رسوست که محو
 بران و دلایل فی الحقیقه این کتاب مجرمانه در میان
 یطو و نواب صدور یافت و گفت از بنجیت در محاکم
 اخرج نواب و تفویض ریاست در قبضه سید محمد
 اراده مصمم گشت بر اینهم کورنر جنرل در تحصیل صورت قنوت

ظاهر نواب سلامت و خرابی خود و ریخ نداشته مینویسد که مگر خطا
 که حصول صورت استر صادر نمیدست قرار داده بطور عهد نامه برد
 نواب القاسارند تا همانا اقرار نواب در انفصال چنین تکریم
 بحصول آید و پس از متبته ساختن از همگی حقایق که مارا از سواد
 حکایت نواب باسلطار رسیده است شما بدون اطلاع
 بنواب از تقرر معاش عمده برای اخراجاتش صلاح و
 پس اجازت است که در سواد عهد نامه سه لک هون مندرج سازد
 کورنر جنرل را توقع قریه حاصل نبود
 که نواب عقد نامی مشکوک بگذاشتن مرتبه خود که لاحق حالش بود
 بچنین آسانی و خواهد ساخت نظر برین بخیال علی الرغم انحکمی
 صادر کرده گفته است که اگر نواب عهده الامر از اقبال بندوبست
 مجوز و امراض نموده از درانجا آید و در منافات دراراده
 و مرضی سرکار عظمت مدار را مجبور ساخته در مخالفت نهاده باشد

سرکار مدوحت تمام حقوق و اقتدار خویش را بایده که بکار آید پس
 من شمار ازین دبت اجازتی میدهم و در اخذ حکومت فوجی
 و باکی کرناٹک حکمی صادر می‌انم

کوزنر جنرل از روی دوراندیشی اندیشه دیگر را ملحوظ خسته
 نوشت است که به لحاظ حالت مشورت و جبلت نواب که دارد
 که او در رجوع حصول حکم کوت و در کتر آن مایل خواهد شد
 قَالَ الْمَوْخِخ زهی کلام جناب کوزنر که چه اراده دارد
 تعبیه کرده می فرماید یعنی چون از مر کوز جمع و در کتر آن که از حرکت
 بی دیانت نواب بدان شان حورده است مرا آگاه می باشد
 پس در خاطر من هست که رو داداشتن چنین رجوع خانی
 از صلاح وقت و بی حاجت متصور خواهد شد و ازین
 پیش اوری صورت مرافعه ب قانون در حرکت مجرمان
 نواب واقع خواهد کردید آخر الامر مطابق تفصیل منفه

بنای آنست. صورت معامله بچنین حلیه قرار گرفت یعنی رشت
 که کمیشی و نمایان او در بند از جانبی و نواب از طرف دیگری
 با هم حریف معامله باشد و روان ریاست مراغه جانب نخستین
 مقصود می سازد نه حرف انفصال معامله خود را که اکثر در مراغه
 و قضایای ریاستها از آن کمیری نیست بلکه بر انبوه شهادت
 کرد که خواه خوش شهادتی که با کلیه یک طرفه باشد و شهادت
 که خود و برای خود آنرا پیدا ساخت و شهادتی که هر چه مقتضا
 همان معنی از آن مستنبط و مراد گرفت و شهادتیکه بدون
 رواداستن مطارحات از جانب دیگر و جایز نشدن
 اظهار بکلیه شهادت در انتقاض شهادت اول و عدم جواز
 تخصیص و تقیید این شهادتیکه به الزام جانب دیگر از رده
 راداستن یکم بم بر شهادت بلکه بطرفدار
 نسبت به خف و رباست را از جانب دیگر تا بی جنبه و فایده

که در چنین رفتار انصاف چگونه انفصال بجانب غیر
 نمی توان گشت^۱ اگر حرکات نواب
 به مثمره که آنرا احکام انکیز بصد آرزو برآورده بودند مطابق
 می آمد حقا که بر اینهم غضب محمول کردن بران ریاست طرفه تر
 از آئین انانیت بوده است که احدی از رؤیای نهند بر سر
 نقصان آید یا در صد و نقصان انکیز ان باشد عجب که تاجان را
 انکیزان را در اخراج و انهدام او حقیقتی رسیده باشد و بر آن
 غضب مملکت او استحقاقی بدید آید و سلمنا که فی الحقیقت
 نواب سلسله عهد و پیمان شرکت با سلطان محک ساخت
 و چونکه او از رعایای سه کار کمینی محبوب نبود و خود رئیس
 بالاستقلال بود غایت انجامش اجماعی ندیده شد علی
 که به صدور نسخ مراتب منبر رتبه عهد نامه واقعه فیما بین و انکیزان
 منسوب گردید و از انفساخ شرایط عهد نامه از یک جانب

ضرورت همین عاید میشود که جانب دیگر هم از بار عهد نامه که بر کوش
 افتاده است شکست و شن کرد و دانیکونه سقوط شرایط عهد نامه
 هر دو متعادل را بر حالتی از د که گویا فیما بین آنها عهد نامه منعقد نبود
 و نه در بحالت ضابط عهد نامه را با پاسخ آن کارزار سخت
 سلسله باشد و صورت جدل و جدال بر افعال دیگر منحصر و موقوف
 یعنی اگر در تلافی نقصان عاید طرفی از طرفی دیگر اجمال کرد
 و از خطر گت واقعی محطور را مطمئن سازد در آن محل کنجاش
 پرخاش میجو ان بود و گرفتیم که قتال و جدال هم رخ نمود و در
 ریاستین سلسله عداوت صریح هم محرک گشت بر اینهم
 انداختن طرح جنگ تا انهم ام و غضب ریاست دیگری از روشها
 خلقت مذهب و علوی تعبد و دور است و با وصف تلافی
 نه تنها ثابت و حصول طمانینه و نظرات لاحق باز نیای
 عداوت و پرخاش را طرح ساختن چگونه دور از انصاف

نباشد پس انکه نیز در نیالت چگونه فحواي روست منقره
میتوان شد و تا زود بود انیعنی بر اخدي مخفی و محتجب نیست
آخر کار چون در خاطر داشت که صلیبا
در صد و پیر دانت حرکات خود کمتر موجود کورنر جنرل به دستاو
بعمول خویش در باره اخراج رئیس کشت یعنی با ظهور
بی نظمی را بهانه از دست نداد و گفت که بجز اخراج نباید
ارکات و بغير تفویض ریاست تمام بدست انکه نیز ان در آمد
اصلاح ملک رفتاری دیگر صورت پذیرفت و انیعنی را
نکبت ملک و مصیبت خلقت زیاده تر باعث کشید
مورخ گوید آخر کار کورنر جنرل چنین اساسی یافت که اگر
انجا میک بنای و احداث ریاست پران محمول و حفظ قیاس
از ان معمول است قابل توجه و القانات باشد بر همان اساس
کورنر جنرل مرکز خویش را بخوبی تمام بنامی توان نهادن که

در بیان احوال پریشان عیضاری سرکار نواب بن نوکران کمپنی
 خالی از خلجان مبالغه در برام نبوده است اما بچگونه شبهه ندارد
 که نه آن واقعات دیدنی و نه آن نواجات شنیدنی است.
 و فی الحقیقت تا وقتی که اختیار رجعت ملک در دست نواز
 خواهد ماند هرگز اصلاح صورت نخواهد گرفت و گو که سعی و کوشش
 کمپنی هم در اصلاح حالات رعیت خویش که در هر جا اقتدار کل
 و در هر موقع اختیار محض حاصل دارد بجز کم نهری و بغیر نکت
 تا حال نمودار ساخته است مگر بعضی سعی او به راه خود خوب نرسیده
 و بی شایده او را ودیعت ترکیب فرست کامل معمول است
 و گرفتیم که در ترکیب قبیحه وصول خراج و روشها غیر مستحذ
 دادگستری که آن را اکثر نمایان طرح خواهند ساخت حقا که زیاده
 زرق این جاریه ملک نواب متداولی و بگویند خواهی داشت
 و این نرا آن منافع کامل اصلاح روشی نمود که در خصوص ^{حقیقت}

۲۵۵
مذهب را توقع بود اما بشهرت سرکار کمپنی نزد پادشاهان و اعیان کشای
داشت اگر غضب کنایک از بیشتر صورتی میگرفت چونکه ستاره
در فایست کرد و مردم به نسبت ترفید و دلجوئی یک عمر
و مقدم است و ما را آن زمان به سبب شادمانی می انداخت
اگر هر ذره از راض محوطه هند از توابع حکومت کمپنی میگشت
در مجاری امور ریاست کمپنی بجای ستودن الزام داشتن
هر موقع و بجا آمده است یعنی تا وقتیکه امور ریاست با صلاح
و انتظام زیر نظر نخواهد آمد هر که سواد تاریخ بنظر خوبی و فایده
خلایق مرقوم خواهد نمود هر آئینه حرف تو بهین ارز ز بالش
خواهد ترا دید اما بر اینهم اعتماد کلی دارم که کمپنی در ایام حکم را
خود در حق رعایا تخم نیکی زیاد و تر کاشته و ستاره و دل جو
رعایا بیشتر نمود ساخته و میل از اراض خویش را با اقتدار
از ارسان کمتر بکار آورده و ترکیب اصلاح را بجا نرزدی خویش

خوبترند این کرده و حالا میل خاطرش در اصلاح به ازان حکامیکه
 درین زمان موجود اند نیست بلکه در همه ره ساری روی زمین
 پیشتر است
 هرگاه برای غصبت
 در سر کار خود در چینا پن حکمی فائز گشت آن زمان نواب محمد الا
 بعد از مرض رنجور بود و امید زیت از او منقطع گورنر باخبار
 چنین واقعه نظر اینکه استماع چنین مایله در نظر رنجور صورت
 سکرات خواهد نمود و در حالتیکه گورنر را ابقانی حاصل بود
 که تمام خاندان مجتمع خواهد شد دل رنجور را مضطرب ساخت
 و در همان زمان پسر کوچک نواب به عورفتی خویش از ترچنا
 رسید و خوبتر این معنی مصرح نکشت که رفقا زیاده تر و مسلح تر
 از آنکه بهر کاب بودند و چون هم در بی رتبه معمول است بوده اند
 و بهر گورنر انگی شده که نه نهی فادر محلا است و داخل شده
 بدین اتمثال نواب رنجور داخل محلا آنها قرار یافته است

فی الفور کورنر در خاطر آورد که هر آئینه انیمغنی خانی از سفید چینه
نبوده است پس منظر دور اندیشی در انتظام محلات از نظر کرد
جمعیت اکثر نیز بقتضای برخواست و به کمال نر می استماله امکان
که داشت در آن حالت به نواب اکرامی سخت و ظاهر نمود که
اینگونه بندوبست باعث بران است که بعد انتقال شما
در صدور بی نظمی تا بایل بوده باشد و جمعیت بی زحمت
داخل شد و با احتیاط تمام ابواب محلات را در نگاه بانی
گرفت و سر تذکره جمعیت را حکم نافذ گشت که چنان چشم
احتیاط بر کار دارد که ثقل و حمل خزانة از محلات صورت نه گیرد
و به وجه برین اعتماد این بود که خزانة عامه و مسلخ و افزه
کرد کرده و الا جا به و عمدة الامر موجود است و تا آن زمان
دار و بی علت اکثر نیز آن که در اسر داشتندی که هرگز
از مال و منال معمر و کما حقہ بهم نرسیده بود و آخر الامر ازین

و هو مه آثري تو خبري پيدا گشت در عرض

پانزدهم جولاي سده اعمدة الامم از خجنان فاني به عالم
جاوداني رفته و دو متشخص انگر نيز يكي ديب و ديگر يي مگوس
براي منبه ساختن خاندان را بان الزامهايي كه بر كردن
مرحومان بسته بودند مرسل و مامور گشتند كه بعد اظهار تقرر
ممرعيت مناسب براي خاندان استيجانابند كه بايد كه
خاندان اغويض مجوزه رياست كرنامگ را قبول سازد
چونكه همي اهم تر بود بدون تامل انقضاي بيك روز هم رسي
دران روز مرده بود مامورين داخل محل شدند و بعضي
از ملايكه نواب با آنها ملاقات كردند مامورين گفتند
كه آيا اعمدة الامم در آرمي بنجه خنده غري را يا ساخته اند
چهار مجلس ظاهر ساخته آرمي وصيت نامه مرحوم موجود است
گفته شد كه سواد نامه وصيت طلب سازند يا نسخ يافتند

که بدون ترک دادن تمام مراسم مناسب و معجزگی که بایشینست
 یعنی تا و نیکه مراسم عزیمت بدر او انکه در چگونگی خلف و وارث
 متفرقی در مشاغل معاملات میتوان کشت مامورین گفتند
 که رعایت و پاس عزیمت در امور جزوی البته معمول آنکه
 است اما جایکه پس امور عمده مزاحم باشد لازم است که
 بر که باید کرد و شین رز لاغراید چید چون این مقوله در گوش
 عماید خاندان در آمد با خود و طالب مشاورت کشید چون
 آری و بای گفت در مراجعت خبری نگذاشته بود که نواب
 نوجوان فطحه و بیت نامه بدست گرفته در آمد و سواوشما
 برانمعی مجرب بود که علی حسین پسر مهینه مایه حقوق کلید و تمام
 ریاست کرناک قائم ما باشد و نارسیدن بسین شد
 خانان دی شان یعنی نجیب خان سالار جنگ و نایب عینی
 در آمد ادو با جرای امور ریاست مشرب و وصی او برده باشند

درین عرض نوح زیب به خاست و رفت و مامورین گفتند که باقی مرت
مشورت ما و خوانین در خلوت صورت پذیرد و در خلوت نمود
مستدرج مکاتبات را ظاهر ساختند و این فقره در آگاهی نامی
مامورین قابل مایه کار است ایسی نجیب خان با سماع انمعنی بنی
تعجب به حیرت جنابیند و بر این ماجر امخص بخبری خود ظاهر
ساخت و گفت که از عمده الام اظهرو چنین اراده که از ان
اورا نسبت میدهند هر آئینه ممکن نبود مامورین بعضی قطعات
عمده را بر آورده پیش کردند خان مشارالیه دیده گفت که درین
سوادت هم بجز رسم تملق و محاسن اخلاق چیزی دیگر
نی بینم و آن را خود ما را کویس کر فوالس مغفورین باره
بر تخریک سلسله اجرائی هم اسدات و دوستانه با سلطان مامور
ساخته بود و میدان کی سادات مکاتبات پیش نموده محض
به پادشاهی را بر کفر فوالس است و چندین نگذشته است که خود

عمده الامر مذکور همین مکاتبات را با کربلای بی در میان نهادن بود
 چون مامورین جویشش و کرمی کلمات مخصوصه متصرفه عمده
 الامر او خط موسومۀ غلام علیخان مرقومه چاردهم شهر محرم
 بهنجیبخان نشان دادند خامس طور گفت که درین سوا
 نمی یابیم مگر کلمات تهذیب و اخلاق که در هر جا و هر روز
 جاری و رایج میتوان ساخت ^{مورخ گوید}
 در باب تقرر رموز مصطلحه که ظاهر آن تحریک آن نواب سلطان
 پیش کرده بود و سلطان ازان با کلیه اغماض نمود و خامس طور
 گفت که منشی نواب حاضر صحت و تحقیق دستخط نواب از
 بدرستی میتوان کشت و اصطلاحات رسیده در دفتر سلطان
 از اعداد و معاندان عمده الامر ایچ میتوان تصورید و خامس طور
 کلام خویش را فقط باین گذارش ضروری اتمام ساخت
 و گفت که صورت شهادت که ازان جرایم متصوره در ایچ

مراسم گسسته میشود بخاندان داده آید و در پیش کردن
 و در میان توجیهات خود که هر چه از آنها ممکن باشد خاندانرا
 فرصتی گردد و در رد و قبح آن که در نیالت هر چه مناسب
 اجازتی و اختیاری یابد تا در ادراک مطارحات طرفین
 سرکار کینی تجویز کامل و تحقیق شامل فرماید

بدانکه سوالی در چنین وقت زیاده ازین متخلله گاهی صدور
 نیافته است بچاره ما اینقدر هم نکردند که در انفصال جانب
 مقابل حرف مواخذه بر زبان آرند حرف برهنه یعنی ملتجی گشته
 که جانب مقابل خود یعنی شمار ویداد طرفین را در مطلع نظر
 در آرند مورخ گوید اگر مقصد و مکر کوز از ثبوت تحقیق
 بصدقت می بود بهر آینه فرق بمودن تمام دفتر نواب مرحوم
 سید به سان ترمیمه بود در نشان مکاتبات مجرمان
 میشد پس نشان غالب می آمد که وقوع چنین معامله

صورت نگرفته است مأمورین گویند که ^{میتوانید} ^{این} ^{چرا} ^{بهر} ^{هم}
 ساختن مدعای سواالجواب ^{محمول} بود ^{مورخ} گوید
 فی الحقیقت آن مدعا مدعای دیگر بود و گفتند که بخوانین گفتیم
 که چون سرکار عظمت مدار اطمینان کافی در تصدیق و ثبوت
 جرم حاصل کرده است اراده این سرکار نیست که خود را در دار
 و اعمال خود منصف و حکم سازد ^{مورخ} گوید از جمله آنها
 عجبشانی در نیجا پیدا است که شاید بر صفحه تاریخ دل کدام
 آن حرف آن کور و بی میتوان بود که در ظهور حالتی بهشت
 اقتدار بر غبت ذاتی خویش میلی تمام داشته باشد و از آن
 ندامت و مکانات عاری و عاقل گردد یعنی خود سرکار ^{عظمت}
 اظهار شهادت شایان در ثبوت کردار مقابل خود در نظر
 آورد و در تلافی آن فتوی سیهت بنا نهاد و در تقدیم عمل
 فتوی باصرار خوانان شد عجب که باین هم از منصف شدن

حالتی که در آن طرفین گذر کنید گویا انصاف را که نشستن
و بدریاب مقاصد و اغراض خود حاکمی ساختن سهل و آسانست
بدریافت آمد که صحبت کلی آنروزه تمام

اصرار از جانب خوانین باظهار عدم وثوق خود با معنی که رسل و سیال
عمده الامر با سلطان متضمن عداوت اکثر نیران بوده باشد
در گذشت و ابرام کلی در تفحص درست برای تنزیه و تبریه افعال
عمده الامر از آن متهم بود و بعمل آمد چون روز بسیار آمد بهر وقت
و اصرار خوانین را اجازت طیار ی صبازه نواب مرحوم داده
و ملاقات دوم به شبانگاه روز دوم تقریر یافت

درین صحبت عیوب دو عمل و خرابی ها که از آن عاید می باشد
و هم تمام رد و قبح که آن را چندین بار بر ترک حکومت بر مردم
و آنکه کرده بود بر خوانین در سبب خست و کوفته شده خوب
نیز که بخبر ارتکاب بدید بوزه بچیک تدبیر و کمر

امکان ندارد و استفسار کرده شد که آیا شماره تیب است
 این معاطه بطور دوستانه منطوقست خوانین جواب دادند
 که در صورتیکه تمام ریاست کرناٹک در سرکار کمپنی راجع شد
 پس عہدہ نوای کرناٹک کنجا باقی ماند و همانا کہ سر تیار اہندام
 پذیرفت مورخ گوید جواب انہی معنی کہ مامورین دادند
 کمال طرفگی داد کہ از ان ثابت میشود کہ سرکار انکہ نیز در ہند
 از مدت مزید در حصول فوائد خود سخن سازی بکار آورده
 و آن را خود راست و حقیقت نفس الامری دانستہ است
 چنانچہ مامورین را اینقدر جرأت و پیاکی حاصل بود کہ پیش
 خوانین بی تامل بر زبان آوردند کہ توڑک و منصب نوای کرناٹک
 از اخراج حقیقی نقصان نخواہد یافت و ہرچہ مامورین در حق
 نوشتہ خود ظاہر نموده اند زبانہ ز قابل غور است یعنی مناظرہ
 در اثبات کلام خود کہ نہت ہر آئینہ بی دلیل و بی برہن بعلت

و خوانین هم بقدری که زندگی که این صورت قابل سکوت و پاسخ
ندارد و با وصف این خوانین در دادن پاسخ باین سوال عمده
بدون حصول مشورت جداگانه از بزرگان خاندان اینکار بسیار
و نامدور و زاینده بدادن جواب آخر معیشتی داده شد

در صحبت موعوده خوانین با اظهار این امر ارباب تقدیم نموده
که همگی خاندان و تمامی کارپردازان نواب مغفور به هیئت
اجتماعی التماسی دارند که همه را یقین است که سرکار کمپنی باین
درستی و تشدد در استیجاب انقباضی سوالات مخصوصه که مجدداً
ظاهر ساخته است تنگتر نخواهد گرفت بنا بر این مبادرت
نموده چنین تجویز ساخته اند که از آن محافظت و بندوبست
مکنونه کامل سرکار کمپنی هم بخوبی حاصل میتوان شد یعنی که در این
بنیاد است که حکومت یا بی این سرکار خود تسلیم نمایند
در این تشبیه در داخل متعلقه تعلقات متکلفه در سرکار کمپنی

عاید سازند اما در شمول این اشطام خرمی نه و بست نویسم
در باب قرض حاصل کرد و مامورین باز مجواب پرده افشند که
کتابت عای تفویض کلی تمام و کمال حکومت کرناٹک در سرکار
اساسی طرح شده است که بنای انتظام مجوزه را بر آن میتوان نهاد
بعد از قیل و قال بنابر خوانین بدادن خلاصه آماده شده
گفتند که سوالاتی که در پیش گردیده و حقیقت مرقوم گشته
در ایفای بی شبه بشرطی شامل است که خاندان اقبال بنده
کرناٹک بواسطه این سوال جواب محمول میدارد و مامورین سرحد
حصول جواب از زبان احدی مناسب ندیده بر ذرات جواب محول
کردانید و خوانین از طلب نواب متأثر شده صورت تعجب
ساختند و بنای رد و ندح نهاده گفتند که طلب کردن نواب
سئوچ بایل فوت تازه بدویم از زباحت عدم تکمیل
ادراک بسبب این بچده ساکنی موعیت الغرض مامورین که به

که بعد قیل و قال از جبار و طول و تفصیل شمار با خوانین در حصول جواب فرست
 خوانده عمده الامر تعیین وقت حاصل ساختیم تا به بنیم که در اراده مکنونه
 او بر سوالات گذارش نموده پیش خوانین چه ممکن است

بروز دوم که نوزدهم جولای بود صورت ملاقات موعوده
 حاصل آمد همان سوال را باز پیش آورده با جواب این از نواب
 نوجوان مستدعی گشته و انجام آنرا این گونه پیش نگامیش
 آوردند که اگر مسئله مایان را با جابت متعلق خواهند است
 خطاب نوابی با مراتب تو زک و متمتع شدن بر ایالت خاندان
 بر شما باقی خواهد گذشت و اگر در قبولیت آن تسلیم نخواهند
 جنبانید از تمام متمتعات خود را محروم خواهند دید نواب
 به پاسخ بگشت و خوانند بنده گشته که این صحبت بودند و گفت
 اندر خیال ما چنین است که به رسم ما خوانین را با اعانت
 و مدد ما امور کرده و رفقا را از زنده و روشن آنها جدا

نیت چون طرز این معنی ملحوظ آمد مامورین بر حسب علی حد
 که لارڈ کلیو خواہن ملاقات شما میباشد و باز از خوانین ^{شما}
 این سخن صورت پدید نمود اگر گشت اما فی الفور مامورین متنبہ
 ساختند کہ ازین خواست فراموشی شما محض غفلت است
 و در همان عرصہ خوانین بسر کرمی تمام بطیاری توڑک سواری
 مشغول گشتند مامورین مینویسند کہ این نوجوان در غیت
 آنها بر روی خود صورت متفکرانہ کردہ با و از خرین ^{بزرگ}
 گفت کہ او ویلا من ازین خوانین ^{مستحق} چه فریب ما کہ نیافتہ ام بعد از
 علی حسین بدون طرح دادن خبری گفت و شنود با خوانین
 در خیمہ سر کردہ جمعیت واقعہ محلہ چپاک در مقامیکہ مار از ملاز ^{مت}
 عالی افتخاری حاصل گشت داخل گردید و از رفقای نواب
 بلکہ از خوانین ہم حکم خلوت صد در گشت درین صحبت نواب
 بزبان خویش شکار عدم میلان و منافی خود بہ انکار خوانین

از سوال محترمه السید صاحب پیش ساخت و گفت که صورت
 عهد نامه مشتمل بر تسبیح نام حکومت فوجی و ملکی کرناٹک در کسبی
 نخواهد پذیرد و من بآستری ضایع این به دستخط نمودن آن
 حاضر روز دوم آن ملاقات دیگر در محوطه لشکر انگریز قرار گرفت
 اما درین صحبت علی حسین از سخنان پیشینه خود را
 در رسید و بران توجیهی ساخت که سخنان دیروزه ما محض
 بی تامل و بی غور بر زبان آمده بود القصه او را باز برای ملاقات
 لارڈ کلیونتن تنها بغیر متعلقان و ناصحان بخیمه بردند و حالی ساخت
 که حالادانسته شد که رای دیروزه شما محض از ته دل بود
 و این اظهار که منافی دیروزه است باندیشه اعدی پیدا شده
 اما چونکه اکنون منته شما در احاطه جمعیت انگریزی می باشند
 از هر نوع به بنیاد اقتدار شما مامور خواهند ماند علی
 جواب داد که بر خود شما بطبی و مانعی نمی بینم هر چه اراده ظاهر

شده است صاف و بی تغییر با غور و فکر صفا و بی حشمت با موری
 مینویسند که وز رد و قدح بانواب به جد و جهد انجامات ^{عاید}
 انحال ساختیم و لوازم خوبی و مروت و مراسم جوانمردی و ^{نعمت}
 سرکار عظمت مدار را ادا کرده گفته شد که خیر شما حواش
 و سوانح آئیده را در حق خود خود گرفتار اند و حقا که جناب ^{لار و صاحب}
 شما را متاسفانه اطلد عی می فرمایند که هر آئینه آئیده حال شما
 مثل مردم بی ناصب معاندان سرکار کفنی و متصد و چشم ^{کشاده}
 بر جود و سخای بهمان سرکار محسوب خواهد گشت این مقول
 علی حسین بآندرجه استقلال و بی باکی استماع ساخت که صاف
 ظاهر شد که صدور این حرکت باندیش احدی سر نزوده است
 و در گفتگو تبسم خود پسندی را بر چهره خود نمایان کرده است ^{استقلال}
 خاطر بر کتاب ردیه خویش نمودر ساخت چون ^{استقلال}
 که ارا و ده گفتن چیزی دیگر در رند جواب دادند باز گشتند

که درآمدن خوابین در خیام چیزی تأمل است گفت که درآمدن آنها را
 هیچ تأمل در حالیکه خوابین در خیمه رسیدند از طرف لار و حجاب
 نواب مامور شد که در خیمه بیرون رود و حکام انگریز یک حکمت دیگر
 در شکست و نقض علی حسین در دل تعبیه کرده داشتی یعنی در باب
 ولادت او نیز یکی با بکار بردی و او ایما بفزند خوانده عمده الامر
 ملقب میباشتی اگر چه یکی اظهارشان فقط بر معنی انحصار
 داشت که مادرش هر چند بر وفق شرع اسلامی باز نهایی دیگر
 مساواتی داشت مگر در میان زنهای عمده الامر از حکرم
 و برگزیده های بانوان نبود اما برایم انگریزان این حیل
 مستنبط خود هم در برگزیدن علی حسین از خاندان دیگر در
 ریاست و جایز داشتند. تعطای ریاست از دست او
 زدست دادند چون ابواب الجواب

با علی حسین فرزند عمده الامر آمد و دشت حکام انگریز

بر فرزند امیرالامرا یعنی عظیم الدوله که از حین انتقال پدر خویش
 دو غایت نکبت و افلاس در کوشش اندوامیکند را نباید نگاه
 بر کاشتند اما شتهار و شیوع اراده مسند نشینی او را
 محمول باندیشه اہلک او کرده مخفی داشتندی مگر انکریران
 ازین وقت و اشکال بزودی نجات حاصل شد و خاندان
 بنشانیدن پسر عمده الامرا بر سدریاست اراده نمود که
 حقیقت مسند او را هم از وراثت و هم از وصیت پیش
 ضرور و واجب می انگاشت و انکریران سد باب این را ضرور
 دانستہ جمعیتی برای بنیاد و بست ابواب محلات متعین
 و پاره ازان به نظر ظهور تو زک نزد عظیم الدوله مامور شد
 و عظیم الدوله را با طهار حرکات و حقوق او به تلافی جرم عمده الامرا
 غایب خواهد بود باطلاع نکند از آن و چنین طمانیت و حفا
 مطابق اظهار خویش در مصالح کمینی در کرناٹ ضرور دانستہ

از عظیم الدوله توجیهی ساخته و مستفسر شدند که در صورت رسیدن

خط ایالت خاندان و جانشینی نیاکان خویش با این شروط
باجابت مطلقا خواهند پذیرد اخت عظیم الدوله که بملاحظه

اطوارش مترصد چنین اقبال می بودند می جان کونه پی کم و

علی الراس العین گفته قبول ساخت متوجه گوید

که این صورت بی ساخته زر خاطر نامیکند و و آنرا احکام المکرز
بدست می و مشغولی بطرف مقصد خویش در خاطر نیارده باشند

یعنی اگر عظیم الدوله را پاره از حقیقت در توریث خاندان
بغیر از اقتدار کلی حکام المکرز حاصل داشت پس این حقیقت

از حیثه آن تلافی که این اخراج بران طرح کشت متبر او خالی بود
و اینگونه هم صورت می آید و احدی نمایان نکشت که این

یعنی بد عظیم الدوله در توریث بزرگ حید جرم بران ثابت
نکشت با نواب سابق نوعی شرکعتی داشت و اگر قبول هم کرده

بر اینهم سزای مردم بر صدور جرم از نیاکان او که مطابق بعضی
 روش شرع بوده باشد اما احدی را بر سر انکار نمی‌بخشند
 بر آنکس که با کلید با وصل عدالت و حقیقت انصاف نمی‌تواند
 غیر موافق نیت علاوه برین هر چند امکان است که بکفارت
 جرم از رئیس ملزم رعیت او قلع ریاست میتوان کرد اما ^{قلم} رعیت
 و شایبی نیامین سرکار کسینی و نواب ارکاٹ کجا متحقق و حکوم
 گفته شود که از یک رئیس ملزم در تلافی و کفارت حرم او
 ریاستش بطرف رئیس دیگر راجع میشود و حقا که زیاده قیل و
 درین خالی از اشکال نبوده است عهدنامه
 فوراً تیار شد و بدستخط رسید سوادش آنیکه اقتدار کلی ریاست
 دو اما در قبضه انگریز فایز و نواب خود را همواره از متعلق
 ریاست برکنار خواهد داشت اما در کلامیکه انگریزان آنرا نوشته
 و حکمتی که آن را بفعل آورده اند طرفه هم آنیکی واضح و درم اول

عبدنامه بن الفاطم قوم که نواب عظیم الدوله از پنجاه اسم رتبه
 و لو از منصب باجاه و جلال آن که نیا کانش تا این زمان که کتاب
 حاصل داشتی فایز گردید و کفالت آن اندست کمینی که بر همان
 جاه و جلال بر صوبداری فایم خواهند داشت متمک کشت
 ممر معاش برای نواب با معیشت محلات پدري از به ^{نحوه} حشم
 محاصل موصوله ملک کرنا تک بعد وضع اخراجات تقریر یافت
 و در معیشت منقول برای تمام دو دمان از سه کار کمینی اقراری
 رفت و بهیکی وجوه قرض را که بر رؤسای ماضی واجب الادا بود
 ایفای آن بر دمه خود لازم گرفت ^{در استعانه}
 این عزل و نصب مکاتبه شتمه بر روی داد و حالات وارده
 از قبل خوانین نرودوی اقمه از لاییت مرسل کشت و ^{قطعه}
 دیگر کو یا از طرف نواب نرودوی بمنقول کلمات دردمندان
 و بر جوش در باره سنوح حادثه گرانه و مایله و انجام طمانانه که در ^{شبه}

گذشت نزد دو متشخص یو رب یکی ال و دوم جان بین که بکار و کارها
 نواب مغفور در ولایت مامور بود و ندی فرستاده شد و خاندان
 مصدر حرکات بی ادبی در حق نواب نو جانیر داشته صورت
 از روی خود را نمایان می ساختی و مراتب عبرت پیکاری و مرا
 تنبور کستاهی هر چه در مکنون خاطر یافتی بی شبه آن را در غایت
 آوردی و اظهار عدم استعصای خاندان چندان علانیه و بی
 گشت که تنها بکستاهی زبانی نگذاشته در افیت سانی هم در رخ
 نگردند و تحسین نامه در کتر آن مملو به الطاف و مهربانی که عادتاً در وقت
 در باب صورت نفعی مکرار و انحراف کواران دارند باین آراسته
 در و شبها و پیر است در رسید یعنی سرانجام و بان مجمع راز
 اینگونه تخریب ساخت که احوال و توفیق مادی و تخریب هرگز خوش و امور
 عظیم واقع گردانگ منظر در این ریشه حقیقت ضروریه متعلقه
 آن مکنون و محمول خاطر بود و میان به کمال شوق در ملاحظه تار و پود

از بیان حالات انتظام در کرناکت جلوه نمود متعصداً بودم و آنچه
 کورنر جنرل از مضمون مکاتبات خویش موسوعه مجمع راز مورخه
 نیشتمیستم سیمبر ۱۳۰۱ انیکونه ماراگاه ساخت که کورنر در
 طیاره ای آن خط بوده و ارسال آن را بر چهار چهرستی بهمان
 محول داشته است اما بهاری رسید مگر از حقیقت حال عود
 اثری پیدا نکردید و باز هم فرستاده نشد پس در کمران را بدو
 رسیدن هم تحسین جنبانیدن ضرور افتاده نوشته اند
 که ما در بیان حالات مفصله متعلقه این امور حاجت خلعت
 نمی یابیم و یا مبادرت ساختن در انکشاف مباحثه مطول که
 بعد خوض بسیار و دریافت پیشمار و لایلی بران راجع گشته
 باشد احتیاجی نمی یابیم اینها را همین اظهار کافی رسیده
 است که مبادرت حقیقت موجود در نجر تحسین و آفرین و بدریا
 عهدنامه مذکوره در تصدیق و تسبیح طیاره و آمده باشم و مکرر

همین است که چون شما مطابق ایامی که در نمر خزل عمل نموده و هم از باب
 بشهادت رقی و هم نشانی که بر همین اساس حقوق خاندان
 محمد علی مطابق عهد نامه سابقه بالکلیه انهدام یافت تبرئه
 و منزله شامل شما میگردد و این نطلان و انهدام تحریک
 عادت روش و رفتار خیانت و دعا که چون بر دو نو
 یعنی والایا و عهده الامرا که مصدر فرسخ عهد نامه با سر کار کمپنی
 کشته بودند واقع گشت **حقیقت آن خندان**
 باطل شده کمپنی را مقتضای مرضی خویش در بند و بست ختن
 بحفاظت آینده که ناگه حقیقتی رسانید و مکنون خاطر ماست
 که روشی که در عهد نامه در محافظت مصالح سر کار کمپنی در
 نواح منضبط شده خاطر خوا - و کافی است **مورخ گوید**
 در اینجا جمله منتخبه تفسیر حاجتی دارد یعنی مقوله در گران همین است
 که محمد علی حقوق خویش بذریعۀ عهد نامه منتفی داشت باطل شد

اما در حقیقت حقیقت او از هیچ عهد نامه با کمپنی نیابافته و از مدت بسیار
 این حقیقت قرار گرفته بود و خود انکر نیز این شهرتی داده اند که آن
 حقوق بر پایه استقلال از ابتدای مجاری امور فوجی و ملکی گزینان
 قایم است و حقیقت محمد علی در توریت مسند بزرگان که آن را
 انکر نیزان در مقابل باغراسین امت کشته بهانه خوب حاصل شده
 و سر کرمی در ثبوت حقوق همین رئیس حقیقی در آن زمان از حکمتی
 بود که کردار خود را با آن آب و رنگ مزین می ساختند و خلاصه
 اگر از جرم فسخ عهد نامه رئیس موردی در دادن ریا خویش
 در تلافی آن مشغول الذمه میکرد و پس از روشن روی و سبکی
 در گذشته خود به حالات کمپنی نگاه باید گذاشت و بیشتر در کمر آن خود
 بجوش و خروش ظاهر کرده بودند که از تصرف در شواهد
 متعلقه تعلقا جدا گانه که در انجمنیان رسیدن نعلبندی متعبر بودند
 شروط عهد نامه را فسخ ساخت پس آن زمان هم از فسخ عهد نامه تعلم

انصاف عهد نامه از اهل البنته را بیل گشته باشد اما در کتران آنوقت
 در اخراج نواب از آن تمکین نه جسته در سواد
 مکاتبه علی بن موسی و دکلای خویش و ولایت مرقوم
 گشت که تباریچ نیت و بهم باستماع این منادی که منهای در تمام
 شهر اشتهار عام داده بودند که فرزند امیرالامرا بر سرند
 پسی و یکم نشایده خواهد شد من همان زمان بذریع کار
 مطابق مشاورت شیران درین امر بکمر زار قام ساختم و در
 شهر ایللی که پیشتر بر من انداخته بودند دل من به تفرولی انرا
 جذب می نمود اقرار کردم اما بجز یک وقت چنان حاجت
 آورد و اعتماد و اثنی بر دل داشت که اگر التماس ما با حاجت
 مقرون گشت بهمت اقوام انکه نیز زیر بار آن شرایط که مجبوره
 بر من انداخته اند نخواهند گذاشت و باحوادثی که بر سر من
 بروشی که اهل بی عزت و اهل انصاف بر هیچ متشیخصه

کواری ندارد بطرح کشته است خوبتر خواهند ساخت الما و سول
 من کورنر با کلیه اغماض دریغ نداشتند . مورخ گوید
 از کذا در شملت نواب معزول نوکران کمینی مدسج
 خط موسومۀ مطاعان خویش گاهی مذکور نکرده اند بتاریخ
 ششم اپریل ۱۲۸۰ نواب اخراجی قوت کرد و نرد و عم خود
 مستطال انشا یکم سکونت داشت هرگاه مرض
 متخصه پیش شروع شد و خاندان باطهار از روی
 خویش احوال این نواب از سر کار کمینی مخفی داشت و در
 معالجه آنکه نیز تا آن زمان کنار ساخت تا آنکه حالت حاصل
 شد و قریب ده همان آیام امر سنکه راجه اخراجی چنجاویم
 ناکامی اینجهان را نمایی یافته . موافق عهدنامه واقعه شهر ایشی
 پهلجری باز به زندان شد و بونا پات انکر نیز از
 بار سال فهرست شده . یعنی هفت خبر ان افسران با غارده

با یکدیگر اچار صد قشون کوره و ده دوازده لک روید نقد اندیشنا

ساخت و در میان زود بی باز شنوخ جنگ تازه انگریران را

از آن خوف رهایی داد و در سه باز پیچید

مسخر انگریر نشد اما کیتان با سی

فراسیر که به بنو اموسوم بود

برای که نختن خود بدریاب

خبر نه چهار افرستی

شکر غنیت

یافت

۴۴۴

۴۴

